

Hæstaréttardómar 1938 - Registur

Útgáfa 3.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af dómasafni Hæstaréttar. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af dómum Hæstaréttar án endurgjalds. Hæstiréttur Íslands stendur ekki fyrir útgáfu þessa skjals né komið að henni með öðrum hætti en lýst er hér að neðan.

Sérstakar þakkir fær Bókasafn Hafnarfjarðar fyrir að gefa flest bindanna til skönnunar og Óli Gneisti Sóleyjarson fyrir sín framlög til verkefnisins. Fjárhagslegir styrktaraðilar fá einnig þakkir fyrir fjárframlög sín.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta dómar ekki verndar höfundalaga. Skrifstofa Hæstaréttar hefur tjáð höfundi skjalsins að Hæstiréttur hyggst ekki gera neinar athugasemdir vegna birtingar þessara rafrænu eintakanna í heilu lagi, en hefur hins vegar ekki útilokað að annað efni en dómar gæti notið verndar höfundalaga. Ef ætlunin er að nýta aðra hluta skjalsins en dómana sjálfa er mælt með því að viðkomandi hafi samband við Hæstarétt eftir því sem við á.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Í útg. 3.1 var textinn gerður beinni og OCR endurunnið.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

HÆSTARÉTTARDÓMAR

ÚTGEFANDI
HÆSTIRÉTTUR

IX. BINDI

1938

REYKJAVÍK
RÍKISPRENTSMÍÐJAN GUTENBERG
MCMXL

Skrá

**yfir hæstaréttardómara, varadómara og setu-
dómara, er samkvæmt bókum hæstaréttar hafa
þar tekið þátt í málsúrslitum árin 1920—1937,
svo og yfir hæstaréttarritara.**

Frá 1. jan. til 2. júlí 1926, er Kristján Jónsson lézt, var hæstiréttur skipaður 5 dómendum samkvæmt lögum nr. 22/1919, en frá 2. júlí 1926 kom dómendafækkunin samkvæmt lögum nr. 37/1924 til framkvæmdar, og hefur hæstiréttur síðan verið skipaður 3 dómendum.

Eftir lögum nr. 31/1914 skyldu prófessorar lagadeildar taka sæti eftir hlutkesti í landsyfirdómi, ef þar varð sæti autt. Og gildi sama um hæstarétt eftir lögum nr. 22/1919. Með lögum nr. 112/1935 er þessu breytt að ýmsu leyti. Ef *hæstaréttardómari* *víkur sæti* í einstöku máli, þá skipar dómsmálaráðherra, að fengnum tillögum dómsins, einhvern meðal prófessora lagadeildar, hæstaréttarmálflutningsmanna eða héraðsdómara, er fullnægja skilyrðum til þess að vera skipaður dómari í hæstarétti. En ef *hæstaréttardómari* *forfallast eða sæti hans verður autt af öðrum ástæðum*, skipar dómsmálaráðherra með sama hætti einhvern prófessora lagadeildar í sætið.

Eftir lögum nr. 22/1919 skipaði konungur hæstaréttarritara. Þessu var breytt svo með lögum nr. 37/1924, að dómurinn ræður sér sjálfur ritara.

Í skrá þeirri, sem hér fer á eftir, eru nöfn *fastra* dómenda í hæstarétti og hæstaréttarritara sett eftir *tímaröð*, en nöfn *varadómara* og *setudómara* (þ. e. annara dómenda en þeirra, sem í lögum nr. 22/1919 4. gr. og 112/1935 4. gr. getur) sett í *stafrófsröð*. Greint er milli dómstarfa þeirra

IV Skrá yfir hæstaréttardómara, varadómara o. fl.

eftir árum. Undir hverju ári er svo vitnað til Dómasafns hæstaréttar, þess bindis og blaðsiðu, þar sem prentaðir eru þeir dómar, er þeir hafa tekið þátt í ár hvert. Undantekning frá þessari tilhögun er þó gerð um Ólaf prófessor Lárusson að nokkru leyti. Hann hefur sem sé gegnt óslitið fjórum sinnum og allengi hvert skipti embætti tiltekinna hæstaréttardómara. Hefur þótt nægilegt að greina upphafs- dag og lokadag hverra slíkra tímabila. Í Dómasafni hæstaréttar greinir uppsögudag hvers dóms, og má þá sjá, hvort hann er innan þeirra tímabila einhvers, er prófessor Ólafur hefur gegnt dómarastörfum í hæstarétti með fyrrsögðum hætti.

Í svigum aftan við tilvitnanir í Dómasafn hæstaréttar er sett fangamark hvers þess dómara, er vara- eða setu- dómari kom í staðinn fyrir hverju sinni.

a. Fastir hæstaréttardómendur.

Kristján Jónsson, forseti dómsins frá upphafi, 1. jan. 1920, og til dánardægurs, 2. júlí 1926.

Halldór Daníelsson, hæstaréttardómari frá 1. jan. 1920 og til dánardægurs, 16. sept. 1923.

Eggert Eggertsson Briem, hæstaréttardómari frá 1. jan. 1920 og til 13. ágúst 1935, er hann fékk lausn frá embætti.

Lárus Hákonarson Bjarnason, hæstaréttardómari frá 1. jan. 1920 og til 28. marz 1931, er hann fékk lausn frá embætti. Vegna veikindaforfalla sat hann ekki í dómi frá 13. okt. 1930 til 28. marz 1931.

Páll Einarsson, hæstaréttardómari frá 1. jan. 1920 til 13. ágúst 1935, er hann fékk lausn frá embætti. Vegna fjarvistar settist hann ekki í dóminn fyrr en 10. maí 1920.

Einar Arnórsson, dr. juris, hæstaréttardómari frá 1. sept. 1932. Hafði leyfi dómsmálaráðherra til dvalar erlendis frá 1. sept. 1933 til marzloka 1934.

Þórður Eyjólfsson, dr. juris, hæstaréttardómari frá 24. sept. 1935.

Gizur Bergsteinsson, hæstaréttardómari frá 24. sept. 1935.

b. Varadómarar og setudómarar.

Bjarni Benediktsson prófessor.

1933.

Dómasafn V 324 (E. A.), 341 (E. A.), 344 (E. A.), 409 (Ól. Lár.), 476 (E. Br.), 491 (E. Br.), 514 (Ól. Lár.), 517 (Ól. Lár.), 520 (Ól. Lár.), 522 (Ól. Lár.).

1934.

Dómasafn V 560 (Ól. Lár.).

1935.

Dómasafn VI 175 (E. Br.), 417 (G. B.), 483 (G. B.), 500 (Þ. E.), 582 (Þ. E.), 629 (G. B.).

1936.

Dómasafn VII 58 (G. B.), 67 (Þ. E.), 174 (Þ. E.), 209 (Þ. E.), 268 (Þ. E.), 280 (Þ. E.), 306 (Þ. E.), 450 (Þ. E.), 484 (G. B.), 552 (Þ. E.).

1937.

Dómasafn VIII 117 (Þ. E.), 150 (E. A.), 193 (G. B.), 200 (Þ. E.), 308 (Þ. E.), 391 (E. A.).

Einar Arnórsson prófessor.

1920.

Dómasafn I 33 (P. E.), 38 (P. E.), 60 (Kr. J.), 97 (Kr. J.), 124 (Kr. J.).

1921.

Dómasafn I 153 (mál nr. 21/1920, P. E.).

1923.

Dómasafn I 560 (P. E.).

1924.

Dómasafn I 601 (L. H. B.), 604 (L. H. B.), 657 (Ól. Lár.), 674 (Kr. J.), 701 (L. H. B.).

1925.

Dómasafn II 56 (L. H. B.), 59 (L. H. B.), 62 (L. H. B.), 66 (L. H. B.), 74 (L. H. B.), 77 (L. H. B.), 82 (L. H. B.), 95 (L. H. B.), 100 (L. H. B.), 102 (L. H. B.), 157 (Ól. Lár.).

VI Skrá yfir hæstaréttardómara, varadómara o. fl.

1926.

Dómasafn II 225 (L. H. B.), 228 (L. H. B.), 286 (Kr. J.), 291 (L. H. B.), 358 (E. Br.), 368 (Kr. J.), 390 (L. H. B.), 392 (L. H. B.), 395 (L. H. B.), 398 (L. H. B.), 399 (L. H. B.), 401 (L. H. B.).

1927.

Dómasafn II 680 (L. H. B.), 685 (L. H. B.).

1929.

Dómasafn II 135 (P. E.).

1930.

Dómasafn III 19 (E. Br.).

1931.

Dómasafn IV 34 (Ól. Lár.), 47 (E. Br.), 211 (Ól. Lár.), 217 (Ól. Lár.), 344 (P. E.), 359 (Ól. Lár.).

1932.

Dómasafn IV 473 (Ól. Lár.), 533 (Ól. Lár.), 570 (P. E.), 621 (P. E.).

Gústav A. Jónasson skrifstofustjóri.

1936.

Dómasafn VII 285 (G. B.).

Ísleifur Árnason prófessor.

1937.

Dómasafn VIII 150 (G. B.), 178 (P. E.), 200 (G. B.), 296 (G. B.), 348 (G. B.), 440 (P. E.), 469 (G. B.).

Jóhannes Jóhannesson bæjarfógeti.

1920.

Dómasafn I 100 (Kr. J.).

Jón Ásbjörnsson hæstaréttarmálflutningsmaður.

1935.

Dómasafn VI 473 (G. B.), 570 (G. B.).

1936.

Dómasafn VII 301 (P. E.).

Skrá yfir hæstaréttardómara, varadómara o. fl. VII

1937.

Dómasafn VIII 296 (Þ. E.), 469 (Þ. E.).

Klemens Jónsson ráðherra.

1920.

Dómasafn I 60 (H. D.), 66 (L. H. B.), 111 (Kr. J.), 124 (H. D.).

Magnús Gíslason skrifstofustjóri.

1920.

Dómasafn I 100 (E. Br.).

Magnús Jónsson bæjarfógeti í Hafnarfirði.

1924.

Dómasafn I 595 (Kr. J.).

Magnús Jónsson prófessor juris.

1924.

Dómasafn I 612 (Ól. Lár.), 647 (Ól. Lár.), 674 (Ól. Lár.).

1925.

Dómasafn II 14 (E. Br.), 66 (Ól. Lár.), 71 (Ól. Lár.), 87 (L. H. B.), 108 (E. Br.), 170 (Þ. E.), 343 (L. H. B.).

1928.

Dómasafn II 814 (L. H. B.).

1929.

Dómasafn II 982 (nr. 7/1929, E. Br.), 1135 (E. Br.).

1930.

Dómasafn III 125 (E. Br.).

1931.

Dómasafn IV 87 (Ól. Lár.), 98 (Ól. Lár.), 344 (E. Br.).

Ólafur Lárusson prófessor.

1920.

Óslitið frá 16. febr. 1920, er hæstiréttur var fyrsta sinni haldinn, og til 10. maí s. á. (Þ. E.).

Dómasafn I 66 (Kr. J.), 97 (H. D.).

VIII Skrá yfir hæstaréttardómara, varadómara o. fl.

1921.

Dómasafn I 211 (P. E.).

1922.

Dómasafn I 325 (P. E.), 332 (E. Br.), 377 (P. E.).

1923—1926.

Óslitið frá 16. sept. 1923, er Halldór Danielsson lézt, og til 2. júlí 1926, er Kristján Jónsson andaðist.

1927.

Dómasafn II 947 (L. H. B.), 500 (L. H. B.).

1929.

Dómasafn II 947 (L. H. B.), 951 (L. H. B.), 1078 (E. Br.).

1930—1932.

Dómasafn III 142 (E. Br.).

Sat óslitið í dóminum í veikindaforföllum L. H. B. frá 13. okt. 1930 til 28. marz 1931, er hann fékk lausn frá embætti, og síðan í sæti því, er þá varð autt, til 31. ágúst 1932, er E. A. tók það sæti.

Dómasafn IV 828 (E. A.).

1933—1934.

Dómasafn V 23 (E. Br.), 29 (E. Br.), 41 (E. Br.), 192 (P. E.). Ennfremur óslitið frá 22. sept. 1933 og til marzloka 1934 í fjarvist E. A.

Dómasafn V 869 (E. A.), 874 (E. A.), 881 (E. A.), 941 (E. A.).

1935.

Dómasafn VI 358 (E. A.), 417 (P. E.), 425 (G. B.), 573 (P. E.), 570 (P. E.), 601 (G. B.).

1936.

Dómasafn VII 15 (P. E.).

Pétur Magnússon hæstaréttarmálflutningsmaður.

1924.

Dómasafn I 595 (L. H. B.).

1936.

Dómasafn VII 285 (E. A.).

1937.

Dómasafn VIII 150 (Þ. E.).

Sigurður Þórðarson sýslumaður.

1920.

Dómasafn I 60 (E. Br.), 97 (E. Br.).

Sveinbjörn Jónsson hæstaréttarmálflutningsmaður.

1936.

Dómasafn VII 151 (Þ. E.), 285 (Þ. E.).

Theódór B. Líndal hæstaréttarmálflutningsmaður.

1936.

Dómasafn VII 88 (G. B.).

Vigfús Einarsson skrifstofustjóri.

1920.

Dómasafn I 100 (H. D.), 124 (E. Br.).

Þórður Eyjólfsson prófessor.

1935.

Dómasafn VI 11 (E. Br.).

c. Ritarar hæstaréttar.

Björn Þórðarson, dr. juris, lögmaður, frá 1. jan. 1920 til 31. des. 1928.

Sigfús M. Johnsen, fulltrúi í dómsmálaráðuneytinu, ráðinn til bráðabirgða 29. des. 1928 og gegndi starfanum til 31. maí 1936.

Hákon Guðmundsson, fulltrúi lögmanns, frá 1. júní 1936.

Registur

við hæstaréttardóma 1938, ásamt skrá yfir
málsaðilja og lög o. fl., sem vitnað
er til í þessu bindi dómanna.

I. Nafnaskrá.

A. Einkamál.

	Bls.
Aðalsteinn Ingimundarson	547
Akureyrarkaupstaður 270,	692
Andö e/s eigendur	232
Ármann Sigbjörn	253
Arnalds Guðrún	3
Árni Pálsson	759
Auðunn Jónsson dánarbú	264
Baltica váttryggingarfélag 277, 326,	332
Barker R. B. & Co.	163
Bergenska gufuskipafélagið	744
Bessi Gíslason	243
Bjarni Halldórsson	388
Bjarni Runólfsson	163
Bjarni Vilmundarson	749
Björn Arnórsson	462
Björn Halldórsson	775
Björn Hansson	243
Briem Eggert	359
Bræðurnir Ormsson	264
Claessen Eggert	700
Clausen Arrebo	169
Danske Lloyd váttryggingarfélag	462
Det danske Kulkompagni A/S	753
Edda e/s eigendur og váttryggjendur	590

Nafnaskrá.

XI

	Bls.
Einar Malmkvist Einarsson	341, 749
Einar Eiríksson	351
Eiríkur Einarsson	173
Eiríkur Kristjánsson	388
Eyfirðingur Jóhann J.	390
Eyjafjarðarsýsla	565
Finnur Jónsson	173
Freden e/s eigendur og váttryggjendur	590
Frederiksen Martin Christian	28
Garðar S. Jónsson	206
Gísli Jakobsson	50
Gísli Sigurðsson	50
Glæsibæjarhreppur	692
Græðir h/f	144
Guðbjörg Oktavia Sigurðardóttir	651
Guðbrandur Sigurðsson	641
Gudmanns Minde sjúkrahús	565
Guðmundur Jónasson	113
Guðmundur Jónsson dánarbú	264
Guðmundur Sveinsson verzlun	390
Guðmundur Vigfússon	687
Guðmundur Þorvaldsson	152, 379
Guðrún Jónasson	698
Guðrún Jóhanna Jónsdóttir	50
Guðrún Lárusdóttir	698
Guðrún Pétursdóttir	152, 379
Guðrún Sumarliðadóttir	547
Guðsteinn Þorbjarnarson	641
Guðvarður Sigurðsson	133
Gullfoss s/f þrotabú	163
Gunnar Ólafsson & Co.	83
Gunnar Sigurðsson	744
Gunnlaugur Stefánsson	481, 610
Gústaf Ólafsson	359, 742
Hagalin Guðmundur G.	173
Hafsteinn b/v váttryggjendur	114
Halla Guðjónsdóttir	332
Hallbjörns Páll	41, 399, 772
Hannes Halldórsson	390
Hannibal Valdimarsson	173
Haraldur Eliasson	610

	Bls.
Haraldur Guðmundsson	173
Helga Jónsdóttir	641
Helgi Eiríksson	351
Helgi Lárusson 277, 326,	332
Héraðsskólinn á Laugum	715
Hofmann & Stenger	360
Höfrungur fiskveiðahlutafélag 416,	425
Ingvar Pétursson	390
Ingveldur Einarsdóttir	310
Ísfélag Vestmannaeyja	83
Ísleifur Jónsson	687
J. Þorláksson & Norðmann	41
Jakob Jóhannesson	481
Jens Bjarnason	735
Jóhann Árnason	700
Jóhanna M. Pálsdóttir	219
Jón Andræsson	390
Jón Bjarnason	712
Jón Einarsson	50
Jón Gíslason 64,	723
Jón Kjartansson	698
Jón Kristjánsson	173
Jón Ormsson	345
Jón Stefánsson	775
Jón Sveinsson	775
Jón Vilmundarson	341
Jørgensen Carl	121
Karl Bjarnason	676
Karl Einarsson	270
Kaupfélag alþýðu í Vestmannaeyjum	360
Kaupfélag Eyfirðinga 133, 416,	425
Kirkjujarðasjóður	50
Kjartan Ólafsson	687
Kristinn P. Friðriksson	206
Kristján Ásgrímsson	64
Kristján Bergsson	121
Kristján Jónsson	173
Landsbanki Íslands 390,	715
Landstjarnan h/f	759
Loftur Jónsson	610
Lögreglustjórinn í Reykjavík 345,	351

Nafnaskrá.

XIII

	Bls.
Magnús Guðmundsson	310
Margrét Ingibjörg Halldórsdóttir	28
Mjólkurfélag Reykjavíkur	243, 735
Mjólkursamsalan í Reykjavík	361
Niels Guðnason	641
Norður-Ísafjarðarsýsla	661
Nurgis e/s eigendur	471
Obenhaupt A.	607
Ólafía Torfason	359
Ólafur Júlíusson	173
Ólafur Pálsson	390
Oslo Pelsdyropdrett A/S	744
Páll Halldórsson	476
Páll Sigurðsson	264
Páll Steingrímsson	698
Pálmi Jósefsson	704
Pétur Guðmundsson	228
Ragnhildur Pétursdóttir	698
Rasmus Margrét	361
Reykjavíkurborg	219, 607, 651, 704, 753
Ríkissjóður	113
Ríkisspítalarnir	149
Rögnvaldur Jónsson	173
Samband íslenskra samvinnufélaga	712
Seyðisfjarðarkaupstaður	149
Siggeir Lárusson	277
Siglufjarðarkaupstaður	144
Sigríður Jónsdóttir	326
Sigurbergur Einarsson	36
Sigurjón Narfason	243
Sigursveinn Egilsson	169
Sjóvátryggingarfélag Íslands h/f	253
Skipaútgerð ríkisins	228
Skjaldberg Sigurður P.	471
Snorri Jónsson	180
Stefán Jóhannsson	481
Stefán H. Stefánsson	359
Steingrímur Stefánsson	476
Steinn Leósson	676
Strætisvagnar Reykjavíkur h/f	36
Stuart J & W Ltd	173

	Bls.
Sturla Jónsson	735
Sveinbjörn Kristjánsson 399,	772
Sveinn Jónsson	133
Sveinn Pálsson	481
Timburverzlun Árna Jónssonar	41
Tryggingarstofnun ríkisins	180
Tryggvi Einarsson	744
Útvegsbanki Íslands h/f 341, 661,	749
Valdimar Þorsteinsson	775
Valtýr Stefánsson	698
Vigfús Jónsson	3
Viggó Baldvinsson	476
Víkingur m/s eigendur og váttryggjendur	232
Þórðarson Björn	113
Þorsteinn Þorsteinsson	462

B. Opinber mál.

Aðalsteinn Pálsson	137
Andrés Óskar Ingimundarson	154
Axel Ármann Þorsteinsson	225
Bang Ole	484
Benjamín Ólafsson	160
Benóný Benónýsson 141,	288
Berent Karl Berentsson	216
Collinson David William	412
Dale Fred	728
Eiður Jónsson	73
Einar Pálmi Einarsson	725
Einar Eiríksson	338
Einar Kristjánsson	484
Einar Sigurðsson	369
Ellerup Johan Ole Gerhard 408,	484
Erlendur Jónsson Erlendsson	431
Friðrik Jónas Eiríksson	417
Gísli Finnsson	627
Gísli Hjálmarsson	295
Gísli Jóhannes Jónsson	1
Gísli Stefánsson	9
Grundtvig Otto Gregers Nors	484
Guðbjörg Kristín Sölvadóttir	25

Nafnaskrá.

XV

Bls.

Guðmundur Kristinn Ögmundsson	127
Guðni Jónsson	77
Gústaf A. Sveinsson	580
Hall Albert Ernest	642
Hall Cecil Harry	206
Halldór Loftsson	572
Halldór Sveinsson	616
Halldór Þórarinnsson	587
Hannes Hansson	96
Harris Frederik H.	56
Helgi Þorvarðsson	484
Hjálmtyr Guðvarðsson	48
Hjörtur Guðbrandsson	317
Hólmjárn J. Hólmjárn	417
Ingibjörg Guðmundsdóttir	54, 363
Jensen Carl Frederik	630
Jóhanna Dagmar Magnúsdóttir	484
Jóhannes Sigfússon	484
Johansen Svend A.	484
Jón Erlendsson	431
Jón Halldórsson	185
Jón Ragnar Jónasson	243
Jón Júlíus Jónsson	730
Jónas Hildimundarson	484
Júlíus Einarsson	54, 363
Juul Gunnar	484
Kampmann Sören Ringsted	484
Karl Gísli Gíslason	261
Kjartan Ólafsson	621
Kristvin Guðbrandsson	251
Lilja Júlíusdóttir	54, 363
Loftur Bjarnason	694
Magnús Benjamínsson	670
Magnús Gíslason	302
Mann James	646
Mogensen Peter L.	484
Norðdal Magnús	558
Ólafur Kjartan Ólafsson	33, 273, 740, 766
Ólafur Sveinsson	54, 363
Ólafur Kalstað Þorvarðsson	215, 599
Páll Friðvin Jóhannsson	141, 288

	Bls.
Pétur Ingimundarson	672
Rippin Frederick	555
Schiöth Aage Riddermann	484
Sigurður V. Flóventsson	484
Sigurður Helgi Ólafsson	258
Sigurjón Jóhannesson	558
Sigurjón Kr. Jóhannesson	655
Skúli Pálsson	548
Souter John Gibb	574
Stefán Júlíus Jónsson	298
Steinholt Lovise Skaug	59
Svane Hans A.	484
Theódór Kristinn Guðmundsson	769
Theódór Magnússon	116
Thompson Albert Ernest	421
Thorarensen Eyþór A.	484
Thorarensen Oddur C.	484
Thorarensen Stefán	484
Thorsteinsson Þorsteinn Scheving	484
Vilhjálmur Valdemar Guðlaugsson	248
Zoëga Geir G.	322
Þórarinn Vilhjálmur Eyþórsson	261
Þórður Þórðarson	141, 288
Ögmundur Friðrik Hannesson	96

II. Skrá

um lög, reglugerðir o. fl., sem vitnað er til
í IX. bindi hæstaréttardóma.

- 1672 Tilskipun 4. des. um lækna og lyfsala 488, 496.
11. gr., 509.
12. gr., 510, 517, 539.
14. gr., 510.
19. gr. 510.
25. gr., 511, 512, 538.
- 1687 Norsku lög Kristjáns V. 15. apríl.
1—4—30, 483.
- 1796 Tilskipun 3. júní um tilhlýðilega og greiða dómgæzlu.
2. gr., 483.
35. gr., 418.
- 1797 Kancellibréf 16. sept. um lyfjasölu, 510.
- 1832 Tilskipun 15. ágúst um réttargangsmátann við undir-
réttina á Íslandi o. s. frv., 483.
- 1847 Tilskipun 18. febr. um fjárforráð ómyndugra á Ís-
landi.
10 gr., 6.
- 1869 25. júní. Almenn hegningarlög
12. kap., 368, 673.
13. kap., 192, 202, 205, 488, 496, 510, 511, 580.
14. kap., 435, 488, 496, 507.
16. kap., 432, 435, 460.
17. kap., 618.
18. kap., 368, 432, 435, 454.
20. kap., 435.
23. kap., 252, 291, 303.
25. kap., 74.
26. kap., 192, 205, 295, 297, 299, 366, 549, 580, 585,
600, 630, 633, 655, 670.
28. kap., 266.

- 30. kap., 418.
- 40. gr., 294.
- 47. gr., 639.
- 48. gr., 368, 460.
- 49. gr., 264.
- 53. gr., 294.
- 55. gr., 243, 309.
- 57. gr., 368.
- 59. gr., 11.
- 62. gr., 304.
- 63. gr., 10, 25, 48, 96, 305, 309, 460, 580.
- 101. gr., 580.
- 102. gr., 675.
- 136. gr., 580.
- 142. gr., 580, 586.
- 144. gr., 203, 204, 205.
- 145. gr., 203, 204, 205, 580, 586.
- 147. gr., 456.
- 174. gr., 10, 25.
- 175. gr., 10, 25.
- 177. gr., 10, 25.
- 182. gr., 434.
- 200. gr., 499.
- 213. gr., 432, 454.
- 219. gr., 498.
- 228. gr., 511, 585, 586.
- 230. gr., 243, 300.
- 231. gr., 35, 48, 303, 304, 741, 767.
- 233. gr., 301.
- 249. gr., 96.
- 250. gr., 111, 301.
- 253. gr., 301.
- 255. gr., 301, 639, 656, 658.
- 256. gr., 584.
- 258. gr., 660.
- 259. gr., 301.
- 261. gr., 297, 630.
- 262. gr., 297, 599.
- 263. gr., 297, 599.
- 264. gr., 297, 298, 599, 606, 631, 635.
- 265. gr., 297.

283. gr., 364, 368.
292. gr., 499.
297. gr., 419.
- 1878 12. apríl. Skiptalög.
30. gr., 580.
- 1885 Lög nr. 29 16. des. um lögtak og fjárnám o. s. frv.
15. gr., 6.
- 1887 Lög nr. 18 4. nóv. um veð.
3. gr., 6.
- 1903 Lög nr. 42. 13. nóv. um verzlunaskrár, firmu og pró-
kúruumboð.
9. gr., 589.
10. gr., 588, 589.
23. gr., 589.
- 1905 Lög nr. 12. 20. okt. um ritsíma og talsíma, 418.
13. gr., 419.
- Lög nr. 59 um varnarþing í skuldamálum, 266.
- 1907 Lög nr. 39 16. nóv. um skilorðsbundna hegningar-
dóma o. fl., 99, 112, 251, 363, 368, 606, 633.
- Lög nr. 60 22. nóv. um lausamenn, húsmenn og þurra-
búðarmenn.
4. gr., 272.
5. gr., 272.
- Lög nr. 85 22. nóv. um brunamál.
23. gr., 673.
- 1911 Lög nr. 53 11. júlí um verzlunarbækur, 296, 298, 600.
- Lög nr. 54 11. júlí. Tollög, 488, 496.
1. gr., 538.
8. gr., 538.
- 1914 Lög nr. 43 2. nóv. um breytingu á tollögum nr. 54 11.
júlí 1911 o. fl., 488, 496.
1. gr., 538.
- Lög nr. 56 30. nóv. Siglingalög.
1. kap., 610.
2. kap., 610.
5. kap., 610.
11. kap., 610.
5. gr., 613, 614.
34. gr., 145.
40. gr., 610.
53. gr., 165.

- 80. gr., 610.
- 94. gr., 610.
- 170. gr., 393.
- 225. gr., 237, 598.
- 236. gr., 165, 610, 614.
- 239. gr., 165, 751.
- 252. gr., 751.
- 1917 Lög nr. 88 14. nóv. um notkun bifreiða.
 - 7. gr., 498.
- Lög nr. 91 14. nóv. um aðflutningsbann á áfengi, 497.
- Reglugerð nr. 90 5. sept. um notkun mjölvöru, 118.
- Reglugerð nr. 107 10. nóv. um mjólkursölu í Reykjavík, 296.
- 1919 Bráðabirgðalög nr. 84 13. des. um ráðstafanir á gullforða Íslandsbanka, 78, 82.
- Auglýsing 15. des. um ráðstafanir á gullforða Íslandsbanka, 78, 80, 82.
- 1920 Lög nr. 5 18. maí um bann gegn botnvörpuveiðum, 138, 324, 414, 422, 556, 574, 644, 647, 729.
 - 1. gr., 58, 214, 415, 424, 557, 579, 644, 650, 729.
 - 3. gr., 557, 579, 644, 729.
 - 4. gr., 141, 323, 326.
- Lög nr. 18 18. maí um ráðstafanir á gullforða Íslandsbanka o. fl., 78, 80, 82.
- 1921 Lög nr. 36 27. júní um samvinnufélög, 631, 633.
 - 3. gr., 176, 177.
 - 39. gr., 635.
- Lög nr. 46 27. júní um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna.
 - 15. gr., 312.
 - 27. gr., 652.
- 1922 Reglugerð nr. 67 7. ágúst um sölu áfengis til lækninga, 497.
- 1923 Lög nr. 3 4. apríl um undanþágu frá lögum nr. 91 14. nóv. 1917 um aðflutningsbann á áfengi, 503, 504.
- 1924 Lög nr. 4 11. apríl um að miða við gullkrónur sektir fyrir landhelgisbrot, 556, 557, 574, 579, 647, 650, 729.
 - 1. gr., 644.
- Lög nr. 6 4. júní um breyting á 182. gr. hinna almennu hegningarlaga frá 25. júní 1869, 432, 435, 460.

- 1925 Lög nr. 15 8. júní um aðflutningsbann á áfengi, 497.
— Lög nr. 48 27. júní um breytingu á lögum nr. 41 27. júní 1921 o. s. frv.
1. gr., 538.
— Lög nr. 52 27. júní um verzlunaratvinnu, 296.
1. gr., 296.
— Reglugerð nr. 59 1. júlí um sölu áfengis til lækningar, 497.
- 1926 Lög nr. 9 15. júní um löggilta endurskoðendur.
5. gr., 295.
— Lög nr. 21 15. júní um veitingasölu, gistihúshald, o. fl.
8. gr., 339.
— Lög nr. 46 15. júní um útsvör.
6. gr., 607, 609.
7. gr., 607.
— Lög nr. 47 15. júní um verðtoll á nokkrum vörum, 80.
2. gr., 79, 81, 82.
— Lög nr. 54 15. júní um vörutoll.
9. gr., 79, 81, 82.
10. gr., 79.
- 1927 Lög nr. 11 31. maí um iðnaðarnám.
1. gr., 349.
— Lög nr. 18 31. maí um iðju og iðnað, 61, 131, 132.
II. kafli, 59, 128.
III. kafli, 128.
1. gr., 59, 60.
13. gr., 59, 60.
14. gr., 128.
17. gr., 128.
27. gr., 127, 128, 129, 130, 132.
29. gr., 128.
— Lög nr. 50 um gjald af innlendum tollvörutegundum.
1. gr., 370, 378.
2. gr., 378.
4. gr., 370, 378.
7. gr., 370, 378.
- 1928 Lög nr. 10 15. apríl um Landsbanka Íslands.
1. gr., 203.
— Lög nr. 51 7. maí um nokkrar breytingar til bráðabirgða á hegningarlöggjöfinni og viðauka við hana, 192, 205, 251, 291, 303, 670.

- 6. gr., 25, 27, 48, 250, 253, 258, 298, 303, 304, 305, 309, 671.
- 7. gr., 48, 303, 305, 309.
- 8. gr., 35, 275, 304, 305, 671, 741, 767.
- 10. gr., 726, 727.
- Lög nr. 64 7. maí. Áfengislög 504.
- Lög nr. 69 7. maí um einkasölu á áfengi, 488, 496, 503.
 - 1. gr., 504.
 - 2. gr., 504, 538.
- Reglugerð nr. 83 21. des. um Landsbanka Íslands.
 - 81. gr., 203, 204.
 - 82. gr., 203.
- Reglugerð nr. 87 31. des. um iðnaðarnám, 63.
- 1929 Lög nr. 25 14. júní um gjaldþrotaskipti, 549, 600, 633.
 - 1. gr., 635.
 - 8. gr., 632, 640.
- 1930 Borgerlig Straffelov (Danmerkur) 15. apríl.
 - 298. gr., 304.
- Lög nr. 41 19. maí. Sjómannalög 611.
- Lög nr. 64 19. maí. Áfengislög 488, 496, 503.
 - 1. gr., 48, 503.
 - 2. gr., 503, 505, 538.
 - 6. gr., 35, 274, 741, 767.
 - 11. gr., 539.
 - 13. gr., 48.
 - 18. gr., 510.
 - 21. gr., 497, 522, 538.
 - 27. gr., 48.
 - 30. gr., 741, 767.
 - 32. gr., 498.
 - 38. gr., 497, 522, 539.
 - 42. gr., 34, 274, 741, 767.
- Lögreglusamþykkt Reykjavíkur nr. 2 7. jan., 320, 329, 356, 573, 622.
 - 7. gr., 299, 301, 573, 726.
 - 9. gr., 726.
 - 10. gr., 49.
 - 15. gr., 291, 318, 321.
 - 32. gr., 626.
 - 77. gr., 352.

78. gr., 340.
96. gr., 318, 321, 340, 573, 620.
- Reglugerð nr. 95 30. des. um sölu áfengis til lækna, tannlækna og dýralækna o. fl.,¹⁾ 488, 496, 531.
5. gr., 538.
6. gr., 538.
7. gr., 538.
8. gr., 498.
- Reglugerð nr. 65 31. des. um sölu áfengis til lækninga,²⁾ 488, 496.
2. gr., 505.
4. gr., 539.
- 1931 Lög nr. 70 8. sept. um notkun bifreiða, 157, 256, 257, 263, 274, 320, 435, 558, 618, 622, 730, 770.
5. gr., 276, 318, 321, 432, 458, 459, 560, 563, 626, 734, 771.
6. gr., 159, 160, 276, 459.
7. gr., 626.
14. gr., 160, 263, 276, 318, 321, 432, 458, 459, 560, 563, 626, 734, 771.
15. gr., 160, 263, 276, 459, 734.
- 1932 Lög nr. 47 23. júní um lækningaleyfi o. fl.
17. gr., 499.
- Reglugerð nr. 94 5. okt. um skýrslugerð lækna o. s. frv., 538.
- 1933 Lög nr. 84 19. júní um varnir gegn óréttmætum verzlunarháttum.
12. gr., 499.
- Lög nr. 85 19. júní um breyting á lögum nr. 18 31. maí 1927, um iðju og iðnað, 128.
- Lög nr. 93 19. júní. Vixillög.
41. gr., 757.
- 1934 Lög nr. 63 10. des. um breyting á lögum nr. 69 7. maí 1928, um einkasölu áfengis, 488, 496.
1. gr., 532, 538, 539.
- Lög nr. 70 28. des. um breyting á lögum nr. 50 31.

1) Hefi ekki getað fundið þessa reglugerð í Stjt.

2) Prentuð í Stjt. 1931 B. 260 o. s. frv., sem nr. 95, að því er virðist.

- maí 1927, um gjald af innlendum tollvörutegundum.
1. gr., 378.
- Lög nr. 71 29. des. um gengisviðauka, 488, 496.
1. gr., 538.
- Lög nr. 73 29. des. um breyting á lögum nr. 41 27. júní 1921, um breyting á 1. gr. tolllaga nr. 54 11. júlí 1911.
1. gr., 378.
2. gr., 378.
- Pharmacopœa Danica, 504.
- Auglýsing landlæknis 21. ágúst um gerð lyfseðla m. m., 488, 496.
6. gr., 539.
24. gr., 539.
- 1935 Lög nr. 1 7. jan. um meðferð og sölu mjólkur og rjóma, 361, 362.
- Lög nr. 11 9. jan. um gjaldeyrisverzlun o. fl., 80, 113, 488, 490, 496.
1. gr., 77, 78, 537.
- Lög nr. 33 9. jan. Áfengislög, 34, 161, 244, 249, 258, 261, 263, 274, 299, 301, 319, 320, 339, 356, 435, 485, 488, 496, 497, 504, 505, 507, 529, 534, 537, 558, 573, 622, 730, 767, 771.
1. gr., 340, 505, 538.
2. gr., 538.
6. gr., 432, 457, 539.
14. gr., 162.
15. gr., 3, 34, 219, 227, 247, 250, 261, 340, 432, 457, 727, 743, 768.
16. gr., 539, 743.
17. gr., 35, 275.
18. gr., 573, 726, 727.
20. gr., 510.
21. gr., 263, 276, 318, 321, 432, 458, 560, 563, 626, 734, 771.
27. gr., 538.
30. gr., 167, 432, 457, 539.
31. gr., 539.
33. gr., 3, 35, 219, 227, 247, 250, 261, 432, 457, 727, 743, 768.
34. gr., 340, 341.

- 36. gr., 539, 743.
- 37. gr., 275, 340, 741.
- 38. gr., 573.
- 39. gr., 276, 318, 321, 432, 458, 560, 563, 626, 726, 734, 771.
- Lög nr. 39 28. jan. um breytingu á lögum nr. 46 27. júní 1921, um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna.
1. gr., 652, 654.
- Lög nr. 82 26. apríl um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýms gjöld 1936 með viðauka, 488, 496.
2. gr., 378.
- Lög nr. 99 3. maí um skuldaskilaskjóð vélbátaeigenda, 177.
21. gr., 176, 178.
- Lög nr. 112 18. maí um hæstarétt.
38. gr., 388, 476, 772.
48. gr., 113.
51. gr., 406.
53. gr., 68.
- Lög nr. 128 31. des. um bráðabirgðatekjuöflun ríkissjóðs, 80.
5. gr., 81, 82.
- Lög nr. 135 31. des., Framfærslulög, 151.
12. gr., 151.
13. gr., 151.
58. gr., 651.
62. gr., 654.
63. gr., 224.
79. gr., 151.
- Reglugerð nr. 7 11. jan. um gjaldeyrisverzlun o. fl., 78, 488, 496.
1. gr., 82, 537.
4. gr., 78, 537.
5. gr., 78.
6. gr., 79, 82.
9. gr., 79, 82.
- Reglugerð nr. 38 16. apríl um sölu áfengis til lækna, 488, 496, 497, 507, 537, 539.
2. gr., 538.
6. gr., 539.

15. gr., 513, 524, 527, 532, 534, 535, 536, 538.
- 1936 Lög nr. 24 1. febr. um eftirlit með matvælum, 117, 118, 408, 410.
1. gr., 117.
5. gr., 411.
7. gr., 410, 411.
11. gr., 120, 411.
- Lög nr. 26 1. febr. um alþýðutryggingar.
37. gr., 221, 222, 223, 224.
- Lög nr. 27 1. febr. um iðnaðarnám.
1. gr., 345, 346, 348, 350, 351.
- Lög nr. 30 1. febr. um breytingar á og viðauka við siglingalög nr. 56 30. nóv. 1914.
2. gr., 165.
- Lög nr. 85 23. júní um meðferð einkamála í héraði.
5. gr., 135.
29. gr., 135, 136.
71. gr., 594.
75. gr., 136.
83. gr., 136.
108. gr., 134.
120. gr., 714.
166. gr., 30, 31, 312, 385.
187. gr., 83.
188. gr., 313.
197. gr., 113.
199. gr., 134.
213. gr., 30, 312, 385.
222. gr., 113.
- Lög nr. 89 23. júní um framlengingu á gildi ýmsra lagaákvæða um tekjuöflun ríkissjóðs, 80.
- Lög nr. 104 23. júní um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, 614.
- Lög nr. 105 23. júní um breyting á lögum nr. 18 31. maí 1927, um iðju og iðnað o. s. frv., 61, 128, 129, 130, 131, 132.
1. gr., 60.
2. gr., 60.
4. gr., 132.
6. gr., 132.
11. gr., 65.

13. gr., 63 [rétt: 13. gr. laga nr. 18/1927], 128.
14. gr., 128, 129.
- Lög nr. 106 23. júní um útsvör.
6. gr., 607, 609.
7. gr., 607.
- Reglugerð nr. 54 20. júlí um kakaó og kakaóvörur,
118, 120, 408, 410.
1. gr., 411.
5. gr., 119, 411.
6. gr., 411.
- Reglugerð nr. 105 12. okt. um innflutning, sölu og
meðferð á skotvopnum o. s. frv.
3. gr., 742, 768.
- 1937 Lög nr. 46 13. júní um samvinnufélög, 633.
42. gr., 635.

III. Efnisskrá.

A. Atriðisorð efnisskrár.

Ábyrgð.

Aðför. Sjá dagsektir, dóm-
arar, fjárnám, gjalddagi,
innsetningargerðir.

Aðgerðaleysisverkanir. Sbr.
loforð, skuldir, skulda-
mál.

Aðild. Sbr. áfrýjun, meðal-
gangi.

Aðiljaskipti.

Aðiljaskýrsla.

Áfengislagabrot. Sbr. bif-
reiðalagabrot, ítrekun,
líkur, mat og skoðun,
refsingar, vitni.

Áfrýjun. Sbr. aðild, gæzlu-
varðhald.

Áfrýjunarleyfi.

Ákærvald.

Analógía. Sbr. lög, lögskýr-
ing.

Árekstur. Sjá farmskírteini,
kaupsamningar, skip,
þinglýsing.

Atvinnuréttindi. Sbr. veit-
ingasala.

Ásetningur.

Ávisanir.

Barnsfaðernismál.

Betrunarhúsvinna. Sjá refs-
ingar.

Bifreiðar, bifreiðalagabrot.
Bókhald.

Botnvörpuveiðar. Sjá fisk-
veiðabrot.

Brenna.

Dagsektir.

Dómar. Sbr. heimvisun, ó-
merking.

Dómarar.

Dómstólar og framkvæmd-
arvald. Sbr. embættistak-
mörk yfirvalda.

Eftirgrennslan brota. Sjá
húsleit, mat og skoðun,
opinber mál. Sbr. og lík-
ur, mat og skoðun, sönn-
un, vitni.

Eiður.

Eignarréttur.

Einkaréttur. Sjá firmu.

Embættismenn og sýslunar.
Sbr. dómara, málflutn-
ingsmenn, mat og skoðun.

Embættisvottorð. Sjá mat
og skoðun, skjöl.

Endurskoðendur.

Fangelsi. Sjá refsing.

Farmsamningur. Sbr. farm-
skírteini.

Framskirteini (Konnossement).	Heimt. Sbr. eignarréttur.
Fátækraframfærsla. Sjá sjúkrasamlög.	Heimvísun. Sbr. frávísun, ómerking.
Félagsskapur. Sjá samvinnufélög.	Hilming.
Firnu.	Hlutafélög.
Fiskveiðabrot. Sjá refsing, sönnun, togaranjósni.	Hlutdeild.
Fjárnám.	Húsaleiga.
Fjársvik.	Húsleit.
Fógetagerðir. Sjá aðför, fjárnám, innsetningar-gerðir.	Iðgjöld. Sbr. skaðabætur.
Foreldrar og börn.	Iðnaður. Sjá atvinnuréttindi.
Frávísun. Sbr. heimvísun, ómerking.	Innlutningslagabrot.
Forsendur.	Innheimtulaun.
Framboð.	Innsetningargerðir.
Frelsissskerðing.	Ítrekun brota.
Fundið fé.	Játning. Sjá aðiljaskýrsla.
Fyrning.	Kaup og sala. Sjá farmskirteini, kaupsamningar.
Gagnkröfur. Sbr. málasamsteypa.	Kaupsamningar.
Gáleysi. Sbr. bifreiðar, saknæmi, skip.	Konungleg umboðsskrá.
Gengi.	Kynferðisjúkdómar.
Gestaréttur.	Kærumál.
Geymsla.	Lán til afnota.
Gjafsókn, gjafvörn. Sbr. málskostnaður.	Landamerkjamál.
Gjalddagi.	Lausamenn.
Gjaldeyrislög.	Leiðbeiningaskylda dómara.
Gjaldþrotaskipti.	Leyfisgjald.
Greiðsla. Sbr. gjalddagi, gjaldþrotaskipti.	Líkur. Sbr. aðiljaskýrsla, mat og skoðun, sönnun, vitni.
Greiðsludráttur.	Loforð.
Gæzluvarðhald.	Lög, lögskýring. Sbr. venjur.
Haldsréttur.	Lögheimili. Sjá heimilisfang.
Heimilisfang.	Lögregla. Sjá embættis-

- menn og sýslunar, valdstjórn og allsherjarregla.
- Málasamsteypa. Sbr. gagnkröfur, meðalganga.
- Málflutningsmenn. Sbr. réttarfararsæktir.
- Málflutningur. Sbr. opinber mál.
- Málshöfðun. Sbr. ákæruvald.
- Málskostnaður. Sbr. gjafsókn, innheimtulaun.
- Mannorð.
- Mat og skoðun. Sbr. líkur, sönnun, vitni.
- Meðalganga.
- Meðlag.
- Meinsæri.
- Neyðarréttur.
- Ólögleg meðferð fundins fjár. Sjá fundið fé.
- Ómerking. Sbr. frávisun, heimvísun.
- Ómöguleiki.
- Opinber mál. Sbr. aðilja-skýrsla, ákæruvald, eftirgrennslan brota, frestir, húsleit, málasamsteypa, málflutningur, málshöfðun, málskostnaður, líkur, ómerking, mat og skoðun, sönnun, vitni.
- Orsakasamband.
- Refsingar. Sbr. réttarfararsæktir.
- Réttarfar. Sjá aðild, aðilja-skýrsla, áfrýjun, dómur, dómarar, eiður, frávisun, frestir, gagnkröfur, heimvísun, líkur, málasamsteypa, málflutningsmenn, málflutningur, málshöfðun, málskostnaður, mat og skoðun, ómerking, opinber mál, réttarfararsæktir, sáttir, sjódomsmál, skjöl, stefnur, sönnun, útivist aðilja, varnarþing, vitni.
- Réttarfararsæktir.
- Sakamál. Sjá opinber mál.
- Saknæmi. Sbr. ásetningur, gáleysi, skaðabætur.
- Samaðild.
- Samningar. Sjá ábyrgð, afsal, farmsamningur, húsaleiga, kaupsamningar, loforð, ómöguleiki, skuldir, skuldamál, veð, verksamningar, vinnusamningar.
- Samningsækt.
- Samvinnufélög.
- Sáttir.
- Sæktir. Sjá refsingar, réttarfararsæktir.
- Siglingar. Sjá farmsamningur, farmskirteini, sjódomsmál, sjóveð, skip.
- Símar.
- Sjódomsmál.
- Sjóveð.
- Sjúkrasamlög.
- Skaðabætur.
- Skattar. Sjá útsvör.
- Skilyrði.
- Skipti. Sbr. gjaldþrotaskipti.

Skírlífisbrot.	Útivist aðilja.
Skjalþýðendur. Sjá mat og skoðun.	Útsvör.
Skjöl. Sbr. mat og skoðun, sönnun.	Valdstjórn og allsherjar-regla.
Skólanefnd.	Vanræksla.
Skuldabréf.	Varnarþing.
Skuldajöfnuður.	Vátryggingarsvik.
Skuldir, skuldamál. Sbr. gjalddagi, greiðsla, loforð, skuldajöfnuður.	Veð. Sbr. sjóveð.
Skuldskeyting.	Veitingasala. Sbr. atvinnu-réttindi.
Slysatrygging.	Venjur.
Stefnur.	Verðjöfnunargjald.
Sveitarstjórn. Sjá fátækra-framfærsla.	Verksamningar.
Svik. Sjá fjársvik.	Verzlun.
Sönnun, sönnunarbyrði.	Vextir.
Sbr. eiður, líkur, mat og skoðun, skjöl, vitni.	Vinnusamningar.
	Vitni. Sbr. líkur, mat og skoðun, sönnun.
	Víxilmál.
	Vörzlur. Sjá fundið fé.
Tékkar.	
Togaranjósir.	Djófnaður. Sbr. fundið fé, hlutdeild.
Umboð.	
Uppboð.	Ölvun. Sjá áfengislagabrot, bifreiðar, bifreiðalagabrot.
Úrskurðir.	
Útflutningsbann.	

B. Efnisskrá.

Ábyrgð. Sjá bifreiðalög.

a) Ábyrgð á skuldbindingum annara.

A, sem var félagi í firmanu G, sá um útgerð á bátum T og tók út beitu handa þeim hjá Í. Ósannað talið, að firmað hefði tekið á sig ábyrgð á greiðslu úttektar þessarar, þótt það hefði greitt til Í andvirði fisks, er það keypti af afla bátanna. Einnig talið ósannað, að firmað hefði fengið reikning frá Í, þar sem eftirstöðvar af beituskuldinni

- hefðu verið til færðar. A hafði verið endurskoðandi hjá Í. Þótt hann kynni að hafa látið skuldina standa ómótmælt á hendur firmanu í reikningum Í, þá var slíkt ekki talið hafa getað bakað firmanu skyldu til þess að greiða hana 83
- Félagar samvinnuútgerðarfélags, er samkvæmt samþykktum félagsins báru einn fyrir alla og allir fyrir einn ábyrgð á skuldbindingum félagsins, taldir bera slíka ábyrgð áfram, þótt félagið hefði fengið skuldaniðurfærslu eftir lögum nr. 99/1935 um skuldaskilasjóð vélbátæigenda .. 173
- A rak flutninga á sjó og fekk til þess styrk úr ríkissjóði. Vegna fjárhagsörðugleika fékk hann sýslunefnd til þess að ábyrgjast fyrir hönd sýslunnar, að ríkissjóðstyrkurinn yrði greiddur til banka, er jafnfram skyldi kaupa ávísanir, er A gæfi út á hann, til greiðslu rekstrarkostnaði sínum. Bankinn keypti ávísanir, er samtals numu meiru en þeim hluta ríkissjóðsstyrksins, er til hans var greiddur, en nokkuð af styrknum var greitt til annars aðilja að bankanum fornspurðum. Í stað ávísana þeirra, sem ekki fengust greiddar, tók bankinn við nýjum ávísunum. Með þessu var bankinn ekki talinn hafa skert rétt sinn á hendur sýslunefnd, og ekki var heldur sú varnarástæða hennar, að bankinn hefði átt að tilkynna ríkissjóði ávísanakaup sín af A og að vanræksla á því ætti að valda sýknu sýslunefndar, tekin til greina. Var sýslunefnd því dæmd fyrir hönd sýslunnar til að greiða það, er ógreitt var af ávísunum þessum 661
- b) Ábyrgð á athöfnum annara án samninga.*
 Vegna vanrækslu hafnarvarðar var kaupstaður látinn bera hluta af tjóni, er skip olli á bryggju hans 144
- Lögreglustjóri, er synjað hafði um áritun sína á námssamning, var sóttur og dæmdur til þess að framkvæma áritunina og dæmdur fyrir hönd ríkissjóðs til þess að greiða málskostnað 345

Framkvæmdarstjóri fyrirtækis dæmdur til þess að greiða bætur fyrir spjöll á neðanjarðarsíma-
streng, er verkamaður hans var talinn hafa valdið 417

Aðför. Sjá dagsektir, dómar, fjárnám, gjalddagi.
Afsal að fasteign gefið út með úrskurði fógeta eftir
að beiðandi hafði fullnægt skilyrðum samkvæmt
ákvæðum hæstaréttardóms fyrir útgáfu þess .. 772

Aðgerðaleysisverkanir.

Fyrirvaralaus viðtaka kaupeftirstöðva talin hafa firrt
viðtakanda rétti til að krefja gjaldanda síðar um
samningssekt vegna greiðsludráttar 36

Kvittun kröfuhafa um viðtöku þess hlutar af kröfu
sinni á hendur samvinnuútgerðarfélagi, er hann
fekk greiddan úr skuldaskilasjóði vélbátæigenda,
eigi talin hafa skert rétt hans til þess að krefja
félagana, er báru ótakmarkaða ábyrgð á skuld-
um félagsins, um greiðslu á eftirstöðvum skuld-
arinnar 173

Fyrirvaralaus viðtaka nokkurs hluta á fallinna vaxta
og afborgana af veðskuld eigi talin hafa firrt
skuldeiganda heimild til þess að gera fjárnám
í veðinu til tryggingar allri skuldinni vegna
vanskila 3

Sýslunefnd og bæjarstjórn höfðu rekið sameiginlega
spítala. Ágreiningur reis um reglugerð spítalans,
sem endaði með því, að bæjarstjórn lýsti yfir
því, að hún mundi ein reka spítalann og stjórna
honum. Meðan verið var að reyna samkomulag,
veitti sýslunefnd tillag til spítalans ákveðið ár,
en eftir að bæjarstjórn hafði tekið hann að sér,
neitaði sýslunefnd að greiða tillagið, sem hún
kvaðst hafa veitt með þeirri forsendu, að báðir
aðiljar rækju spítalann og stjórnðu honum.
Sýslunefnd var sýknuð. Það var ekki talið skipta
máli, þótt sýslunefnd hefði afskiptalaust tekið
við þeim hlunnindum fyrir sýslubúa sína, að þeir
nytu fyrst eftir að breytingin varð jafnra kjara
og kaupstaðarbúar, eins og verið hafði 565

Aðild. Sbr. áfrýjun, meðalganga.

Þurfalingur talinn réttur aðili máls á hendur bæjarfélagi um greiðslu sjúkrasamlagsgjalds úr bæjar-sjóði fyrir hann	219
Dagsektir eftir N. L. 1—5—15 og 1—22—48 eru „straff“, og einstaklingur á því eigi rétt á að innheimta þær. Beiðni um fjárnám í því skyni því synjað	399

Aðiljaskipti.

A og B létust eftir uppkvaðningu dóms í héraði. Dánar-bú þeirra voru aðiljar í æðra dómi. Mál út af verksamningi	264
--	-----

Aðiljaskýrsla.*a) Opinber mál.*

Skýrslur aðilja þóttu ósennilegar og ósamrímanlegar athöfnum hans, og voru þær því ekki teknar til greina	73
Í máli til refsingar á hendur bifreiðarstjóra vegna slyss á manni, er hlaut af bifreiðarakstri, var bifreiðarstjórinn einn til frásagnar um stað-reyndir, og varð því að byggja á skýrslu hans Játningu kærða um brot, er hann gerði fyrir lög-gæzlumanni og í viðurvist tveggja lögregluþjóna, taldi héraðsdómari ekki afturtæka, með því að ekkert styrkti afturköllun sérstaklega. Hæsti-réttur dæmdi ekki um þetta atriði, því að hann sýknaði kærða af öðrum ástæðum	154
Skýrslur togaraskipstjóra, er voru reikular og í ó-samræmi við skýrslur yfirmanna á varðbát þeim, er tók togarann, þóttu ekki takandi til greina	206
Neitun kærða um það, að hann hefði selt áfengi, og staðhæfing hans um það, að hann hefði stund-um keypt það fyrir aðra, ekki tekin til greina gegn einstökum vitnisburðum manna, er kváðust hafa keypt af honum áfengi, ítrekuðum sekta-dómum fyrir ólöglega áfengissölu og skýrslum áfengisverzlunar um áfengiskaup hans á því tímabili, er máli skipti	243
Ákærði, sem keypt hafði vörur af sendisveini í verzl-	

- un, játaði fyrst í rannsókn málsins, að hann hefði vitað, að seljandi var sendisveinn í verzlun þessari. Er rannsókn var tekin upp af nýju, gekk hann í gegn játningu þessari, en ekki þótti verða tekið mark á siðari skýrslu hans um þetta atriði 288
- Kærði, sem sakaður var um það að hafa sent togara, er hann afgreiddi hér, skeyti um ferðir varðskipa, kvaðst ekki hafa sent skeytið í þeim tilgangi að leiðbeina togaranum við landhelgiveiðar, heldur í öðrum tilgangi. Þessi skýrsla var lögð til grundvallar, með því að hún var studd af atvikum, og kærði var því sýknaður 322
- Ákærði, sem sakaður var um húsbrennu, afturkallaði játningu sína þar um, er hann kvaðst hafa verið kúgaður til að gefa. Með því að ekkert kom fram þessu til styrktar, þótti ekki takandi mark á afturköllun hans 363
- Læknir, er ók bifreið sinni á aðra bifreið og játað hafði sig hafa neytt áfengis rétt áður, taldi blóðrannsókn, er gerð var þegar eftir áreksturinn á honum og sýndi áfengi í blóði hans, óáreiðanlega, með því að hann hefði notað lyf eitt við sjúkdómi, er hann væri haldinn af, en áhrif þess hefði sömu verkanir á blóðið sem áfengi. Bæði játning hans um áfengisnautn og áreksturinn með þeim atvikum, er hann varð, þóttu nægileg sönnun þess, að hann hefði ekið bifreið með áhrifum áfengis 621
- Ákærði viðurkenndi, að hann hefði haft ill orð við lögregluþjón og um lögreglumenn. Sá lögregluþjónn tilfærði ákveðin orð eftir ákærða, en tveir aðrir lögreglumenn, er á heyrðu, gátu ekki tilfært nokkur sérstök orð. Eigi talið sannað, hvaða orð ákærði hefði haft, heldur einungis, að hann hefði talað óviðurkvæmlega um lögreglumennina 672

b) Einkamál.

- A hafði verið vélstjóri á skipi ríkissjóðs og var skráður af skipinu, en var svo skráður á það aftur. Framkvæmdarstjóri skipaútgerðar ríkisins kvað siðari ráðninguna hafa verið ákveðnum

skilyrðum bundna, en gegn neitun A um þetta atriði komu ekki fram sannanir um skilyrðin, og staðhæfing A um, að þau hefði ekki verið sett, því lögð til grundvallar	228
Í barnsfaðernismáli komst maðurinn í mótsögn við sjálfan sig. Þetta olli því meðal annars, að málið var látið velta á eiði barnsmóður	310
A stefndi B til þess að gjalda sér hásetakaup og C til þess að þola sjóveðrétt í bátnum, er A vann á og C átti. C neitaði því, að A hefði verið ráðinn á bátinn. B viðurkenndi, að svo hefði verið, og A var því talinn hafa sannað, að hann hefði verið ráðinn á bátinn	610
Úrskurðað ex officio eftir analogíu 120. gr. laga nr. 85/1936, að héraðsdómara bæri að kveðja aðilja fyrir dóm og veita þeim færi á að gefa aðilja-skýrslu í máli	712

Áfengislagabrot. Sjá bifreiðalagabrot, itrekun, líkur, mat og skoðun, refsingar, vitni.

Maður sýknaður af kæru um bruggun áfengis, með því að engar upplýsingar komu fram um styrkleika áfengislagar þess, er hjá honum hafði fundizt	160
Maður sýknaður af kæru um ölvun, með því að ekki þóttu nægar sannanir fram komnar um það atriði	298
Maður sektaður fyrir ölvun á almannafæri	572
Maður dæmdur sekur um bruggun og sölu áfengis ..	431
Maður dæmdur til sektar fyrir brot gegn 16. gr. laga nr. 33/1935	740
Fangelsisdómar og sekta fyrir ólöglega sölu áfengis 1, 33, 48, 216, 225, 243, 248, 258, 725, 740,	766

Áfrýjun. Sbr. aðild, gæzluvarðhald.

Máli vísað frá hæstarétt ex officio, með því að áfrýjunarfrestur var liðinn, þegar hæstaréttarstefna var gefin út, og áfrýjunarleyfi var ekki fengið ..	113
Áfrýjað til staðfestingar. Áfrýjanda dæmdur málskostnaður fyrir hæstarétti, með því að stefndi þótti hafa veitt áfrýjanda ástæðu til áfrýjunar ..	772

Ný skjöl lögð fram fyrir hæstarétti	565
Nýjar skýrslur fengnar eftir uppkvaðningu héraðs- dóms og lagðar fram fyrir hæstarétti	462
Einni af fjórum varnarástæðum, sem fram komu í héraði, hreyft fyrir hæstarétti, og því dæmt þar að eins um þá ástæðu	121
A, sem hafði verið gert að bera $\frac{1}{4}$ hluta af tjóni sakir árekstrar skipa, áfrýjaði, en B, sem greiða skyldi $\frac{3}{4}$ hluta, áfrýjaði ekki. Því einungis skorið úr því fyrir hæstarétti, hvort A skyldi bera $\frac{1}{4}$ af tjón- inu eða minna	232
Ákvörðun í héraðsdómi ekki breytt stefnda í vil, með því að hann áfrýjaði ekki	676
A átti samningsveð í skipi. Héraðsdómari ákvað sjóveð í skipinu, sem olli því, að A fekk ekki greidda kröfu sína, er skipið var selt nauðungar- sölu. Var honum því talið rétt að áfrýja dómin- um, enda þótt hann hefði ekki verið aðili máls í héraði	341, 749
M og K áttu saman óskilgetið barn. M á heima í Reykjavík, en K í Vestmannaeyjum, þar sem hún er gift T. T gerist ófær til að framfæra barnið, og er því bæjarsjóður Vestmannaeyja dæmdur til þess eftir kröfu K að leggja fram meðlag með barninu sem dvalarsveit K. Bæjarstjórn Reykja- víkur, sem telur sig sem heimilissveit M munu verða að endurgreiða Vestmannaeyjakaupstað meðlagið, áfrýjaði héraðsdóminum til sýknu Vestmannaeyjakaupstað sem meðalgöngumaður, og var talin réttur aðili	650
Úrskurði um það, að grunaður maður skyldi settur í gæzluvarðhald, áfrýjað með dómi í aðalmálinu, til þess að fá úr því skorið, hvort rétt hefði verið að setja sökunaut í varðhald og til þess að fá orðalag úrskurðarins vítt	185

Áfrýjunarleyfi.

Áfrýjunarfrestur liðinn	173, 270, 481, 565, 759
Áfrýjunarupphæð	481

Ákærvald.

- K stal gömlu reiðhjóli. Sá, er stolinn var, hafði ekki krafizt málshöfðunar. Reiðhjólið var ekki virt, og því þótti óvist, hvort það hefði verið 30 króna virði. K var þess vegna sýknuð fyrir hæstarétti 25
- A hafði eytt fé annara manna með þeim hætti, að við 256. gr. almennra hegningarlaga varðaði. Þeir, er misgert var við, afturkölluðu málshöfðunarkröfu sína áður en dómur var kveðinn upp í héraði, og kom þetta brot því eigi til álita 580

Analogia. Sjá lög.

Árekstur. Sjá farmskirteini, kaupsamningar, skip, þinglýsing.

Ásetningur.

- A tók reknetjahnút, er var á reki í sjó, í september 1936 upp í skip sitt, greiddi skipverjum sínum grunsamlega háa þóknun fyrir að innbyrða hann og greiða netin, seldi þau síðan í október sama ár, en lýsti þeim loks í nóvember s. á. eftir að maður nokkur hafði gert tilkall til þeirra við hann. Talið var, að A hefði ætlað að slá eign sinni á netin og hann dæmdur eftir 249. gr. almennra hegningarlaga 73
- H hafði slegið eign sinni á segl nokkurt, er var geymt í húsi annars manns. Kvaðst hann hafa skilið svo orð uppboðshaldara, er seldi honum bát einn á nauðungaruppboði, að seglið ætti að fylgja bátnum. Enda þótt uppboðshaldari minntist ekki þeirra orða og þótt sá veðhafi, er bátinn lét selja, neitaði því, að seglið hefði fylgt bátnum, var ekki talið sannað, að H hefði gegn betri vitund lagt seglið undir sig, og var hann því sýknaður af ákæru um þetta atriði 96
- A sýknaður af kæru um það, að hann hefði sent skeyti til togara um ferð varðsups, með því að telja mátti sennilegt, að skeytið hefði ekki verið sent til þess að leiðbeina togaranum um fiskveiðar í landhelgi 322

B keypti vörur af sendisveini verzlunar. Talið sann-
að, að hann hafi vitað, að vörurnar voru stolnar,
enda þótt hann játaði að eins, að hann hefði
vitað, að seljandi var sendisveinn og að hann
hefði grunað, að vörurnar væru honum ófrjálsar 288

Maður sýknaður af áburði konu sinnar um það, að
hann hefði borið á hana kynferðissjúkdóm, með
því að ekki var sannað, að hann hefði þá, er
sýkingin varð, vitað eða grunað sig vera hald-
inn þeim sjúkdómi 431

Atvinnuréttindi. Sbr. veitingasala.

Bakstur á kökum í heimahúsum til sölu talinn til
heimilisiðnaðar, með því að ekki þótti næg
heimild í iðnaðarlögum til breytinga á gömlu
ástandi að þessu leyti 59

Ekki talið þurfa verzlunarleyfi til sölu á brauði,
mjólk og rjóma 295

Réttur til iðnaðar, er maður hafði samkvæmt 27. gr.
laga nr. 18/1927, eigi talinn af honum tekinn
með 17. gr. laga nr. 105/1936, með því að eigi
er þar berlega mælt svo, að eldri réttur til iðn-
aðar sé af mönnum tekinn, og því talið, að taka
beri þrengri skýringu síðastnefnds ákvæðis, er
minni röskun veldur 127

Bæjarstjórn talið heimilt að afturkalla veitingaleyfi
í tilteknu húsnæði, ef hún telur þá atvinnu þar
horfa til ómenningar eða óreglusemi, en fullnað-
arúrlausn þess eiga dómstólar 351

Lögreglustjóri, er synjað hafði beiðni iðnmeistara um
áritun sína á iðnnámssamning, skyldaður með
dómi hæstaréttar til að rita samþykki sitt á samn-
inginn, með því að þar til lögmæltum skilyrðum
taldist fullnægt 345

Maður sektaður fyrir rekstur sætindagerðar án lög-
mæltis leyfis 369

Ávísanir.

Maður dæmdur til refsingar eftir 259. gr. almennra
hegningarlaga fyrir útgáfu ávísana án þess að
innstæða væri hjá þeim, er þær voru gefnar út
á, til greiðslu þeirra 730

Viðtaka nýrra ávísana í stað eldri eigi talin hafa skert rétt viðtakanda til að krefja ábyrgðarmann um skuld útgefanda ávísananna	66f
---	-----

Barnsfaðernismál.

Pann 30. marz 1937 ól K barn, er hún kenndi M, sem hún kvaðst hafa haft samfarir við „síðast í júlí“ 1936. En þegar M sannaði, að hann hefði verið á staðnum aðeins 2.—9. júlí það ár, breytti K fram- burði sínum þannig, að samfarir þessar hefðu átt sér stað, að því er virtist, 7. júlí. M neitaði því staðfastlega, en játaði, að hann hefði einu sinni í okt. sama ár haft samfarir við hana. Sakir þessa ósamræmis í skýrslum K var málið látið velta á synjunareiði M	28
M neitaði algerlega í fyrstu, að hann hefði haft sam- farir við K, en kannaðist þó síðar við það, að hann hefði í viðtali við konu sagt, að það stæði „ekkert heima við tímann, er ég var með stúlk- unni.“ Þessi tvísögli M, ásamt nokkrum likum um kunningsskap þeirra, var talin nægileg til þess að málið væri látið velta á eiði K	310
M játaði sig hafa haft samfarir við K 10. sept. 1935 og síðan í des. s. á., en þá var hún orðin van- fær. Með því að M bjóst þá við því, að hann mundi eiga barnið, lét hann K hafa lítið eitt af peningum. Pann 18. júlí 1936 ól K barn og 1. ágúst s. á. skrifaði hún honum, að hún hefði alið barn og að heima stæði með tímann, án þess þó að geta þess, hve nær barnið fæddist. Skýrslur K um kunningsskap þeirra um þær mundir, sem barnið hlaut að vera getið, reynd- ust mjög ófullkomnar og að sumu rangar. Auk þess komu fram upplýsingar um það, að K hefði haft mjög grunsamlegan kunningsskap við ýmsa karla um þær mundir. Málsúrslit látin velta á synjunareiði M	379
Kveðinn ex officio upp úrskurður, þar sem héraðs- dómari var skyldaður til að leita frekari upp- lýsinga í barnsfaðernismáli	152
Víttur dráttur á barnsfaðernismáli	310

Betrunarhúsvinna. Sjá refsingar.

Bifreiðar, bifreiðalagabrot.

- Maður, sem dæmdur hafði verið ítrekað fyrir þjófnað og nú hafði ekið bifreið ölvaður, ekki talinn fullnægja þeim skilyrðum laga, að bifreiðarstjóri skuli vera „áreiðanlegur og samvizkusamur maður,“ og var því sviptur ökuleyfi æfilangt 273
- Bifreiðarstjóri dæmdur til sektargreiðslu og missis ökuleyfis æfilangt fyrir akstur bifreiðar ölvaður 273, 558, 621, 730, 769
- Bifreiðarstjóri sektaður og dæmdur til að missa ökuleyfi tiltekinn tíma vegna aksturs með áhrifum áfengis 261, 317, 431, 558
- Ítrekað brot fólgið í akstri bifreiðar með áhrifum áfengis ekki látið varða missi ökuleyfis æfilangt 317
- Upplýsingar vantaði um það, hvort eða hve langan tíma ákærði hafði verið sviptur ökuleyfi, meðan á rannsókn máls stóð, og var því ekki ákveðið, frá hvaða tíma leyfissvipting kæmi til framkvæmda, og skyldi því draga þann tíma frá, er kærði hefði þegar verið sviptur ökuleyfi 558
- Bifreiðarstjóri sýknaður af kæru um of hraðan akstur, með því að hann var að flytja brunaliðsmenn á brunastað um breiðan og fáfarinn veg. Ennfremur sýknaður af kæru um meiðsl á manni, með því að óvarkárni af hálfu bifreiðarstjórans (kærða) var ekki sönnuð, en um nánari atvik varð að fara eftir skýrslu hans, því að aðrir voru ekki til frásagnar um atvik 154
- Vegna óvarlegs aksturs bifreiðarstjóra var váttrygginganda bifreiðar dæmt að bæta helming tjóns þess, er A varð fyrir, en sjálfur skyldi A bera helming vegna sinnar óvarkárni 253
- Eigandi bifreiðar dæmdur til greiðslu skaðabóta, enda þótt bifreiðarstjórinn væri sýknaður af refsikröfu vegna aksturs síns, með því að ekki var sannað, að maður sá, er fyrir bifreiðinni varð, hefði valdið slysinu með gáleysi sínu, og eigi var heldur talið sannað, að slysið hefði hlotið að vilja til, þótt einskis hefði verið á vant

um aðgæzlu og varúð af hendi bifreiðarstjórans. Hinsvegar var bótahæðin ákveðin með hliðsjón af því, að bótakrefjandi þótti hafa hegðað sér óhæfilega eftir að hann komst á fætur eftir slysið og seinkað þar með bata sínum	462
Eiganda bifreiðar dæmt að greiða bætur fyrir tjón, er hlaut af ógætilegum akstri bifreiðar, er hann átti, en maður sá, er fyrir slysi varð, þótti ekki hafa sýnt fulla gætni, og var því sjálfur látinn bera fjórðung skaðans	676
Eigandi bifreiðar dæmt að greiða bætur farþegum í bifreið hans vegna slyss, er þeir hlutu af því að bifreiðin rann út af veginum vegna bilunar, að því er virtist, með því að ósannað var, að slysið hefði hlotið að vilja til, þótt fyllstu varkárni hefði verið gætt af hálfu bifreiðarstjórans	277, 326, 332
Dæmt um tvo kröfuliði vegna bifreiðarslyss, en tveimur vísað frá héraðsdómi vegna skorts á upplýsingum	332

Blóðrannsókn. Sjá mat og skoðun.

Bókhald.

Maður, sem hafði selt í búðum sínum brauð, mjólk og rjóma, skyr, egg og kökur, ekki talinn bókhaldsskyldur eftir lögum nr. 53/1911, með því að verzlunarleyfi þyrfti eigi til slíkrar atvinnu. Hann var því sýknaður af kæru fyrir brot, er annars mundi hafa varðað við 2. málsg. 264. gr. almennra hegningarlaga	295
Kaupmaður, er orðinn var gjaldþrota, dæmdur fyrir galla á bókhaldi eftir 2. málsg. 264. gr. almennra hegningarlaga	599
Útgerðarsamvinnufélag talið bókhaldsskylt eftir samvinnufélagalögnum. Félagið var orðið gjaldþrota, og var forstjóri þess dæmdur fyrir óreiðu í bókhaldi eftir 2. málsg. 264. gr. almennra hegningarlaga	630

Botnvörpuveiðar. Sjá fiskveiðabrot.**Brenna.**

Maður dæmdur sekur um brennu eftir 2. málsg. 283. gr. almennra hegningarlaga, en kona hans og annar maður eftir sömu gr. sbr. 49. gr. sömu laga fyrir hlutdeild þar í. Þriðji ákærði, kona hins síðarnefnda, ekki talin hafa tekið á refsiverðan hátt þátt í brotinu. Mál var og höfðað eftir 26. kap. hegningarlaganna, en eigi dæmt eftir 261 gr. þeirra	363
Brennd bifreið. Ákært eftir 26. kap. hegningarlaganna aðeins og refsing dæmd eftir 261. gr. þeirra	627

Dagsektir.

Tvö firmu voru dæmd að viðlögðum dagsektum til þess að láta aflýsa tryggingarbréfi einu. Kröfu um dagsektir var einungis beint að firmunum, en ekki að nokkrum einstökum manni, og var því ekki talið unnt að beita ákvæðum um afplánun þeirra	41
Hæstaréttardómur, er staðfesti héraðsdóm, þar sem A var dæmt skylt að gefa B út afsal að fasteign að viðlögðum dagsektum, var kveðinn upp 12. ágúst 1936. Um dagsektirnar fór því eftir N. L. 1-5-15 og 1-22-48, en ekki eftir 193. gr. laga nr. 85/1936. Eftir greinum þessum var aðili einkamáls ekki talinn eiga aðild um innheimtu eða afplánun dagsektar þessara, sem nefndar eru í N. L. „Straf“. Beiðni um fjárnám fyrir dagsektunum því synjað. Af sömu ástæðu gat aðili ekki notað dagsektarupphæð að nokkru leyti sem gagnkröfu til skuldajafnaðar þeirri fjárhæð, er hann skyldi af hendi inna	399
Kröfu um það, að víxilskuldari yrði dæmdur að viðlögðum dagsektum til að greiða víxilupphæð í virkri erlendri mynt, hrundið þegar af því, að skyldu til greiðslu á þenna hátt var talið ómögulegt að fullnægja	753

Dómar. Sbr. heimvísun, ómerking.**a) Skilorðsbundnir refsidómar samkvæmt
lögum nr. 39/1907.**

Fyrir brot, er varðaði við 249. gr. almennra hegningarlaga	73,	96
Fyrir þjófnað og hlutdeild þar í	251,	288
Fyrir hlutdeild í húsbrennu		363
Fyrir bókhaldsbrot eftir 264. gr. 2. málsg. hegningarlaganna	599,	630

b) Verkskyldudómar.

Lögreglustjóra dæmt skylt að rita samþykki sitt á iðnaðarnámssamning, og skyldi það gert „þegar er samningurinn verður fyrir hann lagður“ ..		345
Maður dæmdur til þess að breyta verzlunarheiti sínu og veittur til þess vikufrestur frá birtingu dóms		587
Í hæstaréttardómi, sem staðfesti ákvæði héraðsdóms um skyldu A til þess að gefa út afsalsbréf að fasteign, var enginn aðfararfrestur settur. Gerðarþolandi hélt því fram fyrir fógætarétti, að dómurinn væri af þessari ástæðu ekki aðfararhæfur. Þessari vörn var hrundið, með því að hæstaréttardómurinn ákvæði sjálfur aðfararhæfi sitt, og væri fógæti bundinn þar af, þannig að dóminum megi fullnægja með aðför þegar eftir birtingu ..		399

c) Birting.

Hæstaréttardómur, er fullnægja mátti þegar er hann væri birtur, talinn hafa verið birtur með greiðsluáskorun og framlagningu í fógætarétti ..		399
---	--	-----

d) Skilorðsbundinn verkskyldudómur.

A dæmt skylt að gefa út afsal til handa B að viðlögðum dagsektum gegn því, að B tæki að sér tilteknar veðskuldir, er hvila skyldu á eigninni, og gæfi út skuldabréf tryggt með 3. veðrétti í eigninni að frádregnum ýmsum kröfum, er B var talinn eiga á hendur A, þar á meðal málkostnaði fyrir hæstarétti og fógætarétti		399
--	--	-----

e) Verkun dóms (res judicata).

Hæstiréttur hafði dæmt A skylt að vinna tiltekið verk að fullnægðum ákveðnum skilyrðum. Fyrir fótgetarétti bað gerðarþolandi um frestun á fótgetaathöfnum til fullnustu dóminum, með því að hann væri byggður á röngum upplýsingum í málinu. Frestbeiðni hrundið, með því að hæstaréttardóminn þótti verða að leggja til grundvallar ..	772
Frávísunarkröfu, sem hrundið var með dómi hæstaréttar, þar sem héraðsdómur var ómerktur og máli heimvísað, eigi talið þurfa að athuga aftur, er málið var af nýju tekið fyrir í héraði	700
Í refsímáli á hendur bifreiðarstjóra vegna bifreiðaslyss var hann sýknaður vegna þess, að skýrslur hans um atvik að slysinu varð að leggja til grundvallar, með því að aðrir voru ekki til frásagnar. Í skaðabótamáli vegna slyssins var ekki talið unnt að leggja dóminn í opinbera málinu til grundvallar um atvik málsins, eftir því sem á stóð, og vegna sönnunarákvæða 15. gr. bifreiðalaganna var eiganda bifreiðarinnar gert að greiða bætur fyrir slysið	462

f) Viðurkenningardómar.

Um samningsveð	735
Um sjóveð	163, 232, 610, 749

Dómarar.

Málsmeðferð og dómur í opinberu máli ómerkt vegna þess, að konungleg umboðsskrá, er héraðsdómara hafði verið gefin til rannsóknar máls og meðferðar síðan, þótti eigi hafa veitt dómaraanum heimild til þess að dæma suma þeirra, er mál var höfðað á hendur	484
A var sjómaður á útgerð B, sem eigi hafði greitt honum umsamið kaup, en lagt inn fiskinn hjá K. A höfðaði mál á hendur B og K til greiðslu kaupsins. Krafa á hendur K var ekki talin kaupkrafa, er 1.—3. tölul. 3. málsg. 5. gr. laga nr. 85/1936 tæki til. Lögreglustjóri var því ekki talinn bær að dæma um hana samkvæmt 2. málsg. 29. gr. sömu laga	133

Dómara stefnt til ábyrgðar	113
Dráttur á uppkvaðningu fógetaúrskurðar réttlættur með embættisönnum	3

Dómstólar og framkvæmdarvald.

Sbr. embættistakmörk yfirvalda.

Bæjarstjórn talið heimilt að afturkalla leyfi til veitingasölu í tilteknu húsnæði vegna þess, að lágmarkskröfum um góða reglu og háttsemi væri ekki fylgt og að slík veitingastarfsemi á þeim stað horfði til ómenningar, en dómstólar þó taldir eiga fullnaðarúrlausn þess máls, hvort ástæður bæjarstjórnar til afturköllunar leyfis hverju sinni séu gildar	351
Skólanefnd hafði ráðið svonefndan „yfirkennara“ við barnaskóla í Reykjavík. Bæjarstjórn taldi nefndina hafa gert ráðstöfun þessa í heimildarleysi, þar sem staða þessi væri ekki ákveðin í lögum, enda ráði skólanefnd ekki kennara við barnaskóla að lögum, og neitaði því að greiða „yfirkennara“ þessum laun. Kennslumálaráðherra úrskurðaði, að skólanefnd hefði haft heimild til ráðstöfunar þessarar, en með því að bæjarstjórn neitaði enn að greiða launin, höfðaði kennarinn mál á hendur borgarstjóra f. h. bæjarsjóðs til greiðslu launanna. Dómstólarnir töldu skólanefnd hafa farið út fyrir valdsvið sitt og sýknuðu því bæjarsjóð af kaupkröfunni	704
Dómstólum talið rétt að skera úr því, hvort heimilisveit móður óskilgetins barns, er gift var öðrum manni, sem ófær var til að framfæra barnið, skuli skylt að leggja út meðlag það, er barnsfaðirinn, sem búsettur var í annari sveit, skyldi samkvæmt yfirvaldsúrskurði greiða barnsmóður með barninu	651
Úrlausn þess máls, hvort tiltekinn kaupstaður væri skyldur til greiðslu útfararkostnaðar sjúklings, er andaðist á berklahæli, talin bera undir dómstóla	149
Ágreiningur milli kaupstaðar og konu, er naut fátækra styrks úr bæjarsjóði, um skyldu kaupstað-	

arins til að greiða fyrir hana sjúkrasamlags-
gjald talinn eiga að sæta úrlausn dómstóla 219

Eftirgrennslan brota. Sjá húsleit, mat og skoðun,
opinber mál. Sbr. og líkur, sönnun, vitni.
Brezkur maður fenginn til þess að rannsaka brot, er
talin voru hafa verið framín í banka og af starfs-
mönnum bankans 185

Eiður.

Úrslit barnsfaðernismáls látn velta á synjunareiði
M, enda þótt nokkrar líkur væri gegn honum,
með því að skýrslur K voru hvikular og sín á
milli ósamræmar 28, 379

Úrslit barnsfaðernismáls látn velta á sönnunareiði
K, með því að skýrslur M þóttu ekki samræmar
sín á milli og K hafði fleiri líkur til síns máls.
Vafi var um eiðhæfi K, en kunnáttumaður taldi
hana hafa nær því andlegan meðalþroska, svo að
hæstiréttur taldi mega veita henni eiðsheimildina 319

Fundið að því, að vitni voru ekki eiðfest í opinberu
máli 431

Fundið að því, að vitni voru ekki samprófuð við
sökunaut fyrir eiðfestingu 558

Eignarréttur.

A hafði hirt net í sjó og slegið eign sinni á þau svo,
að saknæmt þótti eftir 249. gr. almenra hegning-
arlags. Netin voru eigi svo greinilega merkt, að
B, sem kallaði sig eiga þau, gæti sannað mál
sitt, og eignarheimt hans var því ekki tekin til
greina 73

Eignaupptaka. Sjá refsing.

Einkaréttur. Sjá firmu.

Embættismenn og sýslunar. Sbr. dómara, mál-
flutningsmenn, mat og skoðun.
Skrifstofustjóri Landsbankans sýknaður af kæru um
svik og þjófnað á fé bankans. Hann var einnig
sakaður um vanrækslu í starfi sínu. Það, er hon-

um var að þessu leyti gefin sök á, hafði sumt tíðkapt í bankanum með vitund yfirboðara hans, en sum atriðin þóttu svo lítils verð, að meðferð skrifstofustjórnas á þeim gæti ekki varðað hann refsingu	185
Maður, sem tókst á hendur innheimtu fyrir bú, er skiptameðferð sætti, eftir 30. gr. skiptalaganna, talinn hafa þar með tekið að sér opinbert trúnaðarstarf með skyldum og réttindum opinberra starfsmanna. Notkun hans á innheimtufénu í sjálfs síns þarfir var því talin varða við 136. sbr. 145. gr. almennra hegningarlaga	580
Slökkviliðsstjóri sýknaður af kæru út af illmælum við lögreglumenn, er hvorirtveggju voru að gegna starfa sínum, með því að lögreglumennirnir höfðu veitt honum efni til aðfinninga og hann var því, svo sem á stóð, í afsakanlega æstu skapi	672

Embættistakmörk yfirvalda.

Sbr. dómstólar og framkvæmdarvald.

Látið svo um mælt, að reglugerðarákvæði, er fara kynni lengra en lög þau heimiluðu, er reglugerðin hafði stoð sína í, yrðu ekki lögð til grundvallar refsíðomi	77
Ákvæði reglugerðar einnar, bókstaflega skilin, leiddu til refsíðoms yfir manni fyrir tilbúning vöru. Svo var litið á, að lög þau, er reglugerðin hafði stoð sína í, næðu ekki til þeirrar meðferðar um tilbúning og nafn vörunnar, sem kærða var gefin sök á. Og með því að skýra yrði ákvæði reglugerðarinnar í samræmi við lögin, var kærði sýknaður	116
A höfðaði mál á hendur ríkissjóði til greiðslu bóta fyrir tjón, er hann taldi sig hafa beðið vegna þess, að gjaldeyris- og innflutningsnefnd hafði synjað honum um leyfi til innflutnings á tiltekinni vöru. Ríkissjóður var sýknaður í héraði, með því að nefndin hefði haldið sér að öllu í því efni innan verkahringis síns. Hæstiréttur dæmdi málið ekki, með því að því var þangað skotið að liðnum áfrýjunarfresti og án áfrýjunarleyfis ..	113

Bæjarstjórn talið rétt að afturkalla leyfi til veitinga í tilteknu húsnæði. Í máli því, er hér greinir, var talið, að hún hefði gert það, og krafa aðilja um innsetningu í umráð húsnæðisins, sem lögreglustjóri hafði látið loka, var því ekki tekin til greina	351
Skólanefnd talin hafa farið út fyrir verkahring sinn, er hún réð svo nefndan „yfirkennara“ við barnaskóla í Reykjavík. Krafa hans um greiðslu launa sinna úr bæjarsjóði, er bæjarstjórn hafði neitað að greiða, því ekki tekin til greina	704

Embættisvottorð. Sjá mat og skoðun, skjöl.

Endurskoðendur.

Í opinberu máli var héraðsdómara dæmt skylt að láta löggiltan endurskoðanda rannsaka bókhald ákærða, en í rannsókn málsins hafði dómariinn falið það ólöggtum manni	215
Í opinberu máli var að því fundið, að héraðsdómariinn hafði falið ólöggtum manni bókhaldsendurskoðun	295

Fangelsi. Sjá refsing.

Farmsamningur. Sbr. farmskírteini.

A tók að sér að flytja ýmsar vörur fyrir B, þar á meðal benzin á þílfari skipsins, frá London og Danzig til Reykjavíkur fyrir farmgjald, er ákveðið var í einu lagi fyrir allan þann farm, er skipið flytti. Burðarmagn skipsins var sagt um 800 tonn. Skipið tók fyrst ýmsar vörur í London, en síðan fór það til Danzig og tók einnig þar ýmsar vörur, þar á meðal benzin. Vegna yfirviktar á skipinu taldi skipstjóri nauðsynlegt að taka þar um 40 tonn af vatni til kjölfestu og varð því að skilja eftir 30 tonn af benzíni, svo að skipið yrði ekki of hlaðið. Vörumagn það, er skipið svo skilaði, nam 779 tonnum, að meðtöldum umbúðum. Með því að farmviðtakandi taldi farmflytjanda ekki hafa skilað því vöru-

magni, sem skylt hefði verið, þá hélt hann eftir svo miklu af farmgjaldi, sem hann taldi sig þurfa til bóta á því tjóni, er hann hefði orðið fyrir vegna vanefnda farmflytjanda, sem þess vegna höfðaði mál á hendur honum til greiðslu eftirstöðva farmgjaldsins. Með því að burðarmagn skipsins var sannanlega rétt talið í farmsamningnum og nauðsynlegt var að haga svo hleðslu skipsins sem áður segir vegna öryggis skipsins, en benzínið skyldi flutt á þilfari, þá var farmviðtakanda dæmt skylt að greiða allt farmgjaldið samkvæmt farmsamningi 471

Farmskírteini (Konnossement).

C keypti fisk af nokkrum mönnum á Ísafirði. Þann 2. nóv. 1930 gaf skipstjóri á skipi því, er tók fiskinn til flutnings, út farmskírteini um fisk þennan allan í einu lagi, hljóðandi á C og þannig, að vörunni skyldi skila í Reykjavík. Með því að C hafði ekki greitt andvirði fisksins, þá fólu seljendur útibúi Landsbankans farmskírteinið á hendur, og skyldi afhenda það í Reykjavík gegn greiðslu fiskverðsins. Útibúið fól síðan manni, er fór til Reykjavíkur á skipinu, að færa Landsbankanum farmskírteinið, er taka skyldi við fiskverðinu og afhenda skipstjóra farmskírteinið. Talið ósannað, að farmskírteinið hefði komið í hendur bankans fyrr en 8. nóv. 1930. Þann 5. s. m. fær umboðsmaður C í Reykjavík skipstjórann til þess að gefa út nýtt farmskírteini, enda þótt skipstjóri fengi ekki fyrra farmskírteinið í sínar hendur, og var Landsbankanum afhent síðara farmskírteinið 11. s. m. C skuldaði Landsbankanum andvirði annars fisks, er skipið tók, og kom það í ljós, að hann gat ekki sett honum fullnægjandi tryggingu í erlendum banka fyrir því, eins og lofað hafði verið. Lét bankinn því selja farminn á Ítalíu og ráðstafaði söluverðinu upp í skuld C við bankann. Vegna misferlis með fyrra farmskírteinið urðu seljendur þess hluta farmsins af fé sínu. Þar sem bankinn vissi um

fyrri, óinnleysta farmskirteinið, er sala fisksins fór fram, þá var honum samkvæmt ástæðum þeim, er liggja til grundvallar ákvæðum 170. gr. siglingalaganna, talið óheimilt að slá eign sinni á andvirði áðurnefnds hluta fisksins, og var hann því dæmdur til að greiða fiskseljendum það eins og þeir töldu það hafa verið og eigi þótti hnekkt með rökum, því að ekki þótti sann- að, að bankinn hefði fyrr orðið vitandi um at- hæfi það, er framið var í sambandi við útgáfu síðara farmskirteinisins 390

Leyfi til innflutnings frá Osló á silfurref var gefið út á nafn A. B greiddi refinn í norskum krón- um, eins og til var skilið, og í því skyni, að hann fengi refinn til eignar. Þetta var bæði A og seljanda kunnugt, enda ætlaðist seljandi til, að B fengi refinn. A var staddur í Osló, þegar refurinn var sendur, og var farmskirteinið látið hljóða á A. Þegar refurinn var kominn til Reykja- vikur, krafðist A þess, að honum yrði refurinn afhentur samkvæmt farmskirteininu, en með því að seljandi bannaði þetta, neitaði afgreiðsla skipsins að afhenda honum refinn. Og gerði nú B kröfu um afhendingu hans til sín. Þá heimtaði A sér refinn fenginn með aðstoð fógeta. Þessi krafa hans var ekki tekin til greina þegar af þeirri ástæðu, að hann bauð ekki fram andvirði refsins í norskum krónum, eins og til var skilið 744

Fátækraframfærsla. Sjá sjúkrasamlög.

Heimilissveit móður óskilgetins barns, sem gift var öðrum en barnsföður og var samvistum við þennan mann sinn, talið skylt að leggja út með- lag það með barninu, er föður þess, sem annar- staðar var búsettur, var skylt að greiða, með því að stjóri barnsins var ófær til þess að færa það fram 651

A, sem var fædd á Seyðisfirði 1. febr. 1916, kom á heimili móður sinnar í Hafnarfirði 9. maí 1933. Í september s. á. fór hún til sjúkravistar á Vífils- staðahæli og dvaldist þar óslitið til dánardæg-

urs, 10. maí 1936. Í máli, er stjórn ríkisspítalanna höfðaði gegn Seyðisfjarðarkaupstað til endurgreiðslu útfararkostnaðar A, var kaupstaðurinn sýknaður, með því að A var talin hafa verið orðin heimilisföst í Hafnarfirði, er hún fór á hælið 1933, og verið það 1. jan. 1936, er lög nr. 135/1935 komu til framkvæmdar, og að Seyðisfjarðarkaupstaður hafi þá losnað við framfærslu hennar. Það, að Seyðisfjarðarkaupstaður hafði endurgreitt Hafnarfirði að $\frac{2}{3}$ fatakaupastyrk, er hann hafði veitt A, meðan hún dvaldist á hæl-inu, þótti ekki hafa orkað Seyðisfjarðarkaupstað kröfuréttarskyldu til greiðslu útfararkostnaðar 149

Félagsskapur. Sjá samvinnufélög.

Ýmsar greinar út af félagsskap tveggja manna um sildarútgerð dæmdar 64

Firmu.

Kaupmanni dæmt óheimilt að hafa í verzlunarheiti sínu stytt föðurnafn sitt þannig, að það varð samnefnt löggiltu ættarnafni annars manns .. 587

Fiskveiðabrot. Sbr. refsing, sönnun, togaranjósir.

Togaraskiptstjóri dæmdur sekur um botnvörpuveiðar í landhelgi 56, 206, 412, 421, 555, 574, 642, 646 728

Fjárnám.

Skuld samkvæmt veðskuldabréfi talin öll fallin í gjalddaga vegna vanskila, og fógeti því skyldaður til að gera fjárnám í veðinu samkvæmt ákvæðum veðskuldabréfsins 3

Fjárnám til tryggingar dagsektum, er dæmdar voru samkvæmt N. L. 1—5—15 og 1—22—48, krafizt af aðilja þess máls, er dagsektir voru dæmdar í. Kröfu hans var hrundið, með því að hann var ekki talinn réttur aðili um innheimtu eða afplánun slíkra sekta eftir áðurnefndum lagaboðum. 193. gr. laga nr. 85/1936 ekki talin taka til þessara dagsekta, af því að þær voru dæmdar áður en téð lög komu til framkvæmdar 399

Greiðsludómi, ásamt fjárnámsgerð til fullnustu honum, áfrýjað. Dómi var breytt í sýknudóm og fjárnámsgerð því felld úr gildi 481

Fjársvik.

A keypti skip að tilhlutun banka fyrir 142000 kr., er hann fékk að láni hjá bankanum. Bankastjóri taldi það hafa verið forsendu af sinni hálfu fyrir láninu, að A legði sjálfur fram 24000 kr., er væri varanleg innstæða fyrirtækisins. A fékk fé þetta að láni gegn endurgreiðslu þess á stuttum tíma, en færðist undan því að skýra bankastjóra frá þessu. Eigi talið, að A hefði með þessum hætti gerzt sekur um sviksamlegt athæfi gagnvart bankanum 548

Síðar, er sami maður falaðist eftir láni hjá bankanum til útgerðar sinnar, skyldi hann gefa skýrslu um skuldir, er greiða skyldi skipverjum, svo að ekki legðist sjóveð á skipið. Taldi hann kröfur þessar allmiklu lægri en þær voru í raun og veru. Taldi bankinn hann hafa þar með haft í frammi refsiverða blekkingu. A kvaðst hafa talið, að hann mundi hafa komið af með að greiða skipverjum þá þegar þá upphæð, er hann taldi fram, sem og hefði verið áætluð, enda hefði hann sagt bankastjóra það, en því neitaði bankastjórinn. Ekki var heldur talið sannað, að A hefði hér framið refsiverðan verknað 548

Maður dæmdur eftir 259. gr. almennra hegningarlaga fyrir útgáfu ávísana, enda þótt ekki væri til innstæða til greiðslu þeirra hjá þeim, er þær voru gefnar út á, og enda þótt útgefandi hefði ekki getað haft von um, að þær yrðu greiddar 630

Forstöðumaður útgerðarfyrirtækis hafði veðsett fyrirfram fisk, er veiddist á báta þá, er fyrirtækið gerði út. Veðhafi fékk þó ekki andvirði alls þess fisks, er veiddist, og taldi forstöðumanni því hafa gerzt sekan um svik. Sjómenn voru ráðnir gegn því að fá hluta af afla. Veðhafi hafði fengið meira af andvirði fisksins en sem hluta bátanna nam, en ósannað þótti, að honum hefði

verið meira veðsett en hlutur bátanna, og var forstöðumaður því sýknaður af refsingu að þessu leyti	630
Maður, sem lét aka sér í bifreið, þótt hann vissi, að hann gæti ekki greitt ökugjaldið, dæmdur fyrir svik eftir 253. gr. almennra hegningalaga. Héraðsdómari taldi brotið refsivert eftir analogíu greinarinnar	298
Protamenn sýknaðir af ákæru fyrir brot samkvæmt 262. og 263. gr. hegningarlaganna	295, 599
Maður, sem kveikt hafði í bifreið í því skyni að fá váttryggingarupphæð hennar greidda, dæmdur sekur eftir 261. gr. almennra hegningarlaganna ..	627
Dæmt fyrir íkveikju í húsi, er framin var til að fá brunatryggingarfé þess greitt, eftir 283. gr. hegningarlaganna	363

**Fógetagerðir. Sjá aðför, fjárnám,
innsetningargerðir.**

Málskostnaður úrskurðaður fyrir fógetarétti	399, 772
Fundið að því, að fógeti hafði ekki úrskurðað málskostnaðarkröfu	351

Foreldrar og börn.

Móðir óskilgetins barns var gift öðrum en barnsföður. Með því að stjúpfaðir barnsins var ómót-mælt ófær til þess að framfæra barnið, var heimilissveit móður talið skylt að leggja út meðlag það með barninu, er barnsföður, sem heima átti annarstaðar, var skylt að greiða	651
--	-----

Forsendur.

Aðili, sem keypt hafði hlutabréf í fyrirtæki, kvað það hafa verið ákvörðunarástæðu hjá sér, að hann fengi og héldi atvinnu hjá fyrirtækinu, meðan það yrði rekið og hann bryti ekki af sér. Hafi stofnendur fyrirtækisins vitað þetta, og var hann einn þeirra. Taldi hann sér því hafa verið ólöglega sagt upp atvinnu þeirri, er hann hafði haft hjá fyrirtækinu, og krafði það greiðslu fjárhæðar þeirrar, sem í ráðningarsam-

ingi hans var lögð við samningsrofum. Samkvæmt stofnsamningi voru hluthöfum engin sérréttindi áskilin og krafa hans þótti ekki heldur hafa stoð í ráðningarsamningi	36
Sýslunefnd og bæjarstjórn kaupstaðar höfðu lengi rekið sjúkrahús í félagi bæði um stjórn og fjárframlög. Síðar kom upp ágreiningur milli þeirra um reglugerð sjúkrahússins, er lauk svo, að bæjarstjórn lýsti því yfir, að hún mundi ein stjórna spítalanum, og var sú yfirlýsing framkvæmd, án þess að sýslunefnd mótmælti því. Meðan samningar stóðu yfir um ágreininginn, hafði sýslunefnd veitt tillag til spítalans, en var sýknuð af kröfu bæjarstjórnar um greiðslu þess, með því að bæjarstjórn réð nú ein yfir spítalanum, en fjárveitingin talin veitt með þeirri forsendu, að samstjórn aðilja á spítalanum héldist	565

Framboð.

Fjárnáms var krafizt til tryggingar <i>allri</i> veðskuld, sem greiða skyldi veðhafa smátt og smátt, en nú var talin öll fallin í gjalddaga vegna vanskila. Boðin var fram í fógetarétti greiðsla vaxta og afborgana, sem gerðarþolandi taldi þá kræfa, en þetta boð var ekki talið fullnægjandi til þess að koma í veg fyrir fjárnám	3
Í máli til greiðslu víxils kvaðst stefndi, er samþykkti skyldu sína til að greiða víxilupphæðina, hafa boðið greiðslu á gjalddaga, en með því að hann sannaði þetta ekki gegn mótmælum gagnaðilja síns, var hann dæmdur til þess að greiða málskostnað	753

Frávísun. Sbr. heimvísun, ómerking.

Máli vísað <i>ex officio</i> frá hæstarétti vegna þess að áfrýjunarfrestur var liðinn, þegar hæstaréttarstefna var gefin út, og áfrýjunarleyfi var ekki íengið	113
A höfðaði mál gegn B til greiðslu kaupkröfu fyrir dómi lögreglustjóra Ólafsfjarðar samkvæmt 2. málsg. 29. gr. laga nr. 85/1936. En jafnframt	

stefndi hann kaupfélagi til greiðslu sömu kröfu, með því að þar var fiskur af útgerð B, sem A vann við, lagður inn, og forstjóra félagsins persónulega. Talið, að kröfur A á hendur þessum tveimur aðiljum væru ekki kaupkröfur samkvæmt 1.—3. tölul. 3. málsg. 5. gr. laga nr. 85/1936, og ætti lögreglustjóri því ekki lögsögu yfir þeim	133
Kröfu um viðurkenningu á skyldu bæjarsjóðs til þess að greiða sjúkrasamlagsgjald fyrir þurfaling eftir málshöfðun og síðan, meðan hann njóti framfærslustyrks, ekki talin nægilega ákveðin og var henni því vísað frá dómi	219
Í skaðabótamáli vegna meiðsla af bílslysi var tveimur kröfuliðum vísað frá héraðsdómi vegna upplýsingaskorts	332
Í opinberu máli mótmælti talsmaður ákærðu skaðabótakröfu. Var henni vísað frá héraðsdómi vegna ónógrar greinargerðar	363
Í opinberu máli á hendur A fyrir tolllagabrot var kröfu um greiðslu þrefalds tolls af vörum þeim, sem undan tolli voru dregnar, á hendur honum persónulega vísað frá héraðsdómi, með því að svo mátti virðast sem hann hefði framið brotin sem forstöðumaður fyrirtækis, en upplýsingar um þetta þótti þó skorta	369

Frelsissskerðing.

A var talinn hafa með aðbúð og atlæti við H, sem var upphaflega vistráðin hjá A og konu hans, hafa lamað svo viljaprek H, að hún hefði ekki haft kjark í sér til þess að leita þaðan brottkomu. Var framferði A talið varða við 2. sbr. 1. málsg. 213. gr. almennra hegningarlaga	431
---	-----

Frestir.

Synjað beiðni um frestun máls fyrir hæstarétti til öflunar vitnaskýrslu, með því að gagnaðili mótmælti fresti og bæði hafði verið ástæða og möguleiki til þess að afla þessarar skýrslu meðan málið var fyrir héraðsdómi	416
--	-----

Opinberu máli frestað til öflunar upplýsinga 54, 141,	215
Barnsfaðernismáli frestað til rækilegri rannsóknar	152
Einkamáli frestað til þess að héraðsdómari veitti að- iljum kost á að gefa skýrslu fyrir dómi	712

Fundið fé.

A tók upp með bátverjum sínum reknetjahnút, er flækt hafði í net hans í sept. 1936, en í okt. s. á. seldi hann B net þessi. Gerði A ekkert til þess að lýsa netjum þessum fyrr en í nóvember s. á. eftir að C hafði gert tilkall til netjanna. A talinn hafa með þessu atferli sínu gerzt brotlegur við 249. gr. almennra hegningarlaga	73
A hefði tekið net í sjó, er ekki lágu við dufl eða annað merki, og skorið af því merktá steina til þess að eigna föður sínum þau. Fyrir þetta var hann talinn sekur eftir 249. gr. almennra hegningarlaga. B, faðir A, var ekki í róðri, þegar sum netjanna voru tekin, og ósannað talið, að hann hefði annað skiptið, sem sonur hans tók þannig net, vítað um það. B var því sýknaður um hlutdeild í upptöku netjanna. Þar á móti var hann sekur dæmdur eftir téðri grein hegningarlaganna fyrir það, að hann hafði síðar slegið eign sinni, gegn vitund um annara rétt, á nokkur af netjunum. Þar á móti var B sýknaður af kærú um það, að hann hefði slegið eign sinni á bátsegl, er var geymt í húsi annars manns, með því að ekki var talið útilokað, að hann hefði haft ástæðu til þess að ætla, að seglið hefði átt að fylgja bát, er hann hafði nokkru áður keypt á uppboði í þrotabúi þar á staðnum	96

Fyrning.

a) Kröfuréttar.

Þeirri varnarástæðu, að krafa væri fyrnd, hrundið, með því að skipti aðilja, er byrjað höfðu 1927, voru talin hafa haldið áfram óslitið til maímánaðar 1932, en héraðsstefna var gefin út 13. júní 1935	264
---	-----

b) Veðréttar.

A taldist eiga ógreitt kaup fyrir skipstjórn frá árinu 1934. Til heimtu kröfu þessarar höfðaði hann mál þann 14. júlí 1936. Þótt eigandi og útgerðarmaður skipsins viðurkenndi kröfuna, var sjóveðréttur í skipinu henni til tryggingar felldur niður úr héraðsdóminum í hæstarétti samkvæmt kröfu veðhafa í skipinu þegar af því, að sjóveðskrafan taldist fyrnd samkvæmt 252. gr. siglinga-laganna 749

c) Refsingar.

Upplýsingar um það, hve nær ákveðin refsiverð verk hefðu verið framin, þóttu óglöggar, svo að refsikrafa vegna þeirra kynni að vera fyrnd. Þetta talið leiða til sýknu, jafnvel þótt telja mætti sannað, sem þó var ekki, að kærði hefði gerzt sekur um þann verknað, er honum var sök á gefin 137

Gagnkröfur. Sbr. málasmsteypa.

A og B gerðu með sér samning um sildarútgerð tiltekið sumar. Árið 1936 höfðaði A mál á hendur B til greiðslu margra fjárliða, er hann taldi B skulda sér vegna þessara skipta þeirra. Gagnsakarlaus telur B á móti ýmsa liði, er hann telst hafa lagt til útgerðarinnar, en A vantalið. Voru sumir teknir til greina til skuldajafnaðar 64

A var dæmdur að viðlögðum dagsektum til þess að gefa út afsal að fasteign til B gegn því meðal annars, að B gæfi út honum til handa skulda-bréf um tiltekna upphæð. Til frádráttar henni vildi B láta koma dagsektir, er A hafði bakað sér. Hæstiréttur kvað dagsektir þessar, sem dæmdar voru eftir N. L. 1-5-15 og 1-22-48, eigi geta komið til frádráttar, með því að B væri ekki réttur aðili að innheimtu þeirra, heldur rikisvaldið 399

Í dómi í siðastnefndu máli var svo mælt, að sú fjárhæð, er samkvæmt mati þyrfti til þess að koma húsi því, er afsala skyldi, í samningshæft ástand,

skyldi koma til frádráttar þeirri upphæð, er skuldabréf dómhafa (B) skyldi geyma. Þegar til aðfarar til útgáfu afsalsins kom, taldi B ennfremur til skuldajafnaðar fjárhæð, er hann hafði greitt fyrir innlagningu rafmagnstauga og fl., er auðsætt þótti, að A hefði átt að inna af hendi, dæmdan málskostnað af málssókn á hendur A til útgáfu afsals. Þessar upphæðir teknar til greina til frádráttar, og ennfremur skyldi mega nota til frádráttar dæmdan málskostnað í sama hæstarhæstaréttardómi og þann málskostnað, er ákveðinn kynni að verða fyrir fúgetarétti, er aðfór til útgáfu afsalsins yrði þar aftur gerð 399

Gáleysi. Shr. bifreiðar, saknæmi, skip.

- Skip rakst á bryggju í ofsaveðri og skemmdi hana. Bæði forráðamaður skipsins og bryggjuvörður sýndu af sér gáleysi og vanrækslu. Skaða því skipt milli aðilja 144
- Bifreið var ekið á mann, og hlaut hann nokkur meiðsl af. Bæði hann og bifreiðarstjórinn voru taldir hafa sýnt af sér gáleysi, og var skaða því skipt 253
- Tvö skip rákust á. Báðir þóttu skipstjórnarnir hafa sýnt af sér óvarkárni, og var skaða því skipt 232, 590
- Maður dæmdur fyrir spjöll á neðanjarðar símastreng eftir 2. málsg. 297. gr. almennra hegningarlaga 417
- Skrifstofustjóri Landsbankans sýknaður af kærui um vanrækslu og gáleysi í starfi sínu, með því að sumt það, er áfátt þótti, hafði við gengizt fyrir hans tið og með vitund yfirboðara hans fyrr og síðar, og annað, er honum var gefið að sök, þótti afsakanlegt og of smávægilegt til þess að það mætti teljast refsivert 185
- Manni, sem varð fyrir meiðslum vegna þess, að bifreið var ekið á hann, ákveðnar bætur með hliðsjón af því, að hann hefði hegðað sér gálauslega eftir að hann var kominn á fætur og seinkað þar með bata 462
- Maður sýknaður af kærui konu sinnar um það, að hann hefði borið á hana kynferðissjúkdóm, með

því að ósannað var, að hann hefði haft vitund
eða grun um, að hann væri haldinn þeim sjúk-
dómi, er hann sýkti konuna 431

Gengi.

Sektir fyrir botvörpuveiðar í landhelgi ákveðnar eftir
gullgengi íslenzkrar krónu á dómsuppsögudegi
fyrir hæstarétti 56, 206, 412, 421, 555, 574, 642,
646, 728

Víxil skyldi greiða í sterlingspundum, og var gengi
þeirra á greiðsludegi lagt til grundvallar sam-
kvæmt kröfu stefnanda, með því að víxillinn var
ekki greiddur á gjalddaga 753

Gestaréttur.

Mál var höfðað árið 1936, en ekki til lykta leitt fyrir
1. jan. 1937, er lög nr. 85/1936 komu til fram-
kvæmdar. Þrátt fyrir ákvæði 2. málsg. 222. gr.
laganna sbr. 2. málsg. 223. gr. lætur héraðs-
dómari aðilja semja um meðferð málsins fyrir
aukarétti 661

Geymsla.

A, sem tekið hafði við bifreið til viðgerðar, er eigi
var hirt og viðgerðarkostnaður ekki greiddur,
dæmdur geymslukostnaður, og var staðhæfingu
hans um það, að bifreiðin hefði verið geymd í
húsi, ekki hnekk, og því lögð til grundvallar
um ákvörðun fjárhæðar þeirrar, er greiða skyldi
fyrir geymsluna 759

Gjafsókn, gjafvörn. Sbr. málskostnaður.

Gjafsóknarmál eða gjafvarnarmál 169, 180, 219, 264,
379, 481, 704

Gjafsóknarhafi tapar máli. Málskostnaður látinn falla
niður, en talsmanni gjafsóknarhafa dæmd mál-
flutningsþóknun úr ríkissjóði 180, 219, 704

Gjafsóknarhafi tapar máli og er dæmdur til þess að
greiða gagnaðilja sínum málskostnað, en tals-
manni dæmd málflutningsþóknun úr ríkissjóði 264

Gjafsóknarhafi vinnur mál. Gagnaðilja hans dæmt að
greiða málskostnað, sem skipt var þannig, að

rikissjóður skyldi fá það, er honum hefði borið í réttargjöld og kostnað, en talsmaður gjafsóknar- hafa hitt	169,	481
Málsúrslit látin velta á eiði gagnaðilja gjafsóknarhafa. Ef eiður yrði unninn, þá skyldi gjafsóknarhafi greiða gagnaðilja málskostnað, en málflutnings- laun talsmanns greiðast úr rikissjóði. En ef eiður yrði ekki unninn, skyldi gagnaðili greiða máls- kostnað til jafnra skipta milli gjafsóknarhafa og talsmanns		379

Gjalddagi.

Skuld, er greiða skyldi smátt og smátt eftir ákvæð- um veðskuldabréfs, öll talin fallin í gjalddaga vegna vanskila, enda þótt skuldunautur hefði smám saman greitt nokkuð upp í á fallnar af- borganir og vexti og tekið hefði verið á móti því fyrirvaralaust		3
Skuld samkvæmt veðskuldabréfi talin fallin öll í gjalddaga vegna vanskila, enda viðurkennt af skuldunaut		715
Gjalddagi víxils liðinn. Skuldari dæmdur samkvæmt kröfu lánardrottins til að greiða víxilupphæð, er ákveðin var í sterlingspundum, eftir gengi á greiðsludegi		753

Gjaldeyrislög.

Maður, er taldi sig hafa beðið tjón af því, að gjald- eyrisnefnd hafði synjað honum um innflutnings- leyfi, höfðaði mál gegn fjármálaráðherra til greiðslu skaðabóta. Í héraði var stefndi sýknað- ur, með því að nefndin hefði í ákvörðun sinni haldið sér að öllu innan síns verkahringis		113
A var kærður fyrir notkun á innstæðu sinni í er- lendum banka til vörukaupa og fyrir samskonar notkun á öðrum erlendum gjaldeyri, sem hann átti. Hann þótti ekki hafa þar með <i>verzlað</i> með erlendan gjaldeyri í merkingu gjaldeyrislaganna, og eigi var upplýst, að gjaldeyrislaganna hefði verið fenginn fyrir íslenzkar afurðir. Var hann því sýknaður af báðum þessum atriðum		77

Gjaldprotaskipti.

Protamaður sýknaður af ákæru um brot, er varða við 262. og 263. gr. hegningarlaganna	295
Annar þrotamaður sýknaður af ákæru eftur sömu greinum, en þar var sérstaklega grunur um undanskot búðarvöru, en engar sannanir voru komnar fram um það brot	599
Útgerðarmaður, er síðar varð gjaldþrota, greiddi á miðri vertið hluta af samningsbundnum skuldum, og varð þá ekki séð, hvernig vertiðin mundi lánast. Var hann því sýkn dæmdur af ákæru um ívilnun lánardrottna	548
Protamenn dæmdir sekir um óreiðu í bókhaldi eftir 2. málsg. 264. gr. almennra hegningarlaga 599,	630
Protamaður sýkn dæmdur af ákæru um bókhalds-óreiðu	295
Forstjóri útgerðarsamvinnufélags sýknaður af kæru um það, að hann hefði ekki framselt fyrirtækið til gjaldprotaskipta	630

Greiðsla. Sbr. gjalddagi, gjaldprotaskipti.

A hafði gefið út vixil til greiðslu í sterlingspundum fyrir kolafarm. Eins og áður hafði tíðkæzt í skiptum aðilja, sótti A um leyfi til yfirfærslu upphæðarinnar og fékk leyfið, en þegar til bankans kom, þá fekkst ekki yfirfærslan. Var vixillinn því ekki greiddur á gjalddaga. Vixileigandi höfðaði þá mál á hendur vixilskuldara og krafði hann dæmdan til að greiða vixilinn í virkri enskri mynt með gengi á greiðsludegi. Hæstiréttur sýknaði af þessari kröfu, með því að aðiljum var kunnugt um gjaldeyrishömlurnar á útgáfudegi vixilsins og að það var ekki á valdi vixilskuldara að yfirfæra fjárhæðina	753
Banki, sem tekið hafði við ávísunum frá skuldunaut sínum og skilað eldri ávísunum, ekki talinn hafa tekið þær sem greiðslu upp í skuldina	661
H hafði lagt inn í sparisjóð fjárhæð á nafn K. Af fjárhæð þessari greiddi K nokkuð í þarfir H, og í sept. 1934, er K gerði H reikningsskil, telur hann H eiga hjá sér tiltekna upphæð. Þessa	

upphæð greiddi K síðan G nokkrum, er K hélt hafa heimild til viðtöku fjárins. Þetta gat K þó ekki sannað gegn mótmælum H, og var því dæmdur til að greiða H upphæðina 425

Greiðsludráttur.

Veðskuld talin öll fallin í gjalddaga vegna vanskila á greiðslu afborgana og vaxta samkvæmt ákvæðum veðskuldabréfs 3, 715

Málskostnaður dæmdur á víxilskuldara, með því að hann þótti ekki hafa sannað framboð sitt á víxilfjárhæð í íslenskum krónum á gjalddaga, en deilt var um skyldu víxilskuldara til greiðslu á *virðri* enskri mynt 753

Gæzluvarðhald.

Hver sökunauta, þar sem fleiri en einn eru dæmdir sekir, látinn greiða sinn varðhaldskostnað 302, 363, 431

Gæzluvarðhald, þar með talin dvöl sökunauts á geðveikrahæli til læknisathugunar vegna vafa um sakhæfi hans, látið koma í stað refsivistar 9

Fundið að því, að vitni, sem tekið hafði aftur framburð sinn og játað sig hafa borið visvitandi rangt fyrra sinnið, var ekki einangrað til þess að rannsaka, hvor skýrslan vera mundi sannari 431

Varðhaldsúrskurði áfrýjað með dómi í aðalmálinu og löngu eftir að sökunaut hafði verið sleppt úr varðhaldi. Talið var, að dómara yrði það ekki til saka fundið, að hann úrskurðaði sökunuat í varðhald, eins og á stóð, en orðalag úrskurðararins var vítt 185

Haldsréttur.

Maður, sem tekið hafði við bifreið til viðgerðar, fékk eigi viðgerðarkostnað eða geymslu greiddan og ætlaði að selja bifreiðina á uppboði til greiðslu téðs kostnaðar, með því að hann hefði haldsrétt í bifreið til tryggingar honum, en sölu var afstýrt með því að leggja tiltekna upphæð í sparisjóðsbók á nafn aðilja og láta bókina vera í vörzlum uppboðsráðanda 759

Heimilisfang.

Heimilisfang iðnsveins talið þar sem hann dvaldist og vann, þótt hann væri skráður heimilisfastur annarstaðar. Útsvar var því talið löglega lagt á hann á dvalarstað	270
A, sem fluttist til móður sinnar í Hafnarfirði haustið 1933, en fór skömmu síðar sem sjúklingur á Vífilsstaðahæli, þar sem hún andaðist vorið 1936, talin hafa haldið heimilisfangi í Hafnarfirði til dánardægurs og fengið þar framfærslusveit 1. jan. 1936 samkvæmt 79. gr. framfærslulaga nr. 135/1935	149

Heimt. Sbr. eignarréttur.

Maður gerði tilkall til netja, er A hafði hitt á reki í hafi og eigi lýst löglega. Netin þóttu eigi svo merkt, að hann gæti sannað eignarrétt sinn, og krafa hans því eigi tekin til greina	73
A hafði gefið út veðskuldabréf, er B gæti notað til fjáröflunar í þarfir húsbyggingar, sem B hafði tekizt á hendur fyrir A. Bréfið var ekki notað með þeim hætti, en með því að B skilaði því ekki, þá var talið rétt, að fógeti tæki það úr vörzlum hans með beinni fógetagerð	476

Heimvísun. Sbr. frávísun, ómerking.

Landamerkjadómur ómerktur vegna þess, að skýringu vantaði á málsatriði, er landamerkjadómur hefði átt að leiðbeina aðilja um, og máli vísað heim til nýrrar meðferðar og dómsálagningar	50
Dómur og meðferð opinbers máls ómerkt vegna galla á rannsókn þess og máli vísað heim til rækilegri rannsóknar og dómsálagningar af nýju	338, 616

Hilming. Sjá hlutdeild.

Hlutafélög.

Staðhæfing um það, að hlutabréf hefði verið keypt með ákveðinni forsendu, hrundið, með því, að	
--	--

hún þótti algerlega fara í bága við ákvæði stofnsamnings	36
--	----

Hlutdeild.

Hjón talin hafa verið samtaka um þá meðferð á vinnustúlku sinni, er lamaði svo viljaprek hennar, að hún hafði ekki kjark í sér til þess að leita við brottkomu af heimili þeirra. Þau dæmd í héraði eftir 213. gr. 2. málsg. almennra hegningarlaga. Konan lézt eftir uppkvaðningu héraðsdóms, en maðurinn var dæmdur í hæstarétti eftir 2. sbr. 1. málslíð 213. gr. hegningarlaganna	431
Tveir menn, ásamt konum sínum, voru sakaðir um brennu. Annar mannanna var dæmdur sekur um sjálfa ikveikjuna eftir 2. málsg. 283. gr. hegningarlaganna, en kona hans og hinn maðurinn fyrir hlutdeild í brennuáforminu eftir sömu gr. sbr. 49. gr. sömu laga. Kona síðarnefnda mannsins var að visu talin hafa vitað um brennuáform hinna, en með því að hún virtist hafa látið þau afskiptalaus, þótti hún ekki hafa bakað sér refsingu fyrir hlutdeild í verknaðinum	363
Þrír menn hjálpuðust að innbroti í hús til stulda þar. Einn framdi verknaðinn, en hinir voru á verði. Allir dæmdir eftir viðeigandi grein hegningarlaganna sbr. 55. gr.	302
Þrír menn dæmdir sekir um hlutdeild í þjófnaði. Einn þeirra, er samið hafði við sendisvein í verzlun um kaup á stolnum munum eftir því, sem drengurinn gæti látið hann hafa þá, dæmdur eftir 6. gr. laga nr. 51/1926 sbr. 53. gr. hegningarlaganna, en hinir, er án samkomulags fyrirfram fengu munina til kaups eða upp í skuld, voru dæmdir eftir 240. gr. hegningarlaganna. Játning annars síðarnefndu mannanna náði ekki lengra en það, að hann hefði vitað, að drengurinn var sendisveinn, og að hann hafi grunað, að vörurnar, sem sökunautur keypti af drengnum, væru ekki vel fengnar. Eftir öllum atvikum var talið, að sökunaut hefði verið ljóst, að hann var að kaupa stolna muni	288

Húsaleiga.

A krafði sig leystan með dómi undan samningi á á leigu á íbúð vegna músagangs þar. Þessi krafa var ekki tekin til greina vegna þess, að leigusali þótti hafa gert það, sem vant er að gera til útrýmingar mús, látið eitra og keypt gildru. Hins vegar þótti A ekki hafa haft þá samvinnu við leigusala um þetta atriði, sem æskilegt hefði verið, og talið var, að hann (A) hefði jafnvel stutt að músagangi með háttsemi sinni. Í héraði höfðu komið fram fleiri ástæður fyrir kröfu A, en þeim var hrundið þar. Í héraði fór og fram mat dómkvaddra manna á skemmdum eftir mýs og metin leigulækkun eftir íbúðina vegna músagangs, og var leigan lækkuð samkvæmt því í héraðsdómi, en það ákvæði hans var fellt í hæstarétti	121
---	-----

Húsleit.

Húsrannsókn framkvæmd á heimili manna, grunaðra um brot á áfengislögum	160, 431
--	----------

Iðgjöld. Sbr. skaðabætur.

Þrír menn, er án sambands hver við annan höfðu keypt stolna muni, dæmdir hver um sig í opinberu máli til greiðslu iðgjalda fyrir það, er þeir höfðu keypt og ekki hafði verið aftur skilað ..	288
Maður, sem dæmdur var til refsingar eftir 253. gr. hegningarlaganna fyrir það, að láta aka sér í bifreið án þess að greiða ökugjald, dæmdur í refsímalinu til að greiða það	298

Iðnaður. Sjá atvinnuréttindi.**Innflutningslagabrot.**

Maður, er flutti hingað í landið erlendar vörur án leyfis innflutnings- og gjaldeyrisnefndar, dæmdur sekur við 6. sbr. 9. gr. reglugerðar nr. 7 11. jan. 1935	77
---	----

Innheimtulaun.

Í víxilmáli krafðist málflutningsmaður stefnanda í héraði innheimtulauna, auk málskostnaðar að	
--	--

skaðlausu, eftir lágmarksgjaldskrá Málflutningsmannafélags Íslands. Í héraðsdómi, þar sem víxilskuldara var dæmt að greiða víxilupphæðina, var innheimtulaunakrafan ekki tekin til greina, með því að víxilupphæðin væri innheimt með málssókn, en 500 kr. dæmdar í málskostnað. Í dómi hæstaréttar eru innheimtulaun ekki heldur dæmd sérstaklega, en málskostnaður í héraði og fyrir hæstarétti samtals ákveðinn 2000 krónur 753

Innsetningargerðir.

Maður einn krafðist þess, að honum væri með beinni fógetagerð fengin umráð húsnaðis til veitinga-sölu, er verið hafði þar áður samkvæmt leyfi bæjarstjórnar og rekin þar fyrir reikning gerðar-beiðanda. Beiðninni var synjað með dómi hæsta-réttar, með því að bæjarstjórn var talin hafa með fullri heimild afturkallað leyfi til veitinga í hús-næðinu 351

Handhafi farmskírteinis krafðist þess gegn mótmæl-um farmsendanda og þriðja manns, er greitt hafði andvirði vörunnar og taldi sig því eiga hana, að fógeti tæki vöruna og afhenti sér hana. Beiðninni var synjað þegar af þeirri ástæðu, að gerðarbeiðandi bauð ekki fram andvirði vörunnar í þess lands gjaldeyri, er hún var send frá 744

Heimilað að taka með beinni fógetagerð skuldabréf úr vörzlum handhafa þess, með því að bréfið hafði verið gefið út honum til ráðstöfunar í því skyni, að hann aflaði fjár til húsbyggingar, sem hann hafði tekizt á hendur að framkvæma fyrir útgefanda bréfsins, en sú ráðstöfun fórst fyrir, andstæðar ráðstafanir höfðu verið gerðar með hans samþykki og byggingarsamningurinn tald-ist úr gildi fallinn vegna vanefnda hans 476

Ítrekun brota.

Menn dæmdir fyrir ítrekuð áfengislagabrot, brugg-un, áfengissölu o. fl. 33, 48, 225, 243, 248, 258, 740, 766

Bifreiðarstjóri sviptur ökuleyfi æfilangt vegna ítrek- aðrar áfengisnautnar við akstur 558, 621, 730,	769
1930 var H dæmdur til að missa ökuleyfi 4 mánuði vegna brots á áfengislögum og bifreiðalögum. 1937 gerist hann aftur sekur um samskonar brot. En með því að bæði voru brotin smávægileg, að langur tími leið milli þeirra og að kærði hafði vottorð löggæzlumanns ríkisins með bifreiðum á vegum úti um gætni sína og heppni í bifreiða- akstri, var hann að eins sviptur ökuleyfi 3 mán- uði	317
Maður dæmdur sekur um ítrekuð þjófnaðarbrot 302,	670
Maður dæmdur sekur um ítrekuð fjársvik, enda fram- ið þjófnað nokkrum sinnum áður	298

Játning. Sjá aðiljaskýrsla.

Kaup og sala. Sjá farmskirteini, kaupsamningar, S hafði verið dæmdur til að viðlögðum dagsektum að gefa út til handa H afsal að fasteign gegn því, að hann tæki að sér 1. og 2. veðréttar skuldir, er á eigninni hvíldu, og gæfi út skulda- bréf um tiltekna upphæð með 3. veðrétti í sömu eign. Fógeti skyldaður til að gefa út afsal, með því að S var ófáanlegur til þess, gegn yfirlýsingu H um það, að hann tæki að sér skuldirnar og gæfi út veðskuldabréf með tiltekinni upphæð að fráðregnum ýmsum upphæðum, er H var talið heimilt að skuldajafna við bréfsupphæðina	399
---	-----

Kaupsamningar.

S og H gerðu kaupsamning um hús, er var í smíð-
um og S skyldi skila í hendur H fullgerðu 15.
nóv. 1935. Á eigninni máttu þá hvíla með 1.
og 2. veðrétti skuldir samtals um 55000 krónur.
Þegar kaupsamningurinn var gerður, hvíldu
32000 krónur á eigninni til firmnanna A og B
með 1. veðrétti. — 26. jan. og 1. febr. 1936, en
þá hafði S enn ekki gefið út afsal til handa H.
veittu firmun S leyfi til að taka samtals 52000
króna lán út á 1. og 2. veðrétt í eigninni, þannig

að áðurnefnd 32000 króna lán þeirra flyttist á 3. veðrétt. Kaupsamningurinn milli S og H var afhentur til innritunar 10. jan. 1936 og þinglesinn 16. s. m. Með því að veðleyfin voru gefin út eftir að H hafði tryggt sinn rétt með innritun og þinglýsingu kaupsamningsins, voru þau ekki talin skerða hans rétt til þess að 3. veðréttur í eigninni væri laus, og voru firmun því dæmd til þess að við lögðum dagsektum að láta aflýsa 3. veðrétti sínum í eigninni eftir kröfu H 41

Konungleg umboðsskrá.

Með tveimur konunglegum umboðsskrám var A lög-giltur til þess að rannsaka brot „forstöðumanna lyfjabúða landsins á áfengislögum nr. 33 frá 9. jan. 1935 og reglugerðum, sem settar hafa verið samkvæmt þeim lögum og höfða síðan og dæma mál gegn þeim, er sekir reynast.“ Það þótti ástæða til þess að skýra umboðsskrárnar strangt, þar sem þær gerðu undantekningar frá almennri reglu um dómara og varnarþing manna. Var talið, að þær tækju ekki með vissu til annara en forstöðumanna lyfjabúðanna. En A tók sér einnig lögsögu yfir nokkrum afgreiðslumönnum lyfjabúða og einum heildsala. Dómur og málsmeðferð um þá var ómerkt þegar af þeirri ástæðu, að umboðsdómarann hefði brostið lög-gildingum til þess að höfða mál á hendur þeim 484

Kynferðissjúkdómar.

Maður sýknaður af kæru konu sinnar um það, að hann hefði borið á hana kynferðissjúkdóm, með því að ekki var sannað, að hann hefði þá, er konan sýktist af mökum við hann, vitað eða haft grun um, að hann væri þá haldinn af sjúkdómi þessum, er hann kvaðst ekki hafa orðið var við fyrr en síðar 431

Kærumál.

Úrskurði héraðsdómara um valdsvið sitt skotið til hæstaréttar samkvæmt 199. gr. laga nr. 85/1936 133

Lán til afnota.

Fyrirverandi bankastjóri, er lánað hafði þriðja manni járnskáp, er var eign bankans, meðan hann var bankastjóri, sýknaður að svo stöddu af kröfu um greiðslu á andvirði skápsins, með því að hann bauðst til að skila honum gagnaðilja sínum að kostnaðarlausu, enda engin rök færð fram fyrir því, að skápurinn væri ekki nothæfur enn	700
---	-----

Landamerkjамál.

Meðferð máls frá tilteknu þinghaldi og dómur ómerkt, með því að greinargerð þótti ekki nægilega glögg um atriði, sem dómurinn þótti hafa átt að leiðbeina aðilja um	50
---	----

Lausamenn.

Einhleypur iðnaðarmaður hafði lengi dvalizt og unnið á Akureyri, en lét skrá sig heimilisfastan annarstaðar. Samt sem áður var Akureyrarkaupstað talið rétt að leggja þar á hann útsvar, með því að þar var hans raunverulega heimili talið vera. Héraðsdómari hafði talið útsvarið ólöglega á lagt, með því að lausamenn ættu að greiða skatt og skyldur þar sem þeir væru skráðir heimilisfastir samkvæmt 5. gr. laga nr. 60/1907	270
---	-----

Leiðbeiningaskylda dómara.

Héraðsdómur í landsmerkjamáli ómerktur og máli vísað heim vegna óglöggrar greinargerðar, er stafa virtist af leiðbeiningaskorti dómara	50
---	----

Leyfisgjald.

Maður, sem í héraðsdómi var talinn hafa að ólögum stundað iðnað, var þar, auk sektar, dæmdur til að greiða leyfisgjald samkvæmt 16. gr. laga nr. 105/1936	127
---	-----

Líkamsáverkar. Sbr. bifreiðalög, skaðabætur.

Hjón voru ákærð fyrir að hafa veitt vinnustúlku sinni ýmsa áverka, en voru sýknuð af þeirri kæru vegna sannanaskorts	431
--	-----

Líkur. Sbr. aðiljaskýrsla, mat og skoðun,
sönnun, vitni.

a) Í einkamálum.

- Í máli til skaðabóta vegna bifreiðarslyss hafði héraðs-
dómari hrundið kröfu frá aðilja, er meiðsl hafði
hlotið, um bætur fyrir fataspjöll. Eftir atvikum
taldi hæstiréttur svo miklar líkur fyrir því, að
fataspjöll hefðu verið óumflýjanleg, að krafan
var tekin til greina gegn andmælum gagnaðilja
og án sérstakra sannana 277, 676
- Líkur taldar á því, að bifreið, sem kastaðist út af
vegi með farþegum, hafi verið í ólagi, er ferðin
var hafin 277
- Vitnisburðir komu fram um vanhirðu rafmagnsvélar,
og var talið, að sú vanhirða hefði valdið bilun-
um þeim, sem komu fram á vélinni. Eigendur því
dæmdir til að greiða viðgerðir á bilununum til
rafvirkja, er upphaflega hafði selt vélina og tekið
ábyrgð á henni tiltekinn tíma 264
- Ráðið af líkum, ásamt vitnaskýrslum, að skip hefði
gefið ákveðna hljóðbendingu og þar með valdið
ákveðnum aðgerðum stjórnarmanna annars skips,
er á það rakst 232
- A og B höfðu gefið út veðskuldabréf, er þeir stað-
hæfðu, að C hefði átt að fá til þess að afla með
því fjár til framkvæmdar húsbyggingu, sem hann
hafði tekizt á hendur fyrir þá. En C taldi sig hafa
fengið bréfið til skilorðslausrar eignar. Það, að
hann hafði aldrei látið stimpla bréfið né þing-
lýsa því, að annað samskonar bréf, er hann fekk
frá þeim, var notað með sama hætti sem þeir
sögðu, að hitt bréfið skyldi hafa verið notað, og
að ráðstafanir voru gerðar með samþykki C, er
útilokuðu veðrétt þann, er í bréfinu greindi, og
loforð hans um að skila þeim bréfinu, talið veita
svo sterkar líkur fyrir staðhæfingu A og B, að
þeim var dæmt heimilt að taka bréfið til sín
með beinni fúgetagerð 476
- Í barnsfaðernismáli sannaðist það, að skýrsla K um
kynningu hennar við M var röng, og þar að auki
var síðari skýrsla hennar um þann tíma, er þau

- skyldu hafa haft samfarir, óglögg. Þar á móti var skýrsla M glögg og sjálfri sér samkvæm. Þessi atriði látn valda því, að málsúrslit skyldu velta á synjunareiði M 28
- Í barnsfaðernismáli var það sannað, að M hafði eitt skipti verið með K í lokuðu herbergi. Auk þess lét hann þau orð falla við vitni, jafnframt synjum á því, að hann þekkti K, að það stæði ekkert heima við þann tíma, sem hann hefði verið með stúlkunni. Þetta talið skapa þær líkur móti M, að málsúrslit voru látn velta á sönnunareiði K 310
- Í barnsfaðernismáli kannaðist M við það, að hann hefði haft samfarir við K þann 1. sept. 1935. K kveður sig hafa haft tíðir um miðjan september s. á., en barn fæddi hún 18. júlí 1936 og kenndi það M, sem synjaði samfara við hana fyrr en í desember s. á. Skýrslur K um það, hve nær samfarir þeirra hefðu átt að verða síðar í september, voru óglöggvar, en hins vegar kom það fram, að hún hafði um sömu mundir haft allnáin kynni af öðrum karlmönnum. Úrslit urðu því þau, að málið skyldi velta á synjunareiði M 379

b) Í opinberum málum.

- A hafði hirt net á reki í hafi. Greiddi hann hásetum sínum grunsamlega vel fyrir að hirða þau og greiða. Nokkru síðar seldi hann þau, en auglýsti svo loks fund þeirra eftir að maður hafði gert tilkall til þeirra. Verknaður hans talinn varða við 249. gr. almennra hegningarlaga 73
- R var gegn neitun sinni dæmdur sekur um áfengissölu, með því að einstök vitni báru sig hafa keypt áfengi af honum, áfengiskaup hans í áfengisverzlun ríkisins voru á þessu tímabili mjög mikil, án þess að hann gæfi nokkra sennilega skýringu þar á, og áður hafði hann verið tvisvar dæmdur sekur um áfengissölu 243
- B hafði keypt ýmsar búðarvörur undir búðarverði af sendisveini í verzlun einni. Sagði B sig hafa vitað, að pilturinn var sendisveinn, og hafa grundað, að vörurnar væru honum ekki frjálsar. Tald-

ar svo sterkar líkur fyrir mala fides B, að hann var dæmdur eftir 240. gr. almennra hegningarlaga	288
Frásögn telpna um meðferð sökunauts á þeim, hátt- erni þeirra, merki á þeim o. fl. talið nægilegt til sektardóms	9

Loforð.

A, B og C gerðu sameiginlegan samning um bygg- ingu rafstöðvar handa heimilum sínum. Þeir dæmdir einn fyrir alla og allir fyrir einn til þess að greiða verksala ýmsar viðgerðir á stöð- inni	264
Ákvörðun sýslunefndar, prentuð í sýslufundargerð- um, um framlag til spítala, að visu talin bind- andi loforð gagnvart þeim, er framlag skyldi fá, en loforðið var talið gefið á þeim grundvelli, að sýslunefnd hefði framvegis hlutdeild í stjórn spítalans, en með því að sú forsenda brást, var sýslunefnd talin leyst undan loforðinu	565
Sýslunefnd talin hafa samþykkt með aðgerðaleyfi sínu þá ályktun bæjarstjórnar, að bæjarstjórn skyldi stjórna spítala, er þær hefðu áður rekið og stjórnað í félagi	565
Forráðamenn skóla taldir hafa undirgengizt greiðslu á skilyrtu skuldabréfi, er þeir höfðu gefið út til handa þriðja manni, er hafði veðsett bréfið banka	715
Talið, að A, sem átti bifreið í viðgerð hjá B, er þangað var komið til viðgerðar af váttryggjanda, hafi með allri framkomu sinni, þótt beint loforð væri ekki sannað, gerzt skyldur til að greiða kostnað af viðgerðinni	759

Lög, lögskýring. Shr. venjur.

Í lögum um iðju og iðnað ekki talin vera nægilega skýr heimild til þess að álykta mætti, að heim- ilisiðnaður í söluskyni, sem verið hefur öldum saman frjál, væri nú bannaður í mörgum mikil- vægum greinum	59
Lög nr. 11/1935 ekki talin taka til notkunar á inn- stæðu í erlendum banka né erlends gjaldeyris,	

sem ekki er sannað, að fenginn hafi verið fyrir islenzkar afurðir, til vörukaupa erlendis	77
Lög nr. 16/1920 talin aðeins taka til myntaðs gulls og annars gulls, sem var að lögum hæft til seðla-tryggingar Íslandsbanka á sínum tíma	77
Tolllög, er sett voru eftir að tolllagabrot var framið, eigi talin koma til greina þegar af þeirri ástæðu, að þau mundu ekki leiða kærða til hagfelldari niðurstöðu	77
Þótt verknaður kærða í opinberu máli mætti leiða til sekta eftir reglugérð, bókstaflega skilinni, þá var sá verknaður ekki talinn geta varðað refsingu eftir lögum þeim, sem reglugerðin byggðist á, og var kærður því sýknaður	116
Með 17. gr. laga nr. 105/1936 var iðnréttur sá, er menn höfðu eftir 27. gr. laga nr. 18/1927, ekki talinn niður fallinn, með því að hin þrengri skýringin á 7. gr. laga nr. 105/1936 var örugg og olli minni röskun á högum manna	127
79. gr. framfærslulaga nr. 135/1935 einnig talin taka til sjúklings á berklahæli, og fyrrverandi framfærslusveit hans því talin hafa losnað við framfærsluskyldu sína 1. jan. 1936, er lög nr. 135/1935 komu til framkvæmda, með því að sjúklingurinn var þá talinn heimilisfastur utan framfærslusveitarinnar	149
Félagar í útgerðarsamvinnufélagi, er samkvæmt samþykktum félagsins ábyrgðust skuldbindingar þess einn fyrir alla og allir fyrir einn, taldir einnig halda áfram að bera slíka ábyrgð samkvæmt 21. gr. laga nr. 99/1936 eftir að félagið hafði fengið niðurfærslu skulda sinna samkvæmt þeim lögum	173
Maður, sem látið hafði aka sér í bifreið, enda þótt hann vissi sig ekki geta greitt ökugjald, dæmdur í héraði eftir analógu 253. gr. hegningarlaganna, en í hæstarétti beint eftir sömu grein	298
Ákvæði 1. gr. laga nr. 27/1936 um iðnaðarnám skýrð þannig, að þar sé átt við samkomulag, er iðnfélög gera sín á milli, en ekki samþykktir, er slíkt félög kunna að setja sér sjálfum	345

Í máli út af húsbrennu, sem framin var í því skyni að fá brunatryggingarupphæð hússins greidda, var mál höfðað bæði eftir 26. og 28. kap. hegningarlaganna, en aðeins dæmt eftir 283. gr. þeirra	363
Af ástæðum þeim, er liggja til grundvallar 170. gr. siglingalaga nr. 56/1914, var sá, sem fékk farmskirteini út gefið 5. nóv. 1930, talinn verða að vikja fyrir þeim, er öðlazi hafði áður rétt yfir farmskirteini um sama farm, útgefnu 2. nóv. s. á.	390
Dagsektir í dómi uppkveðnum 1936, en ófullnægðum 1. jan. 1937, taldar fara eftir N. L. 1—5—15 og 1—22—48, en ekki eftir 193. gr. laga nr. 85/1936. þær eru kallaðar „Straf“, og aðili einkamáls var því ekki talinn bær að innheimta þær	399
Manni refsað eftir 2. sbr. 1. málslíð 213. gr. hegningarlaganna fyrir atlæti og aðbúð við vinnustúlku sína, er talin var hafa lamað svo viljaþrek hennar, að hún hefði misst kjark til þess að leita sér annars dvalarstaðar	431
Ákvæði siglingalaga um sjóveðrétt til tryggingar kaupi sjómanna skýrð svo, að sjóveðréttur og lögskráningarskylda fari ekki saman. Háseta á 6,4 tonna bát því dæmdur sjóveðréttur, enda þótt hann væri ekki skráður á bátinn eftir reglum um lögskráning skipverja	610
Eftir analógiu 120. gr. laga nr. 85/1936 var ex officio úrskurðað, að héraðsdómari skyldi veita aðiljum kost á að gefa skýrslu fyrir dómi	712
Skýrð ákvæði um valdsvið skólanefndar Reykjavíkur	704
Brenna bifreiðar ekki talin varða við 28. kap. hegningarlaganna	627

Lögheimili. Sjá heimilisfang.

Lögregla. Sjá embættismenn og sýslunar,
valdstjórn og allsherjarregla.

Málasamsteypa. Sbr. gagnkröfur, meðalganga.

A. Einkamál.

I. Kröfusamlag.

1. Kröfusamlag af hálfu sækjanda.

Dómi og fjárnámi áfrýjað saman 481

Ýmsar kröfur	36, 64, 264, 277, 326, 332, 462, 676, 687, 749, 753,	759
Gagnkröfur		64
Ýmsar gagnkröfur heimilaðar við fjárnám til skuldajafnaðar við upphæð, er veðskulda-bréf skyldi geyma		399
II. Aðiljasamlag.		
1. Sóknaraðilja.		
Margir seljendur fiskis, er sameiginlegt farm-skirteini var út gefið um, sækja banka, sem selt hafði fiskinn og tekið til sín and-virði hans sem handhafi yngra farmskir-teinis, stefna bankanum allir saman til greiðslu fiskverðsins		390
Tveir veðhafar í fasteign, er seld var nauðung-arsölu, stefna þeim, er keypt hafði eignina af uppboðskaupanda eftir að veðréttir þeirra höfðu verið afmáðir úr veðmála-bókum, saman til viðurkenningar veðrétt-unum, með að uppboð og afsal hafði verið ómerkt með dómi hæstaréttar		735
Eigendur og vátryggjendur skips gegn eigend-um og vátryggjendum annars skips	232,	590
2. Varnaraðilja.		
Mál gegn tveimur firmum til þess að fá þau dæmd til að aflýsa veðrétti, er þau áttu sameiginlega		41
Eigendum jarða, er lönd áttu að landareign stefnanda, öllum stefnt saman til þess að þola dóm um landamerki milli sinna jarða og jarðar málshöfðanda		50
Mál til skaðabóta fyrir spjöll á bryggju, er skip hafði valdið, höfðað gegn eigendum og vá-tryggjendum skipsins		144
Þrír aðiljar gerðu í félagi verksamning um byggingu rafstöðvar handa heimilum sin-um. Þeim stefnt og þeir dæmdir einn fyrir alla og allir fyrir einn til að greiða verk-sala ýmsar viðgerðir á rafstöðinni		264
Mörgum ábyrgum félögum í samvinnuútgerð-		

arfélagi stefnt saman til greiðslu á skuld- um félagsins	173
Útgerðarmanni stefnt til greiðslu kaups og eiganda skips til viðurkenningar á sjóveð- rétti í skipi	610
A og B höfðu tekið að sér húsbyggingu í félagi, en fengu svo C til þess að vinna nokkuð af verkinu. Þeim var stefnt og þeir dæmd- ir annar fyrir báða og báðir fyrir annan til að greiða C	687
Stjórnendur félags og ritstjórar tveggja blaða taldir rétt sóttir í máli til skaðabóta fyrir ummæli um stefnanda og áskoranir til manna um að verzla ekki við hann	698

B. Opinber mál.

1. Fleiri brot eins aðilja 9, 77, 96, 185, 295, 298, 302, 431, 548, 599,	630
2. Fleiri ákærðir í sama máli. Tveir menn sóttir fyrir ólöglega meðferð fundins fjár	96
Tveir menn sóttir fyrir áfengis og bifreiðalaga- brot	261, 558
Þrír sóttir fyrir þjófnað og þjófshilming	288
Fjórir sóttir fyrir brennu og hlutdeild þar í	363
Tveir menn sóttir saman, annar fyrir brot á síma- lögum og hinn fyrir spjöll á símastreng	417
Þrír aðiljar sóttir í héraði, en áður málið kæmi til hæstaréttar, dó einn	431
18 lyfsalar og aðstoðarmenn í lyfjabúðum og 1 heildsali sóttir í sama máli fyrir brot á ýms- um lögum. Um suma var mál ómerkt þegar af því, að konungsleg umboðsskrá, er héraðs- dómari hafði fengið til að rannsaka og dæma málið, þótti ekki ná til þeirra. Um hina var málsmeðferð og dómur ómerkt vegna óleyfi- legrar málasmsteypu	484

Málflutningsmenn. Sbr. réttarfarssektir.

Málflytjandi dæmdur í sekt fyrir óhæfileg ummæli um gagnaðilja sinn	83
--	----

Hæstaréttarmálflutningsmaður dæmdur í sekt fyrir óhæfileg ummæli um aðilja	64
Hæstaréttarmálflutningsmaður sektaður fyrir drátt á barnsfaðernismáli	310
Hæstaréttarmálflutningsmaður víttur fyrir drátt á einkamáli	341, 749
Ummæli málflytjanda um aðilja ómerkt	700
Hæstaréttarmálflutningsmaður, er valinn hafði verið samkvæmt 30. gr. skiptalaganna til þess að innheimta skuldir búa, dæmdur sekur eftir 136. gr. almennra hegningarlaga sbr. 145. gr. sömu laga fyrir heimildarlausu eyðslu innheimtufjárins í sínar þarfir í fangelsi og missi málflutningsleyfis	580

Málflutningur. Sbr. opinber mál.

Mál flutt skriflega samkvæmt 1. tölulið 38. gr. hæstaréttarlaganna	113, 270, 310, 388, 476, 481, 772
Mál flutt skriflega samkvæmt 2. tölul. 38. gr. hæstaréttarlaganna	484
Í opinberu máli var vafi um það, hvort ómerkja skyldi málsmeðferð alla og dóm í héraði. Samkomulag milli sækjanda og verjanda fyrir hæstarétti að sækja og verja þessi atriði sérstaklega, og samþykkti dómurinn það	484
Í einkamáli var það atriði, hvort heimilt væri að stefna í einu og sama máli stjórnendum félags og ritstjórum tveggja blaða til greiðslu skaðabóta fyrir ummæli í fundarsamþykkt félagsins og í blöðum ritstjórnanna um stefnanda í héraði, sótt, varið og úrskurðað sérstaklega fyrir hæstarétti	698
Með samþykki héraðsdómarans var máli þannig skipt, að það eitt var undir dóminn lagt, hvort aðili skyldi einn bera skaða eða honum skyldi skipt milli aðilja, en hitt geymt, hver skaðabótaupphæðin skyldi vera	253, 590
A stefndi B í héraði til greiðslu kaupkröfu og til viðurkenningar á sjóveðrétti í bát B til tryggingingar kröfunni. B samþykkti hvoratveggja kröfunna, og héraðsdómurinn tók þær til greina. C, sem átti samningsveð í bátnum, skaut málinu til	

hæstaréttar og krafði sjóveðréttarákvæði dóms- ins niður fellt. Þessi krafa hans var tekin til greina, með því að ekki hefði slík grein verið gerð fyrir kröfu stefnanda í héraði, að heimilt hefði verið að dæma sjóveðrétt á þeim grund- velli, og að samþykki stefnda á kröfunni hefði ekki réttlætt viðurkenningardóm um sjóveðrétt. Sjóveðréttarkröfunni vísað frá héraðsdómi vegna ónógrar málsútlistunar að því leyti	341
Sjóveðréttarákvæði niður fellt að nokkru úr héraðs- dómi, enda þótt stefndi hefði samþykkt skulda- kröfu og kröfu um sjóveðrétt, með því að nægi- lega greinargerð vantaði til réttlætningar sjóveð- réttarkröfunni	749
Staðhæfing um það, að vextir af kröfu væru reiknaðir tiltekinni upphæð of hátt, ekki talið nægilega mótmælt, og dómkrafan því lækkuð samkvæmt því	661
Mótmæli um atriði, sem þegar var getið í stefnu, kom fyrst fram í munnlegum flutningi máls í héraði. Þessi mótmæli voru ekki talin hafa komið fram nógu snemma, með því að fullt efni hefði verið til að hafa þau uppi fyrr	471
Stefndi, sem aðallega krafðist sýknu, kom fyrst í munnlega málflutningnum fram með varakröfu um vaxtareikning. Þessi krafa var ekki talin of seint fram komin	425
Ákvæði héraðsdóms um upphæð dagsektar lätin standa óbreytt, með því að aðili gerði ekki athugasemd- ir um það atriði	41
Stefnandi samþykkir kröfu stefnds um frádrátt frá kröfu sinni	64
Víttur dráttur á einkamáli	341, 749

Málshöfðun. Sbr. ákærvald.

a) Einkamál.

A hafði, meðan hann var framkvæmdarstjóri banka, lánað C járnskáp, er bankinn átti. Skápurinn, og krafa til andvirðis hans, var síðan framseldur þriðja manni, sem höfðaði mál gegn A til greiðslu á andvirði skápsins aðeins. A bauð að skila

skápnum stefnanda að kostnaðarlausu, en krafðist frávisunar eða sýknu af kröfu stefnanda. Sýknað að svo stöddu, með því að stefnda væri rétt að leysa sig undan peningakröfunni með því að skila skápnum, enda engin rök að því færð, að skápurinn væri ekki nothæfur enn	700
Með því að dómsorð um kröfu var eigi talið skipta aðilja máli, enda þótt hann væri réttur aðili, var stefndi sýknaður	249
Kröfufiliður um greiðslu í framtíðinni talinn of óákveðinn, og því vísað frá	219

b) Opinber mál.

19 mönnum stefnt með sömu stefnu. Eftir henni var þeim öllum stefnt fyrir brot á sömu — og mjög mörgum — lagaákvæðum, enda þótt sýnt væri, að þau ættu alls ekki við alla þeirra. Þetta talinn óhæfilegur málalilbúnaður. Málsmeðferð og dómur var þó ekki ómerkt af þessu, heldur þegar af öðrum ástæðum	481
Mál höfðað meðal annars eftir „26 kap.“ hegningarlaganna. Það brot, er dæma hefði átt eftir þessum kapitula, hefði varðað við 256. gr. þeirra. Kærendur höfðu kallað aftur kæru sína, og var ákærði því sýknaður í héraði að svo miklu leyti	580
A kærði B fyrir óheimila sölu á bifreið, og var B tilkynnt í lok rannsóknar út af þeirri kæru, að mál yrði höfðað gegn honum eftir „26. kap.“ hegningarlaganna, en kæran var síðan aftur kölluð, og sagt í bókun, að málið hafi eftir atvikum verið látið niður falla. Síðar kærir A B vegna ávisunar, er B hafði gefið út handa honum vegna sömu skipta, en ávisunin var ekki greidd. Í nýrri sök var enn höfðað mál gegn B eftir „26. kap.“ hegningarlaganna, án nokkurrar skilgreiningar annarar. Héraðsdómarinn virtist hafa dæmt B fyrir bifreiðasöluna, en vegna ónákvæmni í stefnunni virtist ekki hafa komið fram vörn af hendi kærða varðandi það brot. Málalilbúnaður þessi þótti svo gallaður, að málsmeðferð og dómur voru ómerkt og máli vísað heim	655

Málskostnaður. Sbr. gjafsókn, innheimtulaun.

A. Í einkamálum.

1. Málskostnaður látinn falla niður.

Máli vísað frá dómi ex officio. Málskostnaður féll niður, með því að stefndi mætti ekki fyrir dómi 113

A, er áfrýjaði fógetaúrskurði til breytinga, tapaði máli með öllu, en málskostnaður féll niður, með því að stefndu mættu ekki fyrir dómi 476

Í kærumáli samkvæmt 199. gr. laga nr. 85/1936, er kærendur unnu, féll málskostnaður niður, með því að kærendur kröfðust ekki málskostnaðar 133

Í landamerkjamáli, þar sem áfrýjandi krafðist ómerkingar og heimvísunar og fekk kröfu sína tekna til greina, var málskostnaður þó látinn falla niður 50

Skuldaskiptamál. Báðir áfrýjuðu til breytinga héraðsdómi, en aðaláfrýjandi vannur málið að mestu leyti. 64

Stefnandi fyrir hæstarétti, er áfrýjaði til breytinga, vann mál, en málskostnaður þó látinn falla niður 163, 180, 341, 351, 565, 749

Stefnandi fyrir hæstarétti, er áfrýjaði til breytinga og tapaði, þó ekki látinn greiða málskostnað 326, 425, 704

Aðaláfrýjandi tapaði máli. Hann stefndi þremur aðiljum, en þeir gagnáfrýjuðu allir til staðfestingar að öðru leyti en því, að þeir kröfðust málskostnaðar fyrir fógetarétti af aðaláfrýjanda. Málskostnaður látinn niður falla að öllu öðru en því, að tveir af aðiljum voru dæmdir til að greiða einum gagnáfrýjanda málskostnað 744

Áfrýjað til breytinga. Dómur staðfestur að nokkru leyti, en tveimur kröfuliðum vísað frá héraðsdómi 332

Gjafsóknarhafi tapar. Málskostnaður látinn falla niður, en málflutningsþóknun talsmanns greidd úr ríkissjóði 180, 219, 704

Í barnsfaðernismáli, er velta skyldi á eiði barns-

móður, skyldi málskostnaður falla niður, ef henni yrði eiðfall, en ella skyldi barnsfaðir greiða málskostnað	310
2. Aðilja, sem áfrýjaði dómsathöfn til breytinga og fékk kröfur sínar að öllu eða verulegu leyti teknar til greina, dæmdur málskostnaður 3, 41, 121, 163, 169, 232, 270, 277, 345, 388, 390, 399, 481, 590, 607, 610, 661, 676, 687,	759
3. Aðili, sem áfrýjaði dómsathöfn til breytinga, en kröfur hans voru alls ekki eða að litlu leyti teknar til greina, dæmdur til að greiða málskostnað 36, 41,83, 121, 144, 149, 173, 228, 264, 361, 471, 590, 651, 692, 700, 715, 735,	759
Aðiljar dæmdir til að greiða málskostnað in solidum	41, 173, 264, 610, 687
Áfrýjandi hafði í héraði í máli til innheimtu víxilupphæðar gert þá aðalkröfu, að skuldunautur yrði dæmdur til að við lögðum dagsektum að greiða í virkum enskum pundum, en til vara eftir gengi þeirra á greiðsludagi. Varakrafan var tekin til greina í héraði. Fyrir hæstarétti voru sömu kröfur gerðar, en aðeins varakrafan var þar tekin til greina. Skuldunautur þó dæmdur til að greiða málskostnað	753
Málskostnaður í eiðsmálum	28, 310, 379
Í máli á hendur lögreglustjóra til áritunar á námsamning var lögreglustjóri dæmdur til þess fyrir hönd rikissjóðs að greiða áfrýjanda málskostnað	345
Að skuldunautur var dæmdur til að greiða málskostnað, var í héraði rökstutt sérstaklega með því, að hann hefði ekki sannað, að hann hefði boðið greiðslu á gjalddaga	753
Sjóveðréttur í skipi einnig dæmdur til tryggingar málskostnaði	610, 749
Fundið að því, að fógæti hafði ekki lagt úrskurð á kröfu um málskostnað, fram komna fyrir fógætarétti samkvæmt 3. málsg. 185. gr. laga nr. 85/1936	351
Málskostnaður dæmdur og úrskurðaður fyrir fógætarétti	399, 772

Máli áfrýjað til staðfestingar. Áfrýjanda dæmdur málskostnaður með því að stefndi hafði veitt efni til málskots	772
---	-----

B. Í opinberum málum.

1. Aðili dæmdur sekur.	
a. Einn aðili sakfeldur og dæmdur til greiðslu sakarkostnaðar 1, 9, 33, 48, 56, 73, 77, 206, 216, 225, 243, 248, 251, 258, 273, 298, 302, 317, 369, 412, 421, 555, 572, 574, 580, 587, 599, 621, 627, 630, 642, 646, 670, 725, 728, 730, 740, 766,	769
b. Tveir eða fleiri sekir dæmdir og dæmdir in solidum til að greiða sakarkostnað 96, 261, 363, 417, 431,	558
Sakarkostnaði skipt í ákveðnum hlutföllum milli hinna sakfelldu	288
Hver greiðir sinn varðhaldskostnað	363, 431
Hver greiðir sínum talsmanni ..	288, 341, 363, 558
2. Aðili sýknaður og sakarkostnaður lagður á ríkis- sjóð 25, 59, 116, 127, 137, 154, 160, 185, 295, 322, 408, 548, 672,	694
3. Málsmeðferð í héraði og dómur ómerkt.	
Ríkissjóði gert að greiða sakarkostnað í héraði og áfrýjunarkostnað	338, 484
Ríkissjóði gert að greiða áfrýjunarkostnað sakar- innar	616, 655

Mannorð.

Maður, sem dæmdur hafði verið eftir 8. gr. laga nr. 51/1928, ekki talin fullnægja siðferðisskilyrðum til þess að mega aka bifreið, og því sviptur öku- leyfi æfilangt í sambandi við dóm fyrir áfengis- og bifreiðalagabrot	273
---	-----

Mat og skoðun. Sbr. líkur, sönnun, vitni.

Tveir dómkvaddir menn meta, hvað kosta muni að koma húsi í samningshæft ástand eftir hæsta- réttardómi frá árinu 1936	399
Tveir menn dómkvaddir í rannsókn opinbers máls til þess að rannsaka verðlag á tilteknum vörum	369

Úrskurður um það, að löggiltur endurskoðandi skuli rannsaka bækur og hag þrotamanns og staðreyna orsakir verzlunarhalla	215
Tveir menn dómkvaddir til matsgerðar um skemmdir af músagangi í leiguibúð og til mats um lækkun á leigu af þeim sökum til afnota í einkamáli ..	121
Matsmenn höfðu metið skemmdir á skipi vegna árekstrar. Viðgerðarkostnaður talinn eiga að bætast, þótt hann færi lítið eitt fram úr matsupphæð	232
Í máli vegna áfengisbruggunar var sýknað vegna skorts á upplýsingum um áfengismagn vökvans	160
Löggiltur skjaltþýðandi þýðir skeyti á erlendu máli	137
Fundið að því, að ekki var leitaðs álits kunnáttumanna um tiltekið atriði, er máli þótti skipta í opinberu máli	616
Lögreglumenn mæla veg, þar er bifreiðarslys hefur orðið, og athuga vettvang að öðru leyti ..	616, 621
Lögreglumenn lýsa hátterni manna á ölstofu og áhrifum hennar á umhverfi	351
Löggæzlumaður vottar um hæfileika manns til meðferðar bifreiðar	317
Álit bifreiðaeftirlitsmanns um fararháttu á tilteknum stað	676
Álits sérfróðs manns á bifreið og skemmdum á henni	273, 431
Athugun símastarfsmanna vegna spjalla á símastreng	417
Þýðing dulmálsskeyta framkvæmd af mönnum þar til skipuðum	137, 322, 694
Forstöðumaður stýrimannaskólans markar stað skips á sjávaruppdrátt	206, 412, 555, 574, 642, 646
Mörkun á legu skips á skipalægi og álit hafnsögu- manns um hæfilega fjarlægð milli skipa þar ..	590
Bókhaldsrannsókn vegna gjaldþrotaskipta o. fl. 369, 580, 599,	630
Rannsókn matvæla	116, 408
Áfengisrannsókn	431
Blóðrannsókn í barnsfaðernismáli	28, 379
Blóðrannsókn til að reyna áfengismagn í blóði ..	621
Álit sérfræðings um áhrif sjúkdóms á blóð manns	621
Álit lækna um áhrif sykursýki á matarlyst manna ..	431

Líksskoðun og álit rannsóknarstofu háskólans um niðurstöðu líksskoðunar	431
Líksskoðun vegna bifreiðarslyss	616
Læknisskoðun vegna kynferðissjúkdóms	431
Læknisskoðun á telpu, sem talið var, að saurlífsværk hefði verið framið á	9
Geðveikralæknir rannsakar mann til að reyna sakhæfi og eiðhæfi	9, 310
Læknisálit um kviðslit, hvort til slysa skuli talið, er skylt sé að bæta	180
Læknisálit um tíðir barnsmóður og hve nær barn gæti hafa verið getið	379
Læknisálit um meiðsl, bata og örorku 154, 277, 326, 332, 462,	676

Matvælaeftirlit.

Maður sýknaður af kæru um það, að hann hefði sett húð af kókói á bollur í stað húðar úr súkkulaði. Með því að þetta kom ekki í bága við hollustuhætti, skipti ekki máli um næringargildi og var ekki gert til þess að gabba almenning, var talið, að það væri refsilaust eftir lögum nr. 34/1936, er reglugerðarákvæði, er kærði var saksóttur eftir, styðjast við	116
Annar maður sýknaður af kæru fyrir sölu á vöru, er vera skyldi lakari en tilskilið er, með því taka og rannsókn sýnishorna af vörunni var svo ábótavant, að sönnun væri ekki hægt að byggja á því einu	403

Meðalganga.

A höfðaði mál til greiðslu skuldar og til viðurkenningar sjóveðréttar í skipi til tryggingar kröfu sinni. B gekk inn í málið í héraði til þess að mótmæla sjóveðréttarkröfunni, með því að hann átti veð í skipinu, sem hefði orðið að víkja fyrir sjóveðrétti stefnanda	163
A stefndi útgerðarmanni til greiðslu kaupkröfu og til viðurkenningar á sjóveðrétti í skipi hans. Stefndi samþykkti hvorttveggja, og var dómur í héraði kveðinn upp samkvæmt því. T,	

- sem átti samningsveð í skipinu, er varð að vikja fyrir sjóveðréttinum, er skipið var selt á nauðungarupphóði, áfrýjaði sem meðalgöngumaður til þess að fá ákvæði héraðsdóms um sjóveðrétt fellt úr gildi. Báðum aðiljum í héraði stefnt til hæstaréttar 341, 749
- Reykjavíkurkaupstaður áfrýjar sem meðalgöngumaður dómi á hendur Vestmannaeyjakaupstað, þar sem hann var skyldaður til að leggja út meðlag með óskilgetnu barni, en meðlagið hefði mátt heimta endurgreitt af Reykjavíkurkaupstað .. 651
- A, sem bæði stóð fyrir veitingum í tilteknu húsnæði og fékk hluta af ágóða af þeim, gengur inn í fógetaréttarmál við hlið gerðarbeiðanda, er krafði sér fengin umráð húsnæðisins 351
- A, er hafði í hendi farmskirteini, er hljóðaði á tiltekna vörusendingu, krafði sér afhenta vöruna með beinni fógetagerð. Skipaafgreiðslan neitaði að afhenda vöruna eftir skipun frá sendanda. Hann og þriðji maður, er greitt hafði vöruna og taldi sig raunverulega eiga hana, ganga inn í fógetaréttarmálið 744

Meðlag.

- A hafði átt óskilgetið barn með B. Síðar giftist hún C. Það er viðurkennt í málinu, að C er ófær til að framfæra barnið, og var dvalarsveit A dæmd skyld til að leggja út meðlag það með barninu, sem B, er var búsettur annarstaðar, hafði verið úrskurðað að greiða 651

Meinsæri.

- Maður, sem hafði í opinberu máli borið vitni í ákveðna átt, breytti þeim vitnisburði í gagnstæða átt fyrir dómi síðar og kvaðst þá hafa borið visvitandi rangt hið fyrra skiptið til þess að hefna sín á öðrum sökunauta. Dæmdur fyrir rangan framburð fyrir dómi 431

Neyðarréttur.

- Maður sýknaður af kæru um, að hann hefði ekið yfir lögmælt hraðahámark, með því að hann

var að flytja brunaliðsmenn á vettvang og taldi sig því eiga að hraða ferð eftir föngum	154
Skipi talið ófært að liggja á skipalægi úti á höfn í ofviðri vegna bilunar á akkerisvindu. Þess vegna í sjálfu sér talið réttmætt að leggja því við bryggju, en með því skapaðist skylda til þess að bæta spjöll á bryggjunni af völdum skipsins, eftir því sem verðmæti þess hrökk til	144

Ólögleg meðferð fundins fjár. Sjá fundið fé.

Ómerking. Sbr. frávisun, heimvisun.

a) Í einkamálum.

Dómur í landsmerkjamáli og málsmeðferð eftir tiltekið þinghald ómerkt vegna leiðbeiningaskorts af hálfu héraðsdóms, með því að greinargerð um málsatriði var ekki nægilega glögg	50
Ákvæði sjóðóms um sjóveðrétt í skipi ómerkt að öllu eða nokkru	341, 749
Ákvæði héraðsdóms um tvo kröfuliði í skaðabótamáli ómerkt og þeim vísað frá héraðsdómi Fjárnámi, er áfrýjað var með dómi, ómerkt, með því að dómi var svo breytt, að hann gat ekki lengur verið grundvöllur þess	332 481

b) Í opinberum málum.

Ákvæði um skaðabótagreiðslu í héraðsdómi ómerkt og kröfunni vísað frá héraðsdómi vegna upplýsingaskorts	363
Dómur og málsmeðferð í opinberu máli ómerkt og máli vísað heim vegna vanrækslu á rannsókn Málsmeðferð og dómur ómerkt að nokkru vegna þess að dómurinn skorti löggildingu til þess að kveða upp dóm yfir sumum sökunauta, og vegna ólöglegrar málasmsteypu um suma, enda var enn galli á málatilbúnaði, er slíku hefði mátt varða	338 484
Málsmeðferð og dómur ómerkt vegna vanrækslu um rannsókn máls	616
Málsmeðferð og dómur ómerkt vegna óglöggrar stefnu	655

Ómöguleiki.

Með því að það er ekki á valdi aðilja að afla erlends
gjaldeyris til greiðslu skuldar, heldur á valdi
gjaldeyrisnefndar og banka, og aðiljum mátti
vera þetta kunnugt, er þeir sömdu, þótti skuldu-
nautur ekki verða skyldaður til að greiða skuld
í virkum erlendum gjaldeyri, heldur aðeins í
islenzkum gjaldeyri eftir gengi hinnar erlendu
myntar, er í skuldaskirteini stóð, á greiðsludegi 753

Opinber mál. Sbr. aðiljaskýrsla, ákærvald, eftir-
grennslan brota, frestir, húsleit, málasmsteypa,
málflutningur, málshöfðun, málskostnaður, líkur,
ómerking, mat og skoðun, sönnun, vitni.

Fundið að drætti af hendi dómara eða framkvæmdar- valds á opinberu máli	160, 484,	580
fyrir sjóveðréttinum, er skipið var selt á nauð- Hæstaréttarmálflutningsmaður vittur fyrir drátt á opinberu máli		412
Héraðsdómari vittur fyrir harðyrði í garð sökunauts í varðhaldsúrskurði og fyrir það, að hann hafði ekki veitt ákærða kost á að sjá „ákæruskjal“ eitt, er maður, er fengin var til að grafast fyrir um brot, hafði samið og sent dómaramum		185
Mjög fundið að gerðum héraðsdómara bæði um rannsókn, málshöfðun og málasmsteypu		484
Fundið að því, að blóðrannsókn var ekki þegar gerð á ölvuðum bifreiðarstjóra		769
Fundið að því, að héraðsdómari lét ekki löggiltan endurskoðanda rannsaka bókhald ákærða 295,		599
Fundið að því, að dómari eiðfesti ekki vitni og ein- angraði ekki vitni, sem hafði breytt verulega skýrslu, er það hafði áður gefið, og játað sig hafa skýrt visvitandi rangt frá fyrra skiptið ..		431
Það er talið aðfinnsluvert, að dómari eiðfesti vitni án samprófunar við kærðu, og að þeir voru ekki kvaddir til að vera við eiðfestingu		558
Að því fundið, að dómari hafði ekki spurt vitni um það, hvað því og kærða hefði farið á milli		298
Fundið að því, að vitni höfðu ekki verið spurð um staðreyndir í sambandi við brot kærða		317

Að því fundið, að ekki var rannsakað, í hvaða skyni vitni hefðu aflað sér vitneskju um áfengissölu kærða	258
Héraðsdómari úrskurðaður skyldur til að leita ræki- legri upplýsingar í opinberu máli 54, 141,	215
Jafnframt ómerkingu á málsmeðferð og dómi og heimvísun máls var bent á ýms atriði, er ræki- legar þyrfti að rannsaka, er málið yrði tekið fyrir af nýju í héraði	655
Í opinberri rannsókn, er dómari virðist þó ekki hafa gert sér glögg, að væri þess eðlis, var sá, er raunverulega var hafður fyrir sök, spurður sem vitni. Þetta óbeinlinis vítt af hæstarétti	712

Orsakasamband.

Aðili, sem meiðzt hafði í bifreiðarslysi, fekk mislinga eftir að hann hafði verið á sjúkrahúsi vegna meiðslanna, og komst því síðar heim til sín en ella mundi. Í skaðabótamáli vegna bifreiðarslyssins gerði aðili kröfu til bóta fyrir þannig lengda dvöl sína utan hemilis, en krafan var ekki tekin til greina, með því að ekki var talið slíkt samhengi milli slyssins og mislinganna, að bifreiðar-eiganda væri skylt að greiða kostnað af dvöl vegna þeirra	326
--	-----

Refsingar. Sbr. réttarfarssæktir.

1. Almenn um refsingar.

Gæzluvarðhald látið koma í stað refsingar	9
Áfengissala vegna atvinnuleysis og fjárhagsvandráða. Þetta ekki tekið til greina um ákvörðun refsingar	1
Í sama máli var A dæmdur í refsivist eftir 213. gr. almennra hegningarlaga og í sektir fyrir áfengis- og bifreiðalagabrot. Þar á móti var annar ákærði, er brotið hafði almenn hegningarlög og bifreiðalög, að eins dæmdur til refsivistar	431
Bæði refsivist og sektir dæmdar fyrir ólöglega áfengissölu 1, 33, 48, 216, 225, 243, 248, 258, 725, 740,	766
Slökkviliðsstjóri sýknaður, þótt hann hefði haft ill orð við lögregluþjóna, með því að þeir höfðu	

veitt efni til aðfinninga af hans hálfu, en hann
í afakanlega æstu skapi 672

2. *Einstakar refsitegundir.*

- a. Sektir dæmdar 1, 33, 48, 56, 77, 206, 216, 225, 243,
248, 258, 261, 273, 317, 369, 412, 417, 421, 431,
555, 558, 572, 574, 587, 621, 642, 646, 725, 728,
730, 740, 766, 769
- b. Einfalt fangelsi dæmt 599
- c. Fangelsi við venjulegt fangaviðurværi dæmt 1,
9, 33, 48, 73, 96, 216, 225, 243, 248, 258, 298, 431,
580, 627, 630, 725, 740, 766
- d. Fangelsi við vatn og brauð dæmt í héraði, en
breytt í hæstarétti i fangelsi við venjulegt fanga-
viðurværi 630
- e. Betrunarhúsvinna dæmd 251, 302, 363
- f. Upptaka eigna. Afli togara og veiðarfæri gerð
upptæk fyrir fiskveiðibrot 56, 206, 412, 421, 555,
574, 642, 646, 728
- g. Svipting réttinda:
Maður sviptur rétti til að reka eða stjórna fyrir-
tæki samkvæmt 8. gr. laga nr. 25/1929 630
Hæstaréttarmálflutningsmaður sviptur málflutn-
ingsleyfi 580
Bifreiðarstjóri sviptur ökuleyfi 261, 273, 317, 431,
558, 621, 730, 769

Réttarfar. Sjá aðild, aðiljaskýrsla, áfrýjun, dómar,
dómarar, eiður, frávisun, frestir, gagnkröfur,
heimvisun, líkur, málasmsteypa, málflutnings-
menn, málflutningur, málshöfðun, málkostnað-
ur, mat og skoðun, ómerking, opinber mál, rétt-
arfarssektir, sáttir, sjódomsmál, skjöl, stefnur,
sönnun, útivist aðilja, varnarþing, vitni.

Réttarfarssektir.

- Aðili dæmdur i sekt fyrir ósæmileg ummæli um gagn-
aðilja sinn 83, 113
- Hæstaréttarmálflutningsmaður dæmdur i sekt fyrir
óhæfileg ummæli um aðilja 64

Hæstaréttarmálflutningsmaður sektaður fyrir drátt á opinberu máli	417
Hæstaréttarmálflutningsmaður sektaður fyrir drátt á barnsfaðernismáli	310
Ekki talin ástæða til að sekta málflytjendur eða aðilja fyrir orð, er þeir höfðu haft hverir um aðra ..	744
Ummæli málflytjanda um aðilja dæmd dauð og ómerk	83
Réttarfarssækt í héraði dæmd bæjarsjóði, en í hæstarétti er þessu þannig breytt, að hún skuli renna í ríkissjóð	83

Sakamál. Sjá opinber mál.

Það, að brotamaður var drukinn, er hann framdi brot, ekki látið skipta máli um refsingu	302
Maður, er sakaður var um lostaverk við telpur, var settur á geðveikrahæli til rannsóknar, en hvorki talinn fáviti né geðveikur	9

Saknæmi. Sbr. ásetningur, gáleysi, skaðabætur.

Sýknað af kærú um togaranjósnir, með því að skeyti, er sökunautur sendi togara og geymdi fregn um ferð varðskipa, ekki talið sent í því skyni, að það yrði notað til lögbrota, og ekki talið, að kærði hefði haft ástæðu til að ætla, að svo yrði gert	322
--	-----

Samaðild.

Sameigendur húss, er gefið höfðu út skuldabréf með veði í húsinu, krefja sér í félagi fengin umráð bréfsins, sem gagnaðili hafði haft í vörzlum sínum og vildi ekki skila	476
---	-----

Samningar. Sjá ábyrgð, afsal, farmsamningar, húsaleiga, kaupsamningar, loforð, ómöguleiki, skuldir, skuldamál, veð, verksamningar, vinnusamningar.

Vinnusamningur talinn þegjandi framlengdur til óákveðins tíma	36,	169
Kaupstaður, sem endurgreitt hafði $\frac{2}{3}$ hluta af fata-kaupastyrk, er annar kaupstaðar hafði veitt		

berklasjúklingi, eigi talinn hafa með þessum hætti bakað sér framfærsluskyldu á sjúklingnum frammar en lög stóðu til	149
--	-----

Samningssekt.

500 króna „sekt“ lögð við samningsrofum. Skilyrði til heimtu þeirrar sektar eigi talin vera, með því að aðferð aðilja var að nokkru eigi samningsrof, og að nokkru þótti sækjandi hafa fyrirgert rétti sínum til heimtu sektar	36
--	----

Samvinnufélög.

Útgerðarsamvinnufélag hafði fengið niðurfærslu á skuldum sínum samkvæmt lögum nr. 99/1935. Félagar, sem samkvæmt samþykktum félagsins ábyrgðust skuldir þess in solidum, taldir bera þá ábyrgð áfram samkvæmt 21. gr. téðra laga ..	173
Útgerðarsamvinnufélag talið bókhaldsskylt, og forstjóri þess því dæmdur sekur um óreiðu í bókhaldi samkvæmt 2. málsg. 264. gr. almennra hegningarlaga	630

Sáttir.

Mál, er sækja mátti sem víxilmál, sótt og varið sem almennt mál að undan genginni sáttatilraun ..	661
---	-----

Sektir. Sjá refsingar, réttarfarssektir.

Siglingar. Sjá farmsamningur, farmskirteini, sjó-dómsmál, sjóveð, skip.

Símar.

Maður dæmdur í sekt fyrir það, að hann hafði látið rífa upp götu, þar sem símastrengur var niður grafinn, án þess að gera réttum aðilja við vart. Verkamaður hans dæmdur í sekt fyrir spjöll á símastrengnum, er verk hans var talið hafa valdið	417
--	-----

Sjódómsmál.

Mál út af árekstri skipa	232, 590
Mál til bóta fyrir spjöll á bryggju, er skip olli ..	144

Mál til innheimtu vöruskuldar, er skuldheimtandi taldi tryggða með sjóveðrétti í skipi	163
Mál um ráðningu vélstjóra á skip og bætur fyrir rof á ráðningarsamningi	228
Mál til innheimtu kaupkröfu sjómanna ..	341, 610, 749

Sjóveð.

Sjóveðréttur viðurkenndur í söluverði skips til trygg- ingar andvirði kola, er keypt voru í Englandi og talið var, að skipstjóri hefði, er skipið var þar í höfn, beðið sækjanda að útvega. Þar á móti var hrundið kröfu um sjóveðrétt til trygg- ingar greiðslu á andvirði annara hluta, er ekki var talið sannað, að stefnandi hefði látið í té að beiðni skipstjóra	163
Sjóveðréttur í skipi viðurkenndur til tryggingar greiðslu á skaðabótum vegna árekstrar skipa ..	232
Sjóveðréttur í skipi viðurkenndur til tryggingar kaup- kröfu	610, 749
Þar sem sjóveðréttur er viðurkenndur með dómi til tryggingar kröfu, er hann og látinn taka til málskostnaðar þess, er þeim er dæmt að greiða, sem viðurkenninguna þolir	163, 232, 610, 749
Sjóveðréttur viðurkenndur í 6,4 tonna bát til trygg- ingar kaupkröfu háseta	610
Viðurkenning stefnds á kröfu og samþykki á því, að henni fylgdi sjóveðréttur, ekki talið nægilegt til dómsviðurkenningar á sjóveði. Auk þess verður að koma fram glögg greinargerð um kröfuna, er sýni, að hún sé ein þeirra krafna, sem tryggð- ar eru að lögum með sjóveði	341, 749

Sjúkrasamlög.

Bæjarsjóður sýknaður af kröfu þurfalings um greiðslu á sjúkrasamlagsgjaldi fyrir hann um liðinn tíma, með því að þurfalinginn, enda þótt hann teldist réttur aðili málsins, skipti það ekki lengur máli. Kröfu um viðurkenningu á greiðsluskyldunni eftir höfðun málsins og síðan, meðan aðili væri á sveitarframfæri, visað frá dómi vegna þess, að hún væri of óákveðin	219
--	-----

Skaðabætur.*a) Vegna vanefnda á samningi eða
slikra sambanda*

Samningssekt var ákveðin í vinnusamningi í bóta- stað. Kröfu um greiðslu hennar var hrundið, með því að önnur ástæðan fyrir greiðsluskyldu þótti vera röng, en hin, um vanefndir á kaupgreiðsl- um, þótti ekki geta komið til greina, af því að stefnandi hafði tekið fyrirvaralaust við eftir- stöðvum kaupsins eftir að hann var farinn úr vinnunni	36
Kröfu aðilja um bætur fyrir það, að honum hefði verið sagt upp fjórum mánuðum fyrr en lög- legt hefði verið samkvæmt samningi aðilja, hrundið, með því að eldri samningur hefði verið endurnýjaður til óákveðins tíma og almenna uppsagnarákvæðið í honum um þriggja mánaða fyrirvara ætti hér við, en þann fyrirvara hafði aðili fengið	36
Aðilja dæmdar bætur fyrir uppsögn vinnu með of skömmum fyrirvara	169

b) Skaðabætur utan samninga.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs sýknaður í héraði af kröfu um bætur fyrir það tjón, en synjun gjald- eyris- og innflutningsnefndar á innflutningsleyfi aðilja til handa hefði bakað honum, með því að nefndin hefði í skiptum sínum við aðilja haldið sig algerlega innan verkahringis síns. Fyrir hæsta- rétti var ekki lagður dómur á málið að efni til, með því að því var þar vísað frá dómi	113
Skaða, er skip olli á bryggju, skipt milli skipseiganda og eiganda bryggju vegna þess að fyrirsvars- mönnum beggja mátti að nokkru um skaðann kenna	144
Skaða af árekstri skipa skipt milli eigenda skipanna, með því að stjórnarmenn á báðum voru taldir eiga sök á árekstrinum	232, 590
Eiganda bifreiðar dæmt að greiða farþegum vegna bifreiðarslyss bætur fyrir læknishjálp, þjáning-	

ar, fataspjöll, lýti, örorku, spítalavist og dvöl utan heimilis eftir hana og atvinnutjón	277
Eigandi bifreiðar dæmdur til að greiða farþega vegna bifreiðaslyss bætur fyrir læknishjálp og fataspjöll. Vegna skorts á upplýsingum um aðra kröfuliði var þeim vísað frá héraðsdómi	332
Eigandi bifreiðar dæmt að greiða farþega vegna bifreiðarslyss bætur fyrir sjúkrahússvist, læknishjálp, fataspjöll, þjáningar og lýti. Kröfu um vinnutapsbætur og bætur fyrir lengda dvöl frá heimili vegna mislinga ekki talið unnt að taka til greina	326
Eigandi bifreiðar dæmt að greiða bætur fyrir það, að bifreið hans var ekið á mann. Bæta skyldi sjúkrakostnað á spítala og á heimili aðilja, læknishjálp, fataspjöll, spjöll á reiðhjóli, þjáningar og atvinnutjón, en skaðanum var skipt vegna nokkurs varkárnskorts af hálfu bótakrefjanda	676
Bifreiðareigandi dæmt að greiða skaða, er vegfarandi á götu hlaut af því, að bifreið hans var ekið á hann. En með því að slysið mátti kenna óvarkárni beggja, var skaðanum skipt	253
A ók á B að nóttu til. Í opinberu máli var A sýknaður af refsikröfu, með því að þar var ekki sönnuð sök á hann. Í skaðabótamáli á hendur eiganda bifreiðarinnar var hins vegar ekki sannað, að slysið hefði hlotið að vilja til þrátt fyrir alls kostar varkárni ökumanns, og ekki heldur neitt um það sannað, að B hefði átt sök á slysinu. Þess vegna talið, að honum bæri <i>vegna þess</i> fullar bætur fyrir atvinnutjón, missi líkamskrafta og andlegrar heilbrigði, auk lækningakostnaðar, en með því að hann var talinn hafa hegðað sér óhæfilega eftir að hann var kominn á fætur og þar með seinkað bata sínum, þá var bótahæðin ákveðin með hliðsjón þar af	462
Tveir menn dæmdir in solidum til að greiða bætur fyrir spjöll á símastreng, bæði sá, er lét framkvæma verk það, er olli spjöllunum, og hinn, er verkið sjálft vann	417

Þrír menn, er keypt höfðu þjófstolna muni af ung- lingi, dæmdir hver um sig til að greiða andvirði þess, er þeir höfðu keypt og ekki var komið til skila	288
Skaðabótakröfu vegna húsbrennu vísað frá héraðs- dómi, með því að talsmaður eins hins ákærða mótmælti henni og eigi var gerð nægilega skýr grein fyrir henni	363

Skattar. Sjá útsvör.

Skilyrði.

Aðili, er kvað ráðningu vélstjóra á skip hafa verið með ákveðnu skilyrði, eigi talinn hafa sannað, að skilyrðið hefði verið sett	228
--	-----

Skip. Sbr. mat og skoðun, sjóveð.

Skipstjóri, er stjórnaði bát annars manns, sýknaður af kröfu um greiðslu kostnaðar af viðgerð hans, með því að ekkert benti til þess, að hann hefði tekið á sig ábyrgð á þeirri greiðslu	481
Sjóveð eigi talið bundið við skip, er lögskrá skuli skipverja á, og sjóveð því viðurkennt í 6,4 tonna báti til tryggingar kaupi háseta	610
Sjóveðréttur viðurkenndur í skipi .. 163, 232, 610,	749
Skaða af árekstri skipa skipt vegna sakar hjá stjórn- endum beggja	232, 590
Aflatjón, sem áætlað var af árekstri skips á annað, hér við land, bætt, en ekki það aflatjón, er áætl- að var, að skipsútgerðarmaður biði af því, að skipið gat ekki þegar farið á veiðar við Noreg, með því að upplýsingar vantaði um arðvænleika þeirra fiskveiða, er þar skyldu stundaðar	232
Viðgerð á skemmdum, er skip hlaut af árekstri, fór lítið eitt fram úr áætlun. Sá mismunur bættur, með því að hann nam ekki miklu, borið saman við heildarupphæð matsins	232
Skipstjóri talinn hafa sýnt af sér vanrækslu með því að leita ekki fyrirmæla hafnarvarðar um lagn- ingu skips við bryggju og með því að hverfa frá skipi sinu í ofviðri, er því hafði verði lagt við þá bryggju	144

Skipti. Sbr. gjaldprotaskipti.

Innheimtumaður útistandandi skulda bús, er innheimtan var falin samkvæmt 30. gr. skiptalaganna, talinn opinber trúnaðarmaður. Hæstaréttarmálflutningsmaður, er heimildarlaust hafði eytt slíku innheimtufé, talinn sekur við 136. sbr. 145. gr. almennra hegningarlaga	580
--	-----

Skírlífisbrot.

Maður dæmdur sekur um lostaverk við telpur 8, 12 og 13 ára gamlar	9
---	---

Skjalþýðendur. Sjá mat og skoðun.**Skjöl. Sbr. mat og skoðun, sönnun.**

Skýrsla yfirmanna varðbáts um togaratöku talin opinber skýrsla og hafa sönnunargildi sem slíkar skýrslur	206
Löggæzlumaður bifreiða á vegum úti gefur vottorð um hæfileika og framkomu bifreiðarstjóra fyrr og síðar, er kærður var fyrir áfengis- og bifreiðalagabrot	317
Vottorð veðurstofu	590
Leiðarabók skips	144, 590

Skólanefnd.

Skólanefnd Reykjavíkur talið óheimilt að ráða svenefndan „yfirkennara“ við barnaskóla í Reykjavík, og bæjarsjóður var því sýknaður af kaupkröfu þess, er þannig var ráðinn til þessa starfa	704
---	-----

Slysatrygging.

Slysatrygging ríkisins talið óskyldt að greiða bætur vegna kviðslits, með því að það var ekki að áliti tveggja sérfróðra lækna talið til þesskonar slysa, er bæta skyldi	180
--	-----

Skuldabréf.

Talið heimilt að afhenda útgefanda veðskuldabréfs, er gefið hafði verið út öðrum manni til ráðstöfunar, bréfið með beinni fógetagerð	476
--	-----

Skuldajöfnuður.

A skyldi fá afsal að fasteign gegn meðal annars útgáfu veðskuldabréfs með tiltekinni upphæð, en til frádráttar henni var honum heimilað að nota ýmsar kröfur, er ákveðnar voru með mati eða tilteknar af hæstarétti eða fógeta	399 sbr.	772
Í skuldamáli út af félagsútgerð fram færðar ýmsar kröfur til skuldajafnaðar		64

Skuldir, skuldamál. Sbr. gjalddagi, greiðsla, loforð, skuldajöfnuður.

Skuld talin fallin í gjalddaga vegna vanskila	3,	715
Mál út af félagsútgerð		64
Félag sýknað af kröfu um greiðslu á beituúttekt til báta þriðja manns, er einn félagsmanna hafði haft umsjón með, með því að ekki var sannað, að félagið hefði nokkurn tíma orðið ábyrgt á þeirri skuld		83
Kaupstaður sýknaður af kröfu um greiðslu útfarakostnaðar berklasjúklings, er andaðist á berkla-hæli, með því að annar kaupstaður var talinn hafa orðið framfærslusveit sjúklingsins, er hin nýju framfærslulög komu til framkvæmda		149
Þrír aðiljar dæmdir til að greiða in solidum ýmsan viðgerðarkostnað á rafmagnsstöð til þess, er upphaflega hafði gert stöðina og látið efni í té, með því að viðgerðirnar voru ekki taldar hníga undir ábyrgð þá, er hann hafði tekið á stöðinni		264
Aðili, sem ekki hafði mætt í héraði og verið sýknaður þar vegna þess, að stefnandi var ekki talinn hafa fært sönnur á skuldakröfu sína, dæmdur til að greiða skuldina samkvæmt kröfu stefnanda, með því að ekkert kom fram í málinu, er ekki mætti samrímast henni		388
Stefndur í héraði dæmdur til greiðslu innieignar, er H krafði hann um, með því að stefndur, sem tjáði sig hafa greitt til þriðja manns, fekk ekki sannað, að sá maður hefði haft heimild til þess að taka við greiðslunni		425
Farmsendandi dæmdur til að greiða farmflytjanda		

hluta af farmgjaldi, sem hann taldi sig hafa haft rétt til að halda eftir vegna vanefnda á farmsamningnum	471
Skipstjóri sýknaður af kröfu um viðgerðarkostnað á bát annars manns, með því að ekkert benti til, að hann hefði gerzt ábyrgur um greiðslu á þeim kostnaði	481
Sýslunefnd sýknuð af greiðslu kröfu bæjarstjórnar um tillag til spítala, með því að forsendur þær, er tillagið var veitt á, voru brostnar	565
Háseta og skipstjóra á bát dæmt kaup með sjóveðrétti í bátnum	610, 749
Sýslunefnd dæmd samkvæmt ábyrgðarskuldbindingu sinni f. h. sýslunnar til þess að greiða skuld, er undir ábyrgðina hneig	661
Tveir verksalar dæmdir til að greiða manni, er tók að sér hluta af verki því, er þeir höfðu skuldbundið sig til að vinna, ýms verk, með því að sú varnarástæða þeirra, að þau væru þeim óviðkomandi, var ekki talin á rökum byggð	687
Aðili sýknaður af kröfu um að greiða skuld í virkri erlendri mynt, með því að báðum aðiljum hlaut að vera það ljóst, er skuldbindingin varð til, að skuldunautur hafði það ekki á valdi sinu vegna réttarákvæða þeirra, er í gildi voru um gjald-eyrismál	753
Eiganda bifreiðar, er komið hafði verið til viðgerðar eftir slys af vátryggjanda hjá A, talinn hafa með framkomu sinni gagnvart A tekizt á hendur persónulega ábyrgð á greiðslu viðgerðarkostnaðarins	759

Skuldskeyting.

Ákvæði í kaupsamningi um það, að kaupandi skyldi til þess að fá afsal að eign taka að sér tilteknar veðskuldir á eigninni, talið fullnægt með yfirlýsingu kaupanda þar um í afsali eða í bókun fyrir fógetarétti, en að yfirlýsingar veðhafa um samþykki þeirra á skuldskeytingunni þyrfti ekki. Þetta talið venju samkvæmt og eðli málsins, eins og á stóð	399
---	-----

Stefna.

Í héraðsstefnu í opinberu máli var öllum hinum stefndu stefnt til refsingar eftir sömu réttar-
ákvæðum, enda þótt sýnt væri, að einungis nokk-
ur þeirra ætti við suma og öll þeirra við engan
hinna stefndu. Þetta talið mjög aðfinnsluvert ... 484

Sveitarstjórn. Sjá fátækraframfærsla.

Svik. Sjá fjársvik.

Sönnun, sönnunarbyrði. Sbr. líkur, mat og skoð-
un, vitni.

a) Einkamál.

Lánardrottinn, er tók við afborgun upp í skuld sína, eigi talinn hafa sannað, að hann hefði slegið nokkurn varnagla um það, að vanskil skuldnauts mundu allt að einu verða talinn honum til óhags	3
Staðhæfing um það, að kaup á hlutabréfi hefði verið byggt á ákveðinni forsendu, eigi tekin til greina, með því að staðhæfingin var ósamrímamleg stofnsamningi félagsins	36
Staðhæfingar aðilja um notkun salts til verkunar- sildar og um rýrnun hennar, svo og um ýmsa aðra liði, ekki talið hnekk af gagnaðilja, og voru kröfur hans teknar að því leyti til greina, með því að staðhæfingarnar þóttu sennilegar	64
Sá aðili, er byggði rétt á samningsrofum, fékk ekki sannað þau, og krafa hans var því ekki tekin til greina að því leyti	64
Aðili, er taldi sig hafa greitt ákveðnar upphæðir í útflutningsgjöld af vöru, ekki talinn hafa sann- að það, nema að nokkru leyti	64
Aðili, er taldi sig hafa unnið verk í þarfir útgerðar, er hann rak í félagi við B, ekki talinn hafa sannað, að hann ætti endurgjald fyrir það eftir félagssamningi aðilja	64
Ekki talið sannað, að B hefði með athöfnum sínum eða aðgerðaleyzi bakað sér ábyrgð á skuld C við D	83

Aðili ekki talinn hafa sannað, að nokkur hluti af vörum, er hann lét útgerðarmanni í té, hefði verið af höndum inntur eftir ráðstöfun skipstjóra, og var sjóveðréttur í skipi að því leyti ekki viðurkenndur	163
Umsögn verzlunarráðs og verzlunarmannafélags um uppsagnarfrest verzlunarmanna lögð til grundvallar um venju í þeim efnum	169
Forstjóri útgerðarfyrirtækis kvað A hafa verið ráðinn með sérstökum skilyrðum og að venju samkvæmt hefði hann orðið að setta sig við tiltekna breytingu á vinnusambandi þeirra. Þetta var hvorugt sannað gegn neitun A, og var því krafa hans tekin til greina	228
Áætlun um aflatjón skips vegna viðgerðar á skemmdum af árekstri tekin til greina að því leyti sem hún varðaði veiði hér við land, en ekki að því leyti sem hún snerti veiði við Noreg, með því að greinargerð vantaði um arðvænleika veiða þar	232
Í skaðabótamáli vegna bifreiðarslyss voru bætur dæmdar, með því að ósannað var, að slys hefði hlotið að vilja til, þótt allrar varúðar hefði verið gætt	277, 326, 332, 462
Bætur dæmdar vegna bifreiðarslyss, með því að ekki var sannað, að slys hefði hlotið að vilja til, þótt bifreið hefði verið fyrr stöðvuð, og ekki sannað, að ómögulegt hefði verið að gera það	253
Krafa um bætur fyrir fataspjöll vegna bifreiðarslyss tekin til greina sakir þess, að vafalaust mátti telja, að slík spjöll hefðu orðið 277, 326, 332,	676
Krafa um bætur til handa hjónum einnig fyrir tap vegna fjarvistar frá heimili sínu sakir bifreiðarslyss tekin til greina, með því að gera þótti mega ráð fyrir því, að slík fjarvist hefði bakað þeim tap	277
Aðiljar deildu um ábyrgð verksala á vél o. fl. Verkataka, er sannur þótti vera um vanhirðu á vél o. fl., talinn eiga sem vörzlumaður vélar að sanna, að bilanir á henni stöfuðu af atvikum, sem verk-sali bæri ábyrgð á	264

Ekki talið sannað, að banki hefði tekið við bréfi fyrir en viðtökustimpill hans á því sýndi, þrátt fyrir gagnstæða skýrslu bréfberans. Skýrsla aðilja um andvirði fisks, er bankinn seldi, en aðili hafði rétt yfir samkvæmt farmskrá, lögð til grundvallar, með því að henni var ekki hnekktt	390
K, sem greiddi innieign B til C í þeirri trú, að C hefði heimild til að taka við greiðslunni, fékk ekki sannað þetta, og var því dæmdur til að greiða innieignina	425
Með því að skýrslur bifreiðarstjóra í opinberu refsimáli gegn honum um atvik að bifreiðarslysi þóttu ekki verða lagðar til grundvallar í skaðabótamáli, er sá höfðaði, sem fyrir slysi varð, var eigandi bifreiðar dæmdur til greiðslu skaðabóta	462
Það talið sannað, að veðskuldabréf, sem A og B höfðu gefið út og C hafði tekið við, hefði verið gefið út honum til ráðstöfunar til að afla fjár til húsbýggingar, er hann hafði á hendur tekizt fyrir þá, og þegar fyrir það var girt, að sú ráðstöfun yrði gerð, þá var C talið skylt að skila þeim bréfinu	476
Talið sannað, að stjórnarmenn tveggja skipa, er rákust á, ættu báðir sök á árekstri	590
Maður, sem heimilisfastur var erlendis, en átti hér húseign, sem hann skyldi svara útsvari af, talinn hafa sannað með rekstrarreikningum húseignarinnar, að hún hefði engan hreinnað gefið honum það ár, er máli skipti	607
Skýrsla eins vitnis um atvik, ásamt líkum um það, að því væri svo farið sem vitni og aðili sagði, talin næg sönnun	687
Stefnandi, sem krafði þann, er standa átti skil á lánuðum peningaskáp, andvirðis hlutarins, með því að nú væri hann orðinn ónothæfur, ekki talinn hafa leitt sönnur að þeirri staðhæfingu, og gagnaðili hans var því sýkn dæmdur að svo stöddu af kröfu hans	700
Skýrslu bifreiðarviðgerðarmanns um geymsluhátt bifreiðar, sem ekki var leyst út á réttum tíma, ekki talið hnekktt af stefnda í héraði	759

b) Opinber mál.

Vitnisburður tveggja telpna, sem sögðust samtímis og að hvorri annari ásjáandi hafa orðið fyrir lostaverkum manns, talin næg sönnun um athæfi hans	9
Vitnisburðir annara telpna, ásamt skýrslum vitna, er ekki báru beint um þau atvik, er sanna átti, taldir næg sönnun um misbrúkun sökunauts á telpunum	9
Skýrslur þriggja annara telpna um misbrúkun sökunauts á þeim eigi taldar sanna nægilega sekt sökunauts að því leyti	9
Með því að virðing hafði ekki farið fram á stolnu reiðhjóli, þótti ekki sannað, að það hefði verið 30 króna virði, og sökunautur var því sýknaður, með því að sá, er stolið hafði verið frá, hafði ekki krafizt málshöfðunar	25
A sýknaður af kæru um hlutdeild í netjatöku, með því að sannað var, að hann hefði ekki verið með í þeim róðri, er sonur hans tók netin, og af kæru um það, að hann hefði slegið eign sinni á segl, með því að ekki var talið útilokað, að hann hefði mátt telja sig hafa fengið seglið með skipi, er hann keypti á uppboði	96
Skipstjóri og loftskæptamaður á togara kváðust hafa fengið skæpti frá togara, er kærði hafði umsýslu með, en með því að vitnisburðirnir voru ónákvæmir um efni skæptanna og um það, hve nær þau voru send, þótti ekki fram kominn nægileg sönnun fyrir sekt kærða	137
Sýknað af kæru um togaranjósnir, með því að skýrslu sökunauts um það, að upplýsingar hans til erlends skipstjóra um ferð varðskipa hefði ekki verið gefin í ólöglegum tilgangi, þótti ekki ósennileg	322
Skýrsla loftskæptamanns á togara um skæptasendingar sökunauts til togarans eigi talin sanna sekt sökunauts gegn neitun hans og skipstjóra	694
Í refsímáli út af bifreiðarslysi var bifreiðarstjóri einn til frásagnar um atvik, svo að leggja varð skýrslu hans til grundvallar um atvik af því, og leiddi hún til sýknu hans	154

Skrifstofustjóri i banka sýkn dæmdur af ákæru um þjófnað eða sviksamlegt athæfi, með því að engar sannanir fengust um sekt hans	185
Í máli til refsingar fyrir ólöglega áfengissölu þóttu áfengiskaup kærða, skýrslur einstakra vitna um áfengiskaup hjá honum og fyrri refsidómar á hendur honum o. fl. nægileg sönnun um sekt hans	243
B dæmdur sekur um þjófshilmingu, með því að hann hafði um tíma keypt vörur af pilti, er hann vissi, að var sendisveinn, undir búðarverði og kvað sig hafa grunað, að vörurnar væru ekki vel fengnar	288
Í máli til refsingar fyrir brot á fyrirmælum um matvæli þótti sýnishornatöku og rannsókn svo ábótavant, að ekki þótti byggjandi refsidómur þar á	408
A talinn hafa með uppgreftri götu valdið spjöllum á niðurgröfnum símastreng, með því að útilokað þótti, að spjöllin gætu stafað af öðrum orsökum	417
Með framburði vitna, er þó ekki vitnuðu um samtímis athuguð atvik, líkskoðun og að nokkru játningum sökunauta þótti sannað, að þeir hefðu með aðbúð og atlæti við vinnustúlku sína gerzt sek um brot, er varðaði við 213. gr. almennra hegningarlaga	431
Vitni bera um látæði og útlit manns. Hann talinn ölvður samkvæmt því, þrátt fyrir neitun sína	558
Skýrsla lögreglumanna, er tóku bifreiðarstjóra, er ekið hafði á annan bíl, um útlit hans og hátterni, blóðrannsókn, akstur hans og játning hans um áfengisneyzlu, þótti nægileg sönnun um ölvun hans	621
Einn lögregluþjónn hermdi, hvaða orð A hefði við hann haft, en tveir lögregluþjónar, er við voru staddir, gátu ekki borið um það ákveðið. Ekki talið sannað, að A hefði viðhaft nákvæmlega þau orð	672
Ölvaður bifreiðarstjóri talinn hafa ekið bifreið áleiðis frá Baldurhaga til Reykjavíkur, með því að öðrum var ekki til að dreifa, eftir því sem fram var komið	730
Staðarákvörðun varðskipsforingja og tveggja stýri-	

manna talin næg sönnun um landhelgibrot, enda þótt togaraskipstjóri samþykkti hana ekki	412
Staðarákvarðanir varðskipsmanna lagðar til grundvallar gegn staðarákvörðunum togaraskipstjóra, er ekki fengu staðizt	555, 574
Mælingum varðskipa og togaraskipstjóra bar ekki saman, en hvorugur vefengdi annars mælingar. Varðskipsforingi taldi ósamræmið stafa af mismun á sjókortum, en skýrslur hans voru lagðar til grundvallar	421

Tékkar.

Maður dæmdur til refsingar eftir 259. gr. almennra hegningarlaga fyrir útgáfu tékka, án þess að innstæða væri fyrir til innlausnar þeim	630
---	-----

Togaranjósni.

Sýknun af kæru um togaranjósni vegna sannanaskorts	137, 694
Maður sýknaður af kæru um togaranjósni, enda þótt hann hefði sent togara skeyti, er geymd í upplýsingar um varðskip, með því að skeytið taldist ekki hafa verið sent í ólöglegum tilgangi, og aðili ekki talinn hafa þurft að gera ráð fyrir því, að það yrði notað ólöglega	332

Tolllagabrot.

Maður dæmdur sekur um afhendingu á framleiðsluvörum sínum eða þess fyrirtækis, er hann stjórnaði, til sölu, án þess að tollur væri af þeim greiddur, svo og fyrir brot á reglum um bókhald varðandi framleiðsluna	369
Maður dæmdur í sekt fyrir innflutning vöru án þess að hann ætlaði sér að greiða af henni toll, en þrefaldan toll af vörunni þótti honum ekki verða dæmt að greiða, með því að ekki var vitað, hvort vörunar yrðu afhentar kærða	77

Umboð.

Það af vöruúttekt til togara í Englandi, er telja mátti, að skipstjóri hefði beðið um handa skipi sínu, talið tryggt með sjóveðrétti í skipinu, en það,	
---	--

sem talið var í té látið að ráðstöfun skipseig- anda, ekki talið þannig tryggt	163
A greiddi innieign B hjá sér til C í þeirri trú, að C hefði heimild til að taka við greiðslunni. Þetta gat A ekki sannað, og var því dæmdur til að greiða B	425
Frankvæmdarstjórum Útvegsbankans talið heimilt að framselja eignarrétt að peningaskáp, er fyrrver- andi framkvæmdarstjóri Íslandsbanka hafði lán- að, en ekki bótakröfu, byggða á því, að banka- stjórinn hefði brotið í starfi sínu með þessari ráðstöfun	700

Uppboð.

Þriðji, fjórði og fimmti veðréttur voru að undan- gengnu nauðungaruppboði á fasteign afmáðir úr veðmálabókum, og síðan seldi uppboðskaup- andi A eignina. Þar eftir vor uppboði áfrýjað og það, ásamt uppboðsafsali, ómerkt með dómi hæstaréttar. Eigendur áðurnefndra veðréttta kröfðust viðurkenningardóms um veðréttina þrjá á hendur A, og var sú krafa tekin til greina, enda þótt A teldi sig hafa keypt eignina samkvæmt því, sem á undan var farið, með því að hann vissi, að uppboði og afsalsútgáfu mátti þá áfrýja, er kaup hans gerðust	735
Sjóveðréttur dæmdur í uppboðsandvirði skips 163,	749

Úrskurðir.

Úrskurður um frest í einkamáli	416
Úrskurður um rækilegri rannsókn í barnsfaðernis- máli	152
Úrskurður um rækilegri rannsókn í opinberu máli 54,	141,
Í ómerkingardómi í opinberu máli var jafnframt	215
ákveðið, hvað rannsaka skyldi rækilegar, þegar málið yrði tekið upp að nýju	655

Útflutningsbann.

Ákvæði laga um útflutningsbann á gulli aðeins talið taka til myntaðs gulls og annars gulls, sem lög-

um samkvæmt var hæft til málmforðatryggingar seðla Íslandsbanka	77
---	----

Útivist aðilja.

Áfrýjandi mætti ekki, og mál féll því niður, en 50 króna aukagjald dæmt sem skilyrði fyrir þingfestingu máls af nýju 206, 243, 359, 360, 481, 547, 641, 723—724,	775
Stefndi mætti ekki, og mál því skriflega flutt 113 270, 310, 388, 476, 481,	772
A krafði B í héraði greiðslu á peningum, sem hann hafði lánað B, en þó ekki tekið skuldarviðurkenningu af B. B mætti ekki og var sýknaður, með því að A hefði ekki sannað kröfu sína. Hæstiréttur dæmdi B til að borga, með því að ekkert það væri fram komið í málinu, er ekki mætti samrimast kröfu A	388
Skipstjóri, er stjórnaði báti annars manns, dæmdur í héraði, þar sem hann kom ekki fyrir dóm, til greiðslu viðgerðarkostnaðar á bátnum. Í hæstarétti var skipstjórinn sýknaður, með því að ekkert benti til þess, að hann ætti að bera ábyrgð á greiðslunni	481

Útsvör.

Iðnsveinn dæmdur útsvarsskyldur, þar sem hann hafði lengi samfleytt dvalizt og unnið, þótt hann léti skrifa sig heimilisfastan annarstaðar	270
G-hreppi talið óheimilt að leggja útsvar á A-kaupstað vegna rafmagnsstöðvar, sem kaupstaðurinn átti og rak í landareign hreppsins, með því að stöðin mátti ekki teljast atvinnufyrirtæki	692
Maður, heimilisfastur erlendis, var ekki talinn skyldur til að greiða útsvar af húseign, sem hann átti í Reykjavík, með því að hann sannaði með rekstrarreikningi hússins það ár, sem máli skipti, að það hefði engan hreinarð gefið honum	607

Valdstjórn og allsherjarregla.

Slökkviliðsstjóri sýknaður af refsikröfu fyrir harðyrði við lögregluþjóna. Hvorirtveggja voru að	
--	--

gegna starfa sínum, og þóttu lögreglumenn hafa veitt efni til aðfinninga af hálfu slökkviliðs-stjórans, en að því leyti sem hann hafði orðið offari í orðum við þá, var það talið afsakanlegt, eftir því sem á stóð fyrir honum	672
---	-----

Vanræksla.

Maður sektaður vegna þess, að hann hafði vanrækt að láta rétta aðilja vita um fyrirhugaðan gröft á götu, þar sem símastrengur var niður grafinn	417
---	-----

Varnarþing.

a) Einkamál.

Mál höfðað eftir 84. gr. laga nr. 85/1936	590
Mál höfðað eftir 83. gr. laga nr. 85/1936	173
Samið um varnarþing fyrir aukarétti	661
Samið um varnarþing	144, 149, 676, 715
Mál til greiðslu skuldar vegna viðgerðar á rafmagns-stöð höfðað af rafvirkja með starfsstöð í Reykja-vík eftir lögum nr. 59/1905	264
Mál höfðað á Siglufirði til greiðslu á viðgerð á skipi er þar fór fram, en stefndi búsettur í Reykja-vík	481

b) Opinber mál.

Mál höfðað í Reykjavík samkvæmt konunglegri um-boðsskrá gegn manni búsettum í Hafnarfirði 322,	694
Brot framið við Hvalfjörð. Rannsókn og málsmeðferð í Reykjavík	627
Mál gegn lyfsölum landsins, nokkrum lyfjasveinum og einum umboðssala höfðað í einu lagi og á varnarþingi í Reykjavík. Ómerkt í hæstarétti	484
Brot framið á Eskifirði, en sökunautar fluttir til Reykjavíkur, mál rannsakað þar og dæmt vegna betri aðstæðna	431
Landhelgibrot framin fyrir Þingeyjarsýslum. Mál rekið á Akureyri	56, 206, 412, 421
Landhelgibrot framið við Garðsskaga og Snæfells-nes. Mál rekið í Reykjavík	555, 574, 728
Landhelgibrot framið við Gerpi. Mál rekið í Nes-kaupstað	642
Landhelgibrot framið við Horn. Mál rekið á Ísafirði	646

Vátryggingarsvik.

Þrír sökunautar dæmdir sekir um húsbrennu og hlutdeild þar í eftir 283. gr. almennra hegningarlaga	363
Maður dæmdur fyrir ikveikju í bifreið í því skyni að fá brunatryggingarfé hennar greitt	627

Veð. Sbr. sjóveð.

Þriðji veðréttur, sem stofnaður var í bága við þinglýstan kaupsamning, talin verða að víkja fyrir rétti kaupanda	41
Veðskuld talin öll fallin í gjalddaga vegna vanskila samkvæmt ákvæðum veðskuldabréfs	3
A hafði veðsett banka óveiddan fisk af tilteknum bátum. Sjómenn voru ráðnir upp á hlut. Bankinn fékk ekki andvirði alls þess fisks, sem veiddist, en þó meira en sem svaraði andvirði þess fisks, er kom í hlut bátanna. Ekki talið sannað, að A hefði veðsett aflahlut sjómannanna	630
Eftir nauðungaruppboð á fasteign voru 3., 4. og 5. veðréttir afmáðir úr veðmálabókum og uppboðsafsafsal gefið út. Síðan seldi uppboðskaupandi A eignina með 1. og 2. veðrétti. Þar eftir áfrýjuðu eigendur 3., 4. og 5. veðréttar uppboði og afsalsútgáfu, og var hvorttveggja ómerkt með hæstaréttardómi. A var dæmdur til að þola hina afmáðu veðrétti á eigninni, enda þótt hann teldi sig hafa keypt hana í trausti þess, að aðeins 1. og 2. veðréttur hvíldi á henni, með því að hann vissi, að uppboð og afsalsútgáfa voru áfrýjanleg	735
Útgefandi skilyrts veðskuldabréfs dæmdur skyldur að greiða það, þótt vafasamt kynni að vera um fullnægingu skilyrðanna, með því að hann var talinn hafa gefið bindandi loforð um það ..	715

Veitingasala. Sjá atvinnuréttindi.

Veitingaleyfi dæmt af manni, er ekkert veitingaleyfi hafði haft. Dómur ómerktur í hæstarétti	338
--	-----

Venjur.

Talið aldagamalt ástand, að heimilisiðnaður í sölu- skyni væri alveg frjáls. Löggjöf um iðnað ekki talin fela í sér röskun á því ástandi	59
Talið samkvæmt venju, að fastir starfsmenn verzl- ana í Reykjavík fái þriggja mánaða uppsagnar- frest	169
Aðili, sem skírskotaði sér til varnar til venju, er myndast hefði um ákveðið atriði, gat ekki sann- að, að sú venja væri til, og sýknukrafa hans því ekki tekin til greina að því leyti	228
Það talin hafa verið föst venja, að verzlunarleyfis væri ekki krafist til sölu brauða og mjólkur- vöru	295
Það talið venju samkvæmt, að yfirlýsing kaupanda fasteignar um ábyrgð sína á veðskuldum sé nægi- leg til þess að fá afsal, og að því sé seljanda ekki rétt að heimta, að hann sýni samþykki veð- hafa til ráðstöfunarinnar	399
Ekki talið venja að lögskrá skipverja á báta undir 12 tonnum	610

Verðjöfnunargjald.

R ekki talið skylt að greiða verðjöfnunargjald af kúamjólk frá búi sínu, sem hún notaði í þarfir skólanemenda, er hún skyldi fæða samkvæmt samningi sínum við ráðherra	361
---	-----

Verksamningar.

Þrír aðiljar taldir skyldir til að greiða viðgerð á raf- magnsstöð, er A hafði selt þeim efni og verk til, með því að bilanir þær, sem viðgerðar þurftu, voru ekki taldar hníga undir ábyrgð þá, er hann hafði tekið á stöðinni	264
Tveir aðiljar taldir skyldir til að greiða A fyrir verk, er hann hafði unnið og ekki var talið innifalið í verksamningi þeirra við hann og þeir töldust hafa beðið hann um að vinna í sambandi við húsbyggingu, er þeir höfðu að sér tekið fyrir þriðja mann	687

Verzlun. Sjá gjaldeyrislög, iðnað, innflutningslagabrot, tolllagabrot, útflutningsbann.

Verzlunarleyfi til sölu mjólkurvöru og brauða ekki talið nauðsynlegt 295

Vextir.

Vextir færðir niður í héraði úr 6% í 5% eftir kröfu stefnda 173, 264

Vextir fallnir á fyrri stefnudag, en taldir í höfuðstól, dregnir frá 759

Vextir taldir frá því, er kröfu var lýst í skuldaskilaskjóð. Þessu ekki áfrýjað til breytinga af hálfu lánardrottins 173

Vextir af skuld vegna viðgerðar á rafmagnsstöð aðeins settir frá stefnudegi 264

Vextir reiknaðir frá sáttakærudegi í máli, þar sem stefndi mætti ekki 388

Samkvæmt varakröfu stefnda voru vextir í héraði reiknaðir frá sáttakærudegi 425

Vextir af andvirði fisks, er banki var skyldaður til að greiða, taldir frá þeim degi, er upphæðin var færð bankanum til innieignar í viðskiptareikningi hans við þann banka erlendis, sem féð var greitt í 390

Vinnusamningar.

A var ráðinn bílstjóri hjá hlutafélaginu S til 1 árs frá 30. apríl 1932 — 30. s. m. 1933, en þá taldi hann samninginn hafa framlengzt eitt ár í senn. Uppsagnarfrestur var ákveðinn 3 mánuðir. Árið 1935 var A sagt upp stöðunni með 3 mánaða uppsagnarfresti frá 1. jan. 1936. A krafðist kaups fyrir 4 mánuði, með því að ólögmætt hefði verið að segja samningnum upp fyrr en frá 30. apríl 1936. Þessari ástæðu hrundið, með því að samningurinn hefði endurnýjast um óákveðinn tíma frá 30. apríl 1933, og því rétt að segja honum upp með 3 mánaða fyrirvara, eins og gert var. Samningssekt, 500 krónur, var lögð við rofum á vinnusamningnum. Kröfu um greiðslu hennar

byggði A bæði á því, að alóheimilt hefði verið að segja honum upp stöðunni, með því að félagsstjórn hafi vitað, að það var honum ákvörðunarástæða til hlutarkaus í félaginu, að hann fengi þar og héldi atvinnu, og á þeim samningsrofum, að honum hefði goldizt kaup sitt óskilvislega. Fyrri ástæðunni hrundið vegna ósamrímleika hennar við stofnsamning félagsins — en A var einn stofnenda þess — og ráðningarsamnings A. Síðari ástæðunni var hrundið, með því að A hafði fengið allt kaup sitt greitt áður en málið var höfðað og tekið fyrirvaralaust við því	36
Ráðningarsamningur milli útgerðar og vélstjóra, er sagt hafði verið upp, talinn endurnýjaður með nýrri lögskráningu til óákveðins tíma, og var vélstjórinn því talinn eiga venjulegan 3 mánaða uppsagnarfrest	228
Talið, að fastráðnum starfsmönnum við verðlanir í Reykjavík beri 3 mánaða uppsagnarfrestur venju samkvæmt	169
Kaupkrafa sjómanns á hendur þriðja manni, er byggð var á því, að hann hefði tekið við fiski af skipi því, sem sjómaðurinn vann á, og ætti því að greiða honum andvirði fisksins, eigi talin eiga að sæta lögsögu lögreglustjóra samkvæmt 2. málsg. 29. gr. laga nr. 85/1936, með því að slík krafa gæti ekki talizt falla undir 1.—3. tölul. 3. málsg. 5. gr. laga nr. 85/1936	133
Vitni. Sbr. líkur, mat og skoðun, sönnun. Skýrslur 8 ára gamalla telpna um lostaverk sökunaits við þær, ásamt ýmsu, er styrkti framburð þeirra, taldar sanna sök á hendur ákærða. Einnig báru tvær 13 og 14 ára gamlar telpur um samskonar mök við hann, enda voru báðar viðstaddar og ásjáandi, og voru skýrslur þeirra taldar full sönnun. Þar á móti þóttu skýrslur annara telpna, 7—8 ára gamlla um samskonar verknað við þær ekki veita fulla sönnun	
Vitni ber, að H væri í róðri, er sonur hans tók upp	9

net, er aðrir menn áttu, en sannað var, að H lá þá veikur í landi	96
Sum vitna telja netin hafa verið svo mörg, en önnur kveðast ekki geta sagt um það atriði. Ekki talið ósamræmi milli þeirra vitnisburða	96
Vottorðum sjö manna, sem lögð voru fram í máli, var ekki mótmælt sem óstaðfestum í héraði, og var því á þeim byggt, eins og þau hefðu verið staðfest	121
Tvö vitni, þar af annað skipstjóri, er sektaður var fyrir togaranjósni, báru, að þau hefðu fengið fregnir um ferðir varðskipanna í skeytum, sem kærði bar ábyrgð á. Gegn neitun hans var ekki talin fram komin næg sönnun um sekt hans, með því að vitnisburðirnir voru svo óákveðnir bæði um tíma og annað	137
Vitnaskýrslur í togaramáli ekki að öllu samhljóða, en þær fólu í sér mat á fjarlægð togara frá dufli á tiltekinni stund	206
Staðhæfing skipstjóra og háseta á skipinu A um það, að skipinn B hafi verið gefin ákveðin hljóðbending, tekin trúanleg í árekstrarmáli gegn mótmælum málflytjanda eiganda B	232
Vitni gerði tvisvar breytingu á eiðfestri skýrslu sinni, og þótti þetta veikja sönnunargildi skýrslunnar	243
Einstök vitni bera um áfengis kaup sín hjá R. Þetta þótti styrkja annað, sem fram var komið, en ekki veita fulla sönnun um áfengissölu kærða til hvers þeirra út af fyrir sig	243
Vitnið A segist hafa keypt áfengi af S. Vitnið B kveðst hafa heyrt á tal A og S, en sá ekki, þegar S afhenti honum áfengið. Talin þar með fengin sönnun um áfengissölu S til A	258
Tvö vitni, er ekki báru þó jafnlangt um atriði, er máli skipti, talin sanna með skýrslum sínum, að aðili hefði gefið loforð um greiðslu tiltekinna skuldar, enda voru fleiri atriði því til styrktar	264
Vitni ósamhljóða um sama atvik, er þau skyldu hafa verið sjónar- og heyrnarvottar að	379
Ýms vitni bera um atlæti og aðbúð stúlku á heimili	

einu án samtímis skynjunar sömu atvika. Skýrslur þeirra um áverka, er þau hafi séð á stúlkunni, ekki taldar sanna, að húsbændur hennar hafi gerzt sek um líkamsáverka á henni	431
Maður, sem leiddur var vitni í opinberu máli, breytti síðar algerlega framburði sínum og kvað fyrri framburð sinn vísvitandi rangan og gefinn þannig í hefndarskyni. Annað vitni talið fjandmaður sökunauta af þeim og öðrum	431
Í opinberu máli bera tvö vitni, annað kærandi og hitt starfsmaður hans, að ákærði hefði, er hann leit-aði láns hjá kæranda, gefið skýrslu um skuldir sínar með ákveðnum hætti, en ákærði neitaði þessu. Skýrsla ákærða, sem einnig þótti betur samrímast hinni framlögðu skuldaskýrslu ákærða lögð til grundvallar	548
Vitni bera um útlit manns og látæði í máli um ölvun bifreiðarstjóra	558, 621
Vitni bera um hraða bifreiðar	616
Eigi talið fulljóst, hvaða orð A hafði við lögregluþjóna ákveðið skipti, þó að einn þeirra tilfærði ákveðin orð, en hinir aðeins efni ummælanna	672
Loftskytamaður á togara kvað útgerðarmann oft hafa sent togaranum dulmálsskeyti um ferðir varðskipanna. Skipstjóri neitaði þessu eindregið. Skeytin urðu ekki leyst, og kærði var sýknaður	694
Í rannsókn, sem í eðli sínu var opinber, var sá, er fyrir sök var raunverulega hafður, yfirheyrður sem vitni. Óbeinlínis fundið að þessu í úrskurði hæstaréttar	712
Skýrsla framkvæmdarstjóra hlutafélags, er framseldi A víxil, um viðskiptaháttu sína og víxilskuldara eigi talin fullgild	753

Víxilmál.

Ekki talið skylt að greiða víxil í virkri enskri mynt, þótt víxill hljóðaði á sterlingspund, þegar af því, að aðiljum voru kunnar á útgáfudegi víxilsins íslenzkar gjaldeyrisreglur, en samkvæmt þeim er það ekki á valdi aðilja, hvort erlendur gjaldeyrisfæst. Víxilskuldari dæmdur til að greiða víxil-

upphæð eftir gengi sterlingspunds á greiðsludegi	753
Með samþykki aðilja var ábyrgðarkrafa, er tryggð var með vixli, sótt í almennu máli og að undan genginni sáttatilraun	661

Vörzlur. Sjá fundið fé.

Þinglýsing.

Réttindi samkvæmt þinglýstum kaupsamningi talin eiga að rýma brott veðrétti, sem síðar varð til og fór í bága við rétt kaupanda	41
---	----

Þjófnaður. Sbr. fundið fé, hlutdeild.

Skrifstofustjóri í banka sýknaður af kæru um það, að hann hefði tekið seðla úr seðlabúnti og fé úr sjóðgeymslu gjaldkera, með því að allar sannanir skorti um sekt hans	185
---	-----

a) Stórþjófnaður.

Innbrot í búð til þess að stela skrautmunum o. fl. Einn brýzt inn, aðrir standa á verði. Ýmsir aðrir innbrotssuldir	302
---	-----

b) Almennur þjófnaður.

Maður dæmdur sekur um peningastuld úr ólæstum fataskáp	251
Ákærði dæmdur eftir 6. gr. laga nr. 51/1928 sbr. 53. gr. almennra hegningarlaga fyrir að hvetja ungl-ing til að stela búðarvörum til þess að selja ákærða þær ódýrt	288
Maður dæmdur sekur um peningastuld úr fötum annars manns í hásetaklefa í skipi	670

c) Smáþjófnaður.

Kona stal gömlu reiðhjóli, sem héraðsdómari hafði ekki látið virða. Því var ekki talið sannað, að það hefði numið 30 króna verðmæti, og með því að málshöfðunarkrafa hafði ekki komið fram frá þeim, er stolið var frá, var konan sýknuð í hæstarétti	25
---	----

Ölvun. Sjá bifreiðar.

